

บทที่ 3

การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้บริโภค

การศึกษาทัศนคติของผู้บริโภคเครื่องคีมประเภทง่าลงในเขตกรุงเทพมหานคร ในบทนี้จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลชั้นปฐมภูมิซึ่งได้มาจากการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบสอบถามโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ในครั้งแรกได้ทำการออกแบบสอบถามทั้งหมด 600 ฉบับและได้แบบสอบถามที่กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ร่วมมือตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 550 ฉบับ ดังนั้นลักษณะการศึกษาคามหัวข้อเรื่องนี้จึงมีลักษณะเป็นการวิจัยสำรวจ (Survey Research) เพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นให้ได้มากที่สุดและเป็นพื้นฐานในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

แบบสอบถามที่ออกให้ผู้ให้สัมภาษณ์นั้นจะครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงทัศนคติของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อเครื่องคีมประเภทง่าลงในคานเหตุขลุ่ยในการคีม โดยแยกกลุ่มผู้บริโภคออกเป็น 5 กลุ่มดังนี้
 - 1.1 ผู้ที่เคยคีมและยังคงคีมอยู่
 - 1.2 ผู้ที่เคยคีมแต่เลิกคีมแล้ว
 - 1.3 ผู้ที่เลิกคีมแล้วแต่คิดว่าอาจจะคีมใหม่อีก
 - 1.4 ผู้ที่ไม่เคยคีมแต่คิดว่าอาจจะคีม
 - 1.5 ผู้ที่ไม่เคยคีมและไม่คิดจะคีม
2. เพื่อทราบถึงทัศนคติของผู้บริโภคเครื่องคีมประเภทง่าลงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อราคาจำหน่าย ยี่ห้อ พฤติกรรมในการซื้อ สถานที่ ความสะดวกในการซื้อ เวลาและความถี่ในการคีม ลักษณะในการคีม ภาชนะการบรรจุตลอดจนประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการคีมเครื่องคีมประเภทนี้
3. เพื่อทราบถึงทัศนคติของผู้บริโภคเครื่องคีมประเภทง่าลงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการโฆษณาและการส่งเสริมการขายเครื่องคีมประเภทง่าลง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถแยกสรุปออกเป็น 7 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่ออกแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยเกี่ยวกับเหตุผลในการซื้อเครื่องพิมพ์ประเภทซูก่าล้างของผู้บริโภคทั้ง 5 กลุ่ม
- ส่วนที่ 3 ผลการวิจัยเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกยี่ห้อเครื่องพิมพ์ประเภทซูก่าล้างของผู้บริโภค
- ส่วนที่ 4 ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อ เวลาและความถี่ในการซื้อเครื่องพิมพ์ประเภทซูก่าล้าง
- ส่วนที่ 5 ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อ ขนาดและสถานที่ซื้อเครื่องพิมพ์ประเภทซูก่าล้างของผู้บริโภค
- ส่วนที่ 6 ผลการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของผู้บริโภคเครื่องพิมพ์ประเภทซูก่าล้างในร้าน
 - 6.1 ภาระการบรรจุ
 - 6.2 ราคาจำหน่าย
 - 6.3 ประโยชน์ที่ได้รับ
 - 6.4 ความสะดวกในการซื้อ
- ส่วนที่ 7 ผลการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อการโฆษณาและการส่งเสริมการขายของเครื่องพิมพ์ประเภทซูก่าล้าง

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

เนื่องจากเครื่องคืมประเภทนี้มักเป็นที่นิยมกันในหมู่เพศชายมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกระจายดีขึ้น ผู้เขียนจึงได้พยายามสุ่มตัวอย่างเพศชายต่อเพศหญิงในอัตราส่วน 5 ต่อ 1 ผลที่ได้จากการที่กลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือตอบอย่างสมบูรณ์นั้นมีรวมทั้งสิ้น 550 รายจากการสุ่มตัวอย่างใน 24 เขตของกรุงเทพมหานคร (ดังปรากฏในตารางที่ 4) ประกอบด้วย

1. เพศชาย ร้อยละ 82.36 เพศหญิงร้อยละ 17.64 (ดูตารางที่ 5)
2. อายุต่ำกว่า 20 ปีร้อยละ 18.36 อายุระหว่าง 20-35 ปีร้อยละ 53.27 อายุระหว่าง 36-50 ปีร้อยละ 23.64 และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปร้อยละ 4.73 (ดูตารางที่ 6)
3. เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษาร้อยละ 17.45 อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 15.45 อาชีพรับจ้างร้อยละ 55.27 ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจร้อยละ 7.64 และอาชีพอื่น ๆ อีกร้อยละ 4.18 (ดูตารางที่ 7)
4. ระบุรายได้น้อยกว่า 1,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 29.09 รายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 34.91 รายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 13.27 รายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 11.27 และรายได้มากกว่า 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไปร้อยละ 11.46 (ดูตารางที่ 8)
5. ระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ร้อยละ 30.73 ระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 25.55 ระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7-อนุปริญาตร้อยละ 34 และระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 14.72 (ดูตารางที่ 9)

นอกจากนี้แล้วยังสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกตามสภาพการเคยคืมหรือไม่เคยคืมเครื่องคืมประเภทธูทาก่าสังได้เป็นกลุ่ม ดังนี้

1. เคยคืมและยังคงคืมอยู่มีจำนวนร้อยละ 47.16
2. เคยคืมแต่เลิกคืมแล้วร้อยละ 14
3. เลิกคืมแล้วแต่ยังคงคิดว่าอาจจะคืมใหม่อีกร้อยละ 5.09

4. ไม่เคยค้มแต่อาจจะค้มร้อยละ 2.18

5. ไม่เคยค้มและไม่ค้มจะค้มร้อยละ 31.27 (ดูตารางที่ 10)

ในกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ เหล่านี้สามารถแยกตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เคยค้มและยังคงค้มอยู่ ประกอบด้วย

1.1 เพศชายร้อยละ 54.30 เพศหญิงร้อยละ 15.46 (ดูตารางที่ 11)

1.2 อายุต่ำกว่า 20 ปีร้อยละ 17.82 อายุระหว่าง 20-35 ปีร้อยละ 49.83 อายุระหว่าง 36-50 ปีร้อยละ 63.85 และอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไปอีกร้อยละ 53.85 (ดูตารางที่ 12)

1.3 นักเรียน นิสิต นักศึกษาร้อยละ 9.37 อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 49.53 อาชีพรับจ้างร้อยละ 58.22 อาชีพส่วนตัวทางธุรกิจร้อยละ 69.05 และอาชีพอื่น ๆ อีกร้อยละ 39.13 (ดูตารางที่ 13)

1.4 รั้บรายไ้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 29.25 รั้บรายไ้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 59.37 รั้บรายไ้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 57.53 รั้บรายไ้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 56.45 และรั้บรายไ้มากกว่า 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไปอีกร้อยละ 44.44 (ดูตารางที่ 13)

1.5 รั้บการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ร้อยละ 75.15 รั้บการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 57.52 รั้บการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญาตร้อยละ 29.95 และรั้บการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญาตรีขึ้นไปร้อยละ 16.05 (ดูตารางที่ 13)

2. กลุ่มตัวอย่างที่เคยค้มแต่เลิกค้มไปแล้ว ประกอบด้วย

2.1 เพศชายร้อยละ 11.92 เพศหญิงร้อยละ 23.71 (ดูตารางที่ 11)

2.2 อายุต่ำกว่า 20 ปีร้อยละ 9.90 อายุระหว่าง 20 - 35 ปีร้อยละ 13.65 อายุระหว่าง 36-50 ปีร้อยละ 16.15 และอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไปอีกร้อยละ 23.08 (ดูตารางที่ 12)

2.3 นักเรียน นิสิต นักศึกษาร้อยละ 16.67 อาชีพข้าราชการ พนักงาน

รัฐวิสาหกิจร้อยละ 17.65 อาชีพรับจ้างร้อยละ 12.50 ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจร้อยละ 11.90 และอาชีพอื่น ๆ อีกร้อยละ 13.04 (ดูตารางที่ 13)

2.4 รั้คั้บรายไ้ค้ค่ากั้ว่า 1,500 บาทค้ค้ค้ค้ค้ร้อยละ 12.50 รั้คั้บรายไ้ค้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทค้ค้ค้ค้ค้ร้อยละ 11.46 รั้คั้บรายไ้ค้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทค้ค้ค้ค้ค้ร้อยละ 13.70 รั้คั้บรายไ้ค้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทค้ค้ค้ค้ค้ร้อยละ 17.74 และรั้คั้บรายไ้ค้มากกว่า 7,500 บาทค้ค้ค้ค้ค้ค้ไปร้อยละ 22.22 (ดูตารางที่ 13)

2.5 รั้คั้บการศึ้กษาค้ค่ากั้ว่าชั้นประณค้ศึ้กษาปี้ที่ 7 ร้อยละ 7.69 รั้คั้บการศึ้กษาระหว่างชั้นประณค้ศึ้กษาปี้ที่ 7 - ชั้นมัธยมศึ้กษาปี้ที่ 6 ร้อยละ 5.31 รั้คั้บการศึ้กษาระหว่างชั้นมัธยมศึ้กษาปี้ที่ 7 - อนุปริญญาร้อยละ 21.92 และรั้คั้บการศึ้กษาค้กั้แต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไปร้อยละ 20.99 (ดูตารางที่ 13)

3. กลุ่มทัว้อย่างที่เล็ค้ค้แล้วแต่อาจจะมีใหม่อื่ก ประกอบคั้ย

3.1 เพศชายร้อยละ 5.30 เพศหญิงร้อยละ 4.12 (ดูตารางที่ 11)

3.2 อายุค้ค่ากั้ว่า 20 ปีร้อยละ 3.96 อายุระหว่าง 20-35 ปีร้อยละ 5.46 อายุระหว่าง 36-50 ปีร้อยละ 5.38 อายุค้กั้แต่ 50 ปีขึ้นไปอีกร้อยละ 3.84 (ดูตารางที่ 12)

3.3 นักเรียน นิสิต นักศึ้กษาร้อยละ 4.17 อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 4.70 อาชีพรับจ้างร้อยละ 5.92 ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจร้อยละ 2.38 และอาชีพอื่น ๆ อีกร้อยละ 4.35 (ดูตารางที่ 13)

3.4 รั้คั้บรายไ้ค้ค่ากั้ว่า 1,500 บาทค้ค้ค้ค้ค้ร้อยละ 2.50 รั้คั้บรายไ้ค้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทค้ค้ค้ค้ค้ร้อยละ 8.33 รั้คั้บรายไ้ค้ระหว่าง 3,501 ถึง 5,500 บาทค้ค้ค้ค้ค้ร้อยละ 5.48 รั้คั้บรายไ้ค้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทค้ค้ค้ค้ค้ร้อยละ 3.22 และรั้คั้บรายไ้ค้มากกว่า 7,500 บาทค้ค้ค้ค้ค้ค้ไปร้อยละ 3.17 (ดูตารางที่ 13)

3.5 รั้คั้บการศึ้กษาค้ค่ากั้ว่าชั้นประณค้ศึ้กษาปี้ที่ 7 ร้อยละ 2.37 รั้คั้บการศึ้กษาระหว่างชั้นประณค้ศึ้กษาปี้ที่ 7 - ชั้นมัธยมศึ้กษาปี้ที่ 6 ร้อยละ 16.81 รั้คั้บการศึ้กษาระหว่างชั้นมัธยมศึ้กษาปี้ที่ 7 - อนุปริญญาร้อยละ 2.14 และรั้คั้บการศึ้กษาค้กั้

แต่ปริญญาตรีขึ้นไปร้อยละ 1.23 (ดูตารางที่ 13)

4. กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มแต่อาจจะดื่ม ประกอบด้วย

4.1 เพศชายทั้งหมดร้อยละ 2.65 ไม่มีเพศหญิงเลย (ดูตารางที่ 11)

4.2 อายุต่ำกว่า 20 ปีร้อยละ 9.90 อายุระหว่าง 20-35 ร้อยละ 0.34 และอายุระหว่าง 36-50 ปีอีกร้อยละ 0.77 (ดูตารางที่ 12)

4.3 นักเรียน นิสิต นักศึกษาร้อยละ 2.08 อาชีพรับจ้างร้อยละ 2.63 และอาชีพอื่น ๆ อีกร้อยละ 8.69 (ดูตารางที่ 13)

4.4 รั้บรายใ้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 5.00 รั้บรายใ้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 1.04 และรั้บรายใ้ระหว่าง 3,501 - 5,500 บาทต่อเดือนอีกร้อยละ 2.74 (ดูตารางที่ 13)

4.5 รั้บการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ร้อยละ 2.96 รั้บการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 3.54 รั้บการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญาต์ร้อยละ 0.53 และรั้บการศึกษาตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไปอีกร้อยละ 2.47 (ดูตารางที่ 13)

5. กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่ม ประกอบด้วย

5.1 เพศชายร้อยละ 25.83 เพศหญิงร้อยละ 56.70 (ดูตารางที่ 11)

5.2 อายุต่ำกว่า 20 ปีร้อยละ 58.42 อายุระหว่าง 20-35 ปีร้อยละ 30.72 อายุระหว่าง 36-50 ปีร้อยละ 13.85 และอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไปอีกร้อยละ 19.23 (ดูตารางที่ 12)

5.3 นักเรียน นิสิต นักศึกษาร้อยละ 67.71 อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 34.12 อาชีพรับจ้างร้อยละ 20.72, ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจร้อยละ 16.66 และอาชีพอื่น ๆ อีกร้อยละ 34.78 (ดูตารางที่ 13)

5.4 รั้บรายใ้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 53.75 รั้บระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 19.79 รั้บรายใ้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 20.55 รั้บรายใ้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 22.58 และรั้บรายใ้มากกว่า 7,500 บาทต่อเดือนอีกร้อยละ 30.16 (ดูตารางที่ 13)

5.5 ระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ร้อยละ 11.83
 ระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 16.81 ระดับ
 การศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา ร้อยละ 45.45 และระดับการศึกษาตั้งแต่
 ชั้นปริญญาตรีขึ้นไปอีกร้อยละ 59.26 (ดูตารางที่ 13)

ตัวอย่างในการวิจัยนี้ได้ถูกจัดแบ่งตามลักษณะของเขตที่อยู่อาศัย เพศ อายุ ระดับ
 รายได้และระดับการศึกษา ดังรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงถึงเขตที่อยู่อาศัยของตัวอย่างที่คอบแบบสอบถามในเขตกรุงเทพมหานคร

เขตที่	ชื่อเขต (อำเภอ)	จำนวน	ร้อยละ
1	กุสุม	22	4.00
2	พระนคร	27	4.91
3	สัมพันธวงศ์	14	2.55
4	บางรัก	12	2.18
5	ป้อมปราบศัตรูพ่าย	10	1.82
6	ปทุมวัน	23	4.18
7	พญาไท	34	6.18
8	ห้วยขวาง	41	7.45
9	บางเขน	43	7.82
10	บางกะปิ	56	10.18
11	พระโขนง	54	9.82
12	ลาดกระบัง	8	1.45
13	มีนบุรี	16	2.91
14	หนองจอก	6	1.09
15	ยานนาวา	19	3.45
16	คลองสาน	13	2.36
17	ธนบุรี	16	2.91
18	บางกอกใหญ่	21	3.82

<u>เขตที่</u>	<u>ชื่อเขต (อำเภอ)</u>	<u>จำนวน</u>	<u>ร้อยละ</u>
19	บางกอกน้อย	24	4.36
20	บางขุนเทียน	18	3.27
21	ราษฎร์บูรณะ	14	2.55
22	ภาษีเจริญ	26	4.73
23	คลองตัน	14	2.55
24	หนองแขม	19	3.45
		<u>550</u>	<u>100.00</u>

ตารางที่ 5 แสดงเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

<u>เพศ</u>	<u>จำนวน</u>	<u>ร้อยละ</u>
ชาย	453	82.36
หญิง	97	17.64
รวม	550	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 550 ราย ประกอบด้วยเพศชาย 453 ราย (ร้อยละ 82.36) เพศหญิง 97 ราย (ร้อยละ 17.04) ซึ่งเป็นอัตราส่วนเท่ากับ 4.7 ต่อ 1 อันเป็นอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกับอัตราส่วนที่ตั้งเป้าหมายไว้ในขั้นต้นของการสุ่มตัวอย่าง คืออัตราส่วนเพศชายต่อเพศหญิงเท่ากับ 5 ต่อ 1

ตารางที่ 6 แสดงระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

ระดับอายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	101	18.36
20 - 35 ปี	293	53.27
36 - 50 ปี	130	23.64
ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	26	4.73
รวม	550	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 550 รายเป็นผู้ที่มีระดับอายุอยู่ในระหว่าง 20-35 ปีถึง 293 ราย (ร้อยละ 53.27) ผู้มีอายุระหว่าง 36-50 ปี 130 ราย (ร้อยละ 23.64) ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี 101 ราย (ร้อยละ 18.36) และผู้มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุดเพียง 26 ราย (ร้อยละ 4.73)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	96	17.45
ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	85	15.45
รับจ้าง	304	55.27
ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ	42	7.64
อื่น ๆ	23	4.18
รวม	550	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ตัวอย่างทั้งสิ้น 550 รายเป็นผู้ที่มีอาชีพรับจ้างมากที่สุดคือ 304 ราย (ร้อยละ 55.27) รองลงมาได้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา 96 ราย (ร้อยละ 17.45) อาชีพข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 85 ราย (ร้อยละ 15.45) อาชีพส่วนตัวทางธุรกิจจำนวน 42 ราย (ร้อยละ 7.64) และอาชีพอื่น ๆ เป็นอันดับสุดท้าย เช่น แม่บ้าน นายแพทย์ สถาปนิก วิศวกร และอื่นๆ เพียง 23 ราย (ร้อยละ 4.18)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงระดับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

ระดับรายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,500 บาท	160	29.09
1,501 - 3,500 บาท	192	34.91
3,501 - 5,500 บาท	73	13.27
5,501 - 7,500 บาท	62	11.27
มากกว่า 7,500 บาทขึ้นไป	63	11.46
รวม	550	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 550 รายเป็นผู้ที่มีรายได้อยู่ในระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนมากที่สุดถึง 192 ราย (ร้อยละ 34.91) รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือน 160 ราย (ร้อยละ 29.09) ผู้ที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 3,501- 5,500 บาทต่อเดือน 73 ราย (ร้อยละ 13.27) ผู้ที่มีรายได้มากกว่า 7,500 บาทต่อเดือน 63 ราย (ร้อยละ 11.46) และอันดับสุดท้ายได้แก่ผู้ที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,501 - 7,500 บาทต่อเดือน เพียง 62 ราย (ร้อยละ 11.27)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับปีที่ 7	169	30.73
ป. 7 - ม. 6	113	20.55
ม. 6 - อนุปริญา ปริญาตรีขึ้นไป	187	34.00
รวม	550	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 550 ราย เป็นผู้ที่มิระดับการศึกษาอยู่ระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 - อนุปริญามากที่สุดถึง 187 ราย (ร้อยละ 34) รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 169 ราย (ร้อยละ 30.73) ผู้ที่มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 113 ราย (ร้อยละ 20.55) และอันดับสุดท้ายได้แก่ผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไป 81 ราย (ร้อยละ 14.72)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงการเคยค้มและไม่เคยค้มเครื่องค้มประเภททุ้งกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่
ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะการค้ม	จำนวน	ร้อยละ
เคยค้มและยังคงค้มอยู่	261	47.46
เคยค้มแต่เลิกค้มแล้ว	77	14.00
เลิกค้มแล้วแต่อาจจะค้มใหม่อีก	28	5.09
ไม่เคยค้มแต่อาจจะค้ม	12	2.18
ไม่เคยค้มและไม่คิดจะค้ม	172	31.27
รวม	550	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 550 รายเป็นผู้ที่เคยค้มและยังคงค้มอยู่ 261 ราย (ร้อยละ 47.46) ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้ที่ไม่เคยค้มและไม่คิดจะค้ม 172 ราย (ร้อยละ 31.27) ผู้ที่เคยค้มแต่เลิกค้มแล้ว 77 ราย (ร้อยละ 14) ผู้ที่เลิกค้มแล้วแต่อาจจะค้มใหม่อีก 28 ราย (ร้อยละ 5.09) และอันดับสุดท้ายได้แก่ผู้ที่ไม่เคยค้มแต่คิดว่าอาจจะค้ม 12 ราย (ร้อยละ 2.18)

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าเครื่องค้มประเภทนี้เป็นที่รู้จักกันในหมู่ผู้บริโภคเป็นอย่างดี จึงจะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ที่เคยค้มมีถึงร้อยละ 66.55 ของตัวอย่างทั้งหมด (คือ 47.46% บวก 14% บวก 5.09%) และยังเป็นเครื่องค้มที่ยังมีผู้คิดว่าอาจจะค้มอีกถึงร้อยละ 2.18 ส่วนผู้ที่ไม่สนใจจะค้มมีเพียงร้อยละ 31.27 เท่านั้น

ตารางที่ 11 แสดงการ เคยค้มและ ไม่เคยค้มเครื่องค้มประเภททุกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่ขอบ
แบบสอบถาม แยกตามเพศ

ลักษณะการค้ม	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
เคยค้มและยังคงค้มอยู่	246 (94.25) (54.30)	15 (5.75) (15.46)	261 (100.00)
เคยค้มแต่เลิกค้มแล้ว	54 (70.13) (11.92)	23 (29.87) (23.71)	77 (100.00)
เลิกค้มแล้วแต่อาจจะค้มใหม่อีก	24 (85.71) (5.30)	4 (14.29) (4.12)	28 (100.00)
ไม่เคยค้มแต่คิดว่าอาจจะค้ม	12 (100.00) (100.00)	-	12 (100.00)
ไม่เคยค้มและไม่คิดจะค้ม	117 (68.02) (25.83)	55 (31.98) (56.70)	172 (100.00)
รวม	453 (82.36) (100.00)	97 (17.64) (100.00)	550 (100.00)

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ตัวอย่างทั้งสิ้น 550 ราย เป็นเพศชาย 453 ราย เพศหญิง 97 รายนั้น พบว่าเพศชายเป็นเพศที่เคยค้มและยังคงค้มอยู่มากที่สุด ถึงร้อยละ 54.30 รองลงมาคือไม่เคยค้มและไม่คิดจะค้มร้อยละ 25.83 เคยค้มแต่เลิกค้มแล้วร้อยละ 11.92 เลิกค้มแล้วแต่อาจจะค้มใหม่อีกร้อยละ 5.30 ไม่เคยค้มแต่คิดว่าอาจจะค้มมีเพียงร้อยละ 2.18 ส่วนเพศหญิงเป็นเพศที่ไม่เคยค้มและไม่คิดจะค้มถึงร้อยละ 56.70 เคยค้มแต่เลิกค้มแล้วร้อยละ 23.71 เคยค้มและยังคงค้มอยู่ร้อยละ 15.46 และเลิกค้มแล้วแต่อาจจะค้มใหม่อีกร้อยละ 4.12 ส่วนไม่เคยค้มแต่คิดว่าอาจจะค้มไม่มีเลยในเพศหญิง

ตารางที่ 12 แสดงการ เคยค้มและไม่เคยค้มเครื่องค้มประเภททุกำลังของกุ่มตัวอย่างที่
ทอนแบบสอบดาม แยกตามอายุ

การ เคยค้มและไม่เคยค้ม	ต่ำกว่า20ปี	20 -35ปี	36-50 ปี	50ปีขึ้นไป	รวม
เคยค้มและยังคงค้มอยู่	(3.27) 18(6.90) (17.82)	(26.55) 146(55.94) (49.83)	(15.09) 83(31.80) (63.85)	(2.54) 14(5.36) (53.85)	(47.45) 261(100)
เคยค้มแต่เลิกค้มแล้ว	(1.82) 10(12.98) (9.90)	(7.27) 40(51.95) (13.65)	(3.82) 21(27.27) (16.15)	(1.09) 6(7.79) (23.08)	(14.00) 77(100)
เลิกค้มแล้วแต่คิดว่าอาจ จะค้มใหม่อีก	(0.73) 4(14.29) (3.96)	(2.91) 16(57.14) (5.46)	(1.27) 7(25.00) (5.38)	(0.18) 1(3.57) (3.84)	(5.09) 28(100)
ไม่เคยค้มแต่คิดว่าอาจจะ ค้ม	(1.82) 10(83.33) (9.90)	(0.18) 1(8.33) (0.34)	(0.18) 1(8.33) (0.77)	- - -	(2.18) 12(100)
ไม่เคยค้มและไม่คิดจะค้ม	(10.73) 59(34.30) (58.42)	(16.36) 90(52.33) (30.72)	(3.27) 18(10.46) (13.85)	(0.91) 5(2.91) (19.23)	(31.27) 172(100)
รวม	(18.36) 101 (100.00)	(53.27) 293 (100.00)	(23.64) 130 (100.00)	(4.73) 26 (100.00)	(100.00) 550

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 550 ราย มีผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีเป็นผู้ที่ไม่เคยค้มและไม่คิดจะค้มมากที่สุดถึงร้อยละ 58.42 รองลงมาคือการเคยค้มและยังคงค้มอยู่ร้อยละ 17.82 เคยค้มแต่เลิกค้มแล้วร้อยละ 9.90 เท่ากับการไม่เคยค้มแต่คิดว่าอาจจะค้ม ส่วนการคิดว่าเลิกค้มแล้วแต่คิดว่าอาจจะค้มใหม่อีกมีเพียงร้อยละ 3.96 เท่านั้น

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี เป็นผู้ที่เคยค้มและยังคงค้มอยู่ร้อยละ 49.83 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือผู้ที่ไม่เคยค้มและไม่คิดจะค้มร้อยละ 20.72 เคยค้มแต่เลิกค้มแล้วร้อยละ 13.65 เลิกค้มแล้วแต่คิดว่าอาจจะค้มใหม่อีกร้อยละ 5.46 และผู้ที่ไม่เคยค้มแต่คิดว่าอาจจะค้มเพียงร้อยละ 0.34

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี จะเคยค้มและยังคงค้มอยู่มากที่สุดคือร้อยละ

63.85 รองลงมาคือการเคยดื่มแค่เลิกดื่มแล้วร้อยละ 16.15 ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่มร้อยละ 13.85 เลิกดื่มแล้วแต่คิดว่าอาจจะดื่มใหม่อีกร้อยละ 5.38 และไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่มร้อยละ 0.77

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป เป็นผู้ที่เคยดื่มและยังคงดื่มอยู่มากที่สุดถึงร้อยละ 53.85 รองลงมาได้แก่การเคยดื่มแค่เลิกดื่มแล้วร้อยละ 23.08 ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่มร้อยละ 19.23 เลิกดื่มแล้วแต่คิดว่าอาจดื่มใหม่อีกร้อยละ 3.84 และไม่มีผู้ที่ไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่มเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงการเคยดื่มและไม่เคยดื่มเครื่องดื่มประเภทสุก้าถึงของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

เคยดื่มและไม่เคยดื่ม	อาชีพ					ระดับรายได้อต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
เคยดื่มและยังคงดื่มอยู่	(1.64) 9(3.45) (9.37)	(6.73) 37(14.18) (49.53)	(32.18) 177(67.82) (58.22)	(5.27) 29(11.11) (69.05)	(1.64) 9(3.45) (39.13)	(7.64) 42(16.09) (26.25)	(20.73) 114(43.68) (59.37)	(7.64) 42(16.09) (57.53)	(6.36) 35(13.41) (56.45)	(5.09) 28(11.73) (44.44)	(23.09) 127(48.66) (75.15)	(11.82) 65(24.90) (57.52)	(10.18) 56(21.46) (29.95)	(2.36) 13(4.98) (16.05)	(47.46) 261(100)
เคยดื่มแต่เลิกดื่มแล้ว	(2.69) 16(2078) (16.67)	(2.73) 15(1948) (17.65)	(6.91) 38(4935) (12.50)	(0.91) 5(6.49) (11.90)	(0.54) 3(3.89) (13.04)	(3.64) 20(2597) (12.50)	(4.00) 22(28.57) (11.46)	(1.82) 10(1299) (13.70)	(2.00) 11(1428) (17.74)	(2.55) 14(1818) (22.22)	(2.36) 13(1688) (7.69)	(1.09) 6(7.79) (5.31)	(7.45) 41(5325) (21.92)	(3.09) 17(22.08) (20.99)	(14.00) 77(100)
เลิกดื่มแล้วแต่คิดว่าอาจจะดื่มใหม่อีก	(0.73) 4(14.29) (4.17)	(0.73) 4(14.29) (4.70)	(3.27) 16(64.28) (5.92)	(0.18) 1(3.57) (2.38)	(0.18) 1(3.57) (4.35)	(0.73) 4(14.29) (2.50)	(2.91) 16(57.14) (8.33)	(0.73) 4(14.29) (5.48)	(0.36) 2(7.14) (3.22)	(0.36) 2(7.14) (3.17)	(0.73) 4(14.29) (2.37)	(3.45) 19(67.86) (16.81)	(0.73) 4(14.28) (2.14)	(0.18) 1(3.57) (1.23)	(5.09) 28(100)
ไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่ม	(0.36) 2(16.27) (2.08)	-	(1.45) 8(66.66) (2.63)	-	(0.36) 2(16.67) (8.69)	(1.45) 8(66.66) (5.00)	(0.36) 2(16.67) (1.04)	(0.36) 2(16.67) (2.74)	-	-	(0.91) 5(41.67) (2.96)	(3.54) 4(33.33) (3.54)	(0.53) 1(8.33) (0.53)	(0.36) 2(16.67) (2.47)	(2.18) 12(100)
ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่ม	(11.82) 65(37.79) (67.71)	(5.27) 29(16.86) (34.12)	(11.45) 63(36.63) (20.72)	(1.27) 7(4.07) (16.66)	(1.45) 8(4.65) (34.78)	(15.64) 86(50.00) (53.75)	(6.91) 38(22.09) (19.79)	(2.73) 15(8.72) (20.55)	(2.54) 14(8.14) (22.58)	(3.45) 19(11.05) (30.16)	(3.64) 20(11.63) (11.83)	(3.45) 19(11.05) (16.81)	(15.45) 85(49.42) (45.45)	(8.73) 48(27.91) (59.26)	(31.27) 172(100)
รวม	(17.45) 96 (100)	(15.45) 85 (100)	(55.27) 304 (100)	(7.64) 42 (100)	(4.18) 23 (100)	(29.09) 160 (100)	(34.91) 192 (100)	(13.27) 73 (100)	(11.27) 62 (100)	(11.45) 63 (100)	(30.73) 169 (100)	(20.54) 113 (100)	(34.00) 187 (100)	(14.73) 81 (100)	(100) 550

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นถึงกลุ่มของผู้บริโภคที่เคยดื่มและไม่เคยดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟ โดยแยกตามอาชีพ รัศมีรายได้และระดับการศึกษาดังนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษาจะเป็นกลุ่มที่ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่มมากที่สุดถึงร้อยละ 67.71 เคยดื่มแต่เลิกดื่มแล้วร้อยละ 16.67 เคยดื่มและยังคงดื่มอยู่ร้อยละ 9.37 เลิกดื่มแล้วแต่คิดว่าอาจจะดื่มใหม่อีกร้อยละ 4.17 และไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่มร้อยละ 2.08

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จะเคยดื่มและยังคงดื่มอยู่ร้อยละ 43.53 ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่มร้อยละ 34.12 เคยดื่มและเลิกดื่มแล้วร้อยละ 17.65 เลิกดื่มแล้วแต่คิดว่าอาจจะดื่มใหม่อีกร้อยละ 4.70 และไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่มไม่มีในผู้บริโภคกลุ่มนี้

- อาชีพรับจ้าง จะเคยดื่มและยังคงดื่มอยู่ร้อยละ 58.22 ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่มร้อยละ 20.72 เคยดื่มแต่เลิกดื่มแล้วร้อยละ 12.50 เลิกดื่มแล้วแต่คิดว่าอาจจะดื่มใหม่อีกร้อยละ 5.92 และไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่มร้อยละ 2.63

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ จะเคยดื่มและยังคงดื่มอยู่ร้อยละ 69.05 ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่มร้อยละ 16.66 เคยดื่มแต่เลิกดื่มแล้วร้อยละ 11.90 เลิกดื่มแล้วแต่คิดว่าอาจจะดื่มใหม่อีกร้อยละ 2.38

- อาชีพอื่น ๆ จะเคยดื่มและยังคงดื่มอยู่ร้อยละ 39.13 ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่มร้อยละ 34.78 เคยดื่มแต่เลิกดื่มแล้วร้อยละ 13.04 ไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่มร้อยละ 8.69 และเลิกดื่มแล้วแต่อาจจะดื่มใหม่อีกร้อยละ 4.35

แยกตามรัศมีรายได้ พบว่าผู้มีรัศมีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนจะเป็นกลุ่มที่ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่มร้อยละ 53.75 เคยดื่มและยังคงดื่มอยู่ร้อยละ 26.25 เคยดื่มแต่เลิกดื่มแล้วร้อยละ 12.50 ไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่มร้อยละ 5 และเลิกดื่มแล้วแต่อาจจะดื่มใหม่อีกร้อยละ 2.50

- ผู้มีรัศมีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน จะเคยดื่มและยังคงดื่มอยู่ร้อยละ 59.37 เคยดื่มและไม่คิดว่าจะดื่มร้อยละ 19.79 เคยดื่มและเลิกดื่มแล้วร้อยละ 11.46 เลิกดื่มแล้วแต่อาจจะดื่มใหม่อีกร้อยละ 8.33 และไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะ

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 3,501- 5,500 บาทต่อเดือน จะเคยค้ำและยังคงค้ำอยู่ถึงร้อยละ 57.53 ไม่เคยค้ำและไม่คิดจะค้ำร้อยละ 20.55 เคยค้ำแต่เลิกค้ำแล้วร้อยละ 13.70 เลิกค้ำแล้วแต่คิดว่าอาจจะค้ำใหม่อีกร้อยละ 5.48 และไม่เคยค้ำแต่คิดว่าอาจจะค้ำร้อยละ 2.74

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน จะเคยค้ำและยังคงค้ำอยู่ร้อยละ 56.45 ไม่เคยค้ำและไม่คิดจะค้ำร้อยละ 22.58 เคยค้ำแต่เลิกค้ำแล้วร้อยละ 17.74 และเลิกค้ำแล้วแต่คิดว่าอาจจะค้ำใหม่อีกร้อยละ 3.22 ส่วนไม่เคยค้ำแต่คิดว่าจะค้ำไม่มีในผู้มีรายได้ระดับนี้

- ผู้มีระดับรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไป จะเคยค้ำและยังคงค้ำอยู่ร้อยละ 44.44 ไม่เคยค้ำและไม่คิดจะค้ำร้อยละ 30.16 เคยค้ำแต่เลิกค้ำแล้วร้อยละ 22.22 เลิกค้ำแล้วแต่คิดว่าอาจจะค้ำใหม่อีกร้อยละ 3.17 แต่ไม่เคยค้ำแต่คิดว่าอาจจะค้ำไม่มีในผู้มีรายได้ระดับนี้

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จะเคยค้ำและยังคงค้ำอยู่ถึงร้อยละ 75.15 ไม่เคยค้ำและไม่คิดจะค้ำร้อยละ 11.83 เคยค้ำแต่เลิกค้ำแล้วร้อยละ 7.69 ไม่เคยค้ำแต่คิดว่าอาจจะค้ำร้อยละ 2.96 และเลิกค้ำแล้วแต่คิดว่าอาจจะค้ำใหม่อีกร้อยละ 2.37

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะเคยค้ำและยังคงค้ำอยู่ร้อยละ 57.52 ไม่เคยค้ำและไม่คิดจะค้ำร้อยละ 16.81 เท่ากับการเลิกค้ำแล้วแต่คิดว่าจะค้ำใหม่อีก เคยค้ำแต่เลิกค้ำแล้วร้อยละ 5.31 และไม่เคยค้ำแต่คิดว่าอาจจะค้ำร้อยละ 3.54

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา จะไม่เคยค้ำและไม่คิดจะค้ำถึงร้อยละ 45.45 เคยค้ำและยังคงค้ำอยู่ร้อยละ 29.95 เคยค้ำแต่เลิกค้ำแล้วร้อยละ 21.92 เลิกค้ำแล้วแต่คิดว่าอาจจะค้ำใหม่อีกร้อยละ 2.14 และไม่เคยค้ำแต่คิดว่าอาจจะค้ำร้อยละ 0.53

- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป จะไม่เคยค้ำและไม่คิดจะค้ำ

ถึงร้อยละ 59.26 เคยดื่มแต่เลิกดื่มแล้วร้อยละ 20.99 เคยดื่มและยังคงดื่มอยู่ร้อยละ 16.05 ไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่มร้อยละ 2.47 และเลิกดื่มแล้วแต่คิดว่าอาจจะดื่มใหม่อีกร้อยละ 1.23

ผลการวิเคราะห์ แสดงถึงการเคยดื่มและไม่เคยดื่มเครื่องดื่มประเภทสุก้าดังเรียงตามลำดับได้คือ

1. เคยดื่มและยังคงดื่มอยู่ (ร้อยละ 47.46) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
2. ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่ม (ร้อยละ 31.27) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
3. เคยดื่มแต่เลิกดื่มแล้ว (ร้อยละ 14) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
4. เลิกดื่มแล้วแต่คิดว่าอาจจะดื่มใหม่อีก (ร้อยละ 5.09) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
5. ไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่ม (ร้อยละ 2.18) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงยี่ห้อของเครื่องคั้บประเภทชูกำลังที่กลุ่มตัวอย่างที่เลิกคั้บแล้วแต่คิดว่าอาจจะคั้บใหม่อีก และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยคั้บแต่คิดว่าอาจจะคั้บ

กลุ่มผู้บริโภค	กระทิงแดง	ลิโพวิทัน-ดี	ชิปตาแมคนั้ม	อื่น ๆ	รวม
เลิกคั้บแล้วแต่คิดว่า อาจจะคั้บใหม่อีก	2 (7.14)	23 (82.14)	-	3 (10.71)	28 (100.00)
ไม่เคยคั้บแต่คิดว่า อาจจะคั้บ	10 (83.33)	2 (16.67)	-	-	12 (100.00)

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าผู้ที่เลิกคั้บแล้วแต่คิดว่าอาจจะคั้บใหม่อีกนั้นจะเลือกคั้บยี่ห้อลิโพวิทัน-ดีเป็นยี่ห้อแรกถึงร้อยละ 82.14 ยี่ห้ออื่น ๆ ร้อยละ 10.71 และยี่ห้อกระทิงแดงเป็นยี่ห้อสุดท้ายร้อยละ 7.14

- ผู้ที่ไม่เคยคั้บแต่คิดว่าอาจจะคั้บ กลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้หากคั้บจะเลือกคั้บยี่ห้อกระทิงแดงก่อนถึงร้อยละ 83.33 และยี่ห้อลิโพวิทัน-ดีเป็นอันดับหลังเพียงร้อยละ 16.67 แต่ไม่มีผู้บริโภคกล่าวถึงยี่ห้ออื่นใดนอกจาก 2 ยี่ห้อนี้เลย

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 แสดงผลการวิจัยเกี่ยวกับเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

1. ผู้ที่เคยดื่มและยังคงดื่มอยู่
2. ผู้ที่เคยดื่มและเลิกดื่มแล้ว
3. ผู้ที่เลิกดื่มไปแล้วแต่คิดว่าอาจจะดื่มใหม่อีก
4. ผู้ที่ไม่เคยดื่มแต่คิดว่าอาจจะดื่ม
5. ผู้ที่ไม่เคยดื่มและไม่คิดจะดื่ม

ในส่วนนี้จะวิเคราะห์ถึงเหตุผลต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างตอบโดยให้สัมพันธ์กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบให้จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มเป็นร้อยละ 100 ดังตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงเหตุผลในการคืนเครื่องคืนประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามว่า "เคยคืนและยังคงคืนอยู่"

เหตุผลในการคืน	จำนวน	ร้อยละ
คิดเป็นนิสัยแล้ว	73	27.97
ต้องการของแถม	10	3.83
เห็นผู้อื่นคืนจึงคืนบ้าง	21	8.05
ต้องการส่งตลาดชิงโชค	8	3.06
ป้องกันการว่างนอนระหว่างทำงาน	109	41.76
อื่น ๆ	40	15.32
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย (ร้อยละ 100) มีเหตุผลในการคืนเพื่อป้องกันการว่างนอนในระหว่างทำงานถึงร้อยละ 41.76 รองลงมาคือ เพราะการคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 27.97 สาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 15.32 เพราะเห็นผู้อื่นคืน จึงคืนบ้างร้อยละ 8.05 ต้องการของแถมร้อยละ 3.83 และต้องการชิงโชคอีกร้อยละ 3.06

หมายเหตุ อื่นๆคือ ขอบขสมสุราคืน ช่วยกระตุ้นให้ขยันทำงาน แก้อาการอ่อนเพลีย ทำให้สดชื่นเป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงเหตุผลในการก้มเครื่องก้มประเภททูลกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่ออกแบบสอบถามถามว่า "เคยก้มและยังคงก้มอยู่" แยกตามเพศ

เหตุผลในการก้ม	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ทึคเป็นนิสัยแล้ว	70 (28.45)	3 (20.00)
ต้องการของแถม	10 (4.06)	-
เห็นผู้อื่นก้มจึงก้มบ้าง	20 (8.13)	1 (6.67)
ต้องการส่งฉลากชิงโชค	8 (3.25)	-
ป้องกันการง่วงนอนในระหว่างงาน	100 (40.65)	9 (60.00)
อื่น ๆ	38 (15.45)	2 (13.33)
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงมีเหตุผลในการก้มเครื่องก้มประเภททูลกำลัง เพราะเป็นการป้องกันการง่วงนอนในระหว่างทำงานมากที่สุดถึงร้อยละ 40.65 ในเพศชายและร้อยละ 60 ในเพศหญิง เพราะทึคเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 28.45 ในเพศชายและร้อยละ 20 ในเพศหญิง เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 15.45 ในเพศชายและร้อยละ 13.33 ในเพศหญิง เพราะเห็นผู้อื่นก้มจึงก้มบ้างร้อยละ 8.13 ในเพศชายและร้อยละ 6.67 ในเพศหญิง เพราะต้องการของแถมร้อยละ 4.06 เฉพาะในเพศชาย และเพราะต้องการส่งฉลากชิงโชคร้อยละ 3.25 ในเพศชายเท่านั้นเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 17 แสดงเหตุผลในการ ค้ม เครื่องค้มประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่คอบแบบสอบถามว่า "เคยค้มและยังคงค้มอยู่" แยกตามอายุ

เหตุผลในการค้ม	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
คิดเป็นนิสัยแล้ว	(1.53) 4 (22.22)	(15.71) 41 (28.06)	(8.81) 23 (27.71)	(1.91) 5 (35.71)	(27.97) 73
ต้องการของแถม	- - -	(1.91) 5 (3.42)	(1.15) 3 (3.61)	(0.77) 2 (14.28)	(3.83) 10
เห็นผู้อื่นค้มจึงค้มบ้าง	(1.53) 4 (22.22)	(4.60) 12 (8.22)	(1.53) 4 (4.82)	(0.38) 1 (7.14)	(8.05) 21
ต้องการส่งฉลากชิงโชค	- - -	(1.53) 4 (2.74)	(1.53) 4 (4.82)	- - -	(3.06) 8 (3.06)
ป้องกันการว่างนอนในระหว่างทำงาน	(3.07) 8 (44.44)	(23.37) 61 (41.78)	(14.56) 38 (45.78)	(0.77) 2 (14.28)	(41.76) 109
อื่น ๆ	(0.77) 2 (11.11)	(8.81) 23 (15.75)	(4.21) 11 (13.25)	(1.53) 4 (28.57)	(15.32) 40
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย มีผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดว่าการค้มเครื่องค้มประเภทกำลังนั้นเป็นการป้องกันการว่างนอนในระหว่างทำงานร้อยละ 44.44 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 22.22 เท่ากับการเห็นผู้อื่นค้มจึงค้มบ้างและเหตุผลอื่นร้อยละ 11.11

- ผู้มีอายุระหว่าง 20-35 ปี คิดว่าเหตุผลในการค้มก็เพื่อเป็นการป้องกันการว่างนอนในระหว่างงานร้อยละ 41.78 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 28.08 เพราะ

เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 15.75 เพราะเห็นผู้อื่นค้มจึงค้มบ้างร้อยละ 8.22 เพราะต้องการของแถมร้อยละ 3.42 และเพราะต้องการส่งฉลากชิงโชคร้อยละ 2.74 เป็นลำดับสุดท้าย

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี มีเหตุผลในการค้มเพื่อป้องกันการว่างนอนในระหว่างทำงานร้อยละ 45.78 เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่การค้มเพราะคิดเป็นนิสัยร้อยละ 27.71 เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 13.25 เพราะต้องการส่งฉลากชิงโชคร้อยละ 4.82 เท่ากับเหตุผลในการค้มเพราะเห็นผู้อื่นค้มจึงค้มบ้าง และเพราะต้องการของแถมเป็นลำดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 3.61 เท่านั้น

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีเหตุผลในการค้มเพราะคิดเป็นนิสัยแล้วมากที่สุดถึงร้อยละ 35.71 เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 28.57 เพื่อเป็นการป้องกันการว่างนอนในระหว่างทำงานร้อยละ 14.28 เท่ากับการต้องการของแถม ส่วนการเห็นผู้อื่นค้มจึงค้มบ้างมีเพียงร้อยละ 7.14 เท่านั้น

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงเหตุผลในการคืนเครื่องจักรประเภทลูกำล่างของกลุ่มตัวอย่างที่ออกแบบสอบถามว่าเคยคืนและยังค้างคืนอยู่ (เทียบให้ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

เหตุผล	อาชีพ					ระดับรายได้อต่อเดือน (หน่วย : บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501 ถึง 5,500	5,501 ถึง 7,500	มากกว่า 7,500	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
คิดเป็นนิสัยแล้ว	-	(3.45) 9	(18.39) 48	(5.36) 14	(0.77) 2	(2.30) 6	(13.79) 36	(2.68) 7	(5.36) 14	(3.83) 10	(13.41) 35	(6.90) 18	(6.90) 18	(0.77) 2	(27.97) 73
ต้องการของแถม	-	(0.38) 1	(3.45) 9	-	-	(0.77) 2	(0.77) 2	(2.30) 6	-	-	(2.30) 6	(0.77) 2	(0.77) 2	-	(3.83) 10
เห็นผู้อื่นคืนจึงคืนบ้าง	(1.53) 4	(1.53) 4	(4.60) 12	0.38 1	-	(4.60) 12	(2.30) 6	(0.38) 1	(0.77) 2	-	(3.83) 10	(2.68) 7	(1.53) 4	-	(8.05) 21
ต้องการส่งแลกชิงโชค	-	-	(2.68) 7	(0.38) 1	-	(0.77) 2	(0.77) 2	-	(1.53) 4	-	(2.30) 6	(0.77) 2	-	-	(3.06) 8
ป้องกันการว่างนอนในระหว่าง การทำงาน	(1.15) 3	(5.36) 14	(28.74) 75	(4.21) 11	(2.30) 6	(5.36) 14	(24.52) 64	(3.83) 10	(4.98) 13	(3.07) 8	(22.22) 58	(11.18) 29	(7.28) 19	(1.15) 3	(41.76) 109
อื่นๆ	(0.77) 2	(3.45) 9	(9.96) 26	(0.77) 2	(0.38) 1	(2.30) 6	(1.53) 4	(6.90) 18	(0.77) 2	(3.83) 10	(4.60) 12	(2.68) 7	(4.98) 13	(3.07) 8	(15.32) 40
รวม	(3.45) 9	(14.18) 37	(67.82) 177	(11.11) 29	(3.48) 9	(16.09) 42	(55.17) 114	(16.09) 42	(13.41) 35	(10.73) 28	(48.66) 127	(24.90) 65	(21.46) 56	(4.98) 13	(100) 261

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นถึงเหตุผลในการคุ้มครองค่าจ้างของกลุ่มผู้
บริโภคที่เคยคุ้มครองและยังคงคุ้มครอง โดยการแยกตามอาชีพ ระบุว่ารายได้และระดับการศึกษาครั้งนี้
แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษามีเหตุผลในการคุ้มครองเพราะเห็นผู้อื่น
คุ้มครองบ้างถึงร้อยละ 44.44 เพราะเพื่อป้องกันการว่างนอนระหว่างทำงานร้อยละ 33.33
และเพราะเหตุผลอื่น ๆ อีกร้อยละ 22.22

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจมีเหตุผลในการคุ้มครองป้องกันการ
ว่างนอนในระหว่างทำงานร้อยละ 37.84 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 24.32 เท่ากับเหตุ
ผลอื่น ๆ ส่วนการเห็นผู้อื่นคุ้มครองบ้างมีเพียงร้อยละ 10.81

- อาชีพรับจ้าง มีเหตุผลในการคุ้มครองป้องกันการว่างนอนระหว่างทำงาน
ร้อยละ 42.37 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 27.12 เพราะต้องการของแถมร้อยละ 5.08
เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 4.69 และเพราะต้องการส่งฉลากชิงโชคร้อยละ 3.95

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ มีเหตุผลในการคุ้มครองเพราะคิดเป็นนิสัยแล้ว
ร้อยละ 48.28 เพื่อป้องกันการว่างนอนระหว่างทำงานร้อยละ 37.93 เพราะเหตุผลอื่น ๆ
ร้อยละ 6.89 และเพราะเห็นผู้อื่นคุ้มครองบ้างและเพราะต้องการส่งฉลากชิงโชคเท่ากันใน
อัตราร้อยละ 3.45

- อาชีพอื่น ๆ มีเหตุผลในการคุ้มครองป้องกันการว่างนอนระหว่างทำงาน
ร้อยละ 66.66 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 22.22 และเพราะเหตุผลอื่น ๆ อีกร้อยละ
11.11

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนมีเหตุผลในการ
คุ้มครองเพื่อเป็นการป้องกันการว่างนอนมากที่สุดถึงร้อยละ 33.33 เพราะเห็นผู้อื่นคุ้มครอง
คุ้มครองบ้างร้อยละ 28.50 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 14.29 เท่ากับเหตุผลอื่น ๆ เพราะ
ต้องการของแถมร้อยละ 4.76 เท่ากับการต้องการส่งฉลากชิงโชค

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีเหตุผลในการ
คุ้มครองเพื่อเป็นการป้องกันการว่างนอนมากที่สุดถึงร้อยละ 56.14 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ
31.57 เพราะเห็นผู้อื่นคุ้มครองบ้างร้อยละ 5.26 เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 3.51 เพราะ
ต้องการส่งฉลากชิงโชคร้อยละ 1.75 และเพราะต้องการของแถมร้อยละ 1.75

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือน มีเหตุผลในการคุ้มครอง

เพราะสาเหตุอื่น ๆ มากที่สุดถึงร้อยละ 42.86 รองลงมาก็เพราะเป็นการป้องกันการว่างนอนในระหว่างทำงานร้อยละ 23.81 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 16.67 เพราะต้องการของแถมร้อยละ 14.29 เพราะเห็นผู้อื่นคุ้มจึงคุ้มบ้างร้อยละ 2.38

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน มีเหตุผลในการคุ้มเพราะคิดเป็นนิสัยแล้วมากที่สุดถึงร้อยละ 40 เพื่อป้องกันการว่างนอนระหว่างทำงานร้อยละ 37.14 เพื่อต้องการส่งฉลากชิงโชคร้อยละ 11.43 และเพราะเห็นผู้อื่นคุ้มจึงคุ้มบ้างร้อยละ 5.71 เท่ากับเหตุผลอื่น ๆ

- ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไป มีเหตุผลในการคุ้มเพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 35.71 เท่ากับเหตุผลอื่น ๆ ส่วนเพื่อเป็นการป้องกันการว่างนอนในระหว่างทำงานร้อยละ 28.57

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีเหตุผลในการคุ้มเพื่อป้องกันการว่างนอนในระหว่างทำงานร้อยละ 45.67 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 27.56 เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 9.45 เพราะเห็นผู้อื่นจึงคุ้มบ้างร้อยละ 7.87 และเพราะต้องการของแถมร้อยละ 4.72 เท่ากับการต้องการส่งฉลากเพื่อชิงโชค

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเหตุผลในการคุ้มเพื่อป้องกันการว่างนอนในระหว่างทำงานร้อยละ 41.61 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 27.69 เพราะเห็นผู้อื่นคุ้มจึงคุ้มบ้างร้อยละ 10.77 เท่ากับเหตุผลอื่น ๆ เพราะต้องการส่งฉลากชิงโชคร้อยละ 3.08 เท่ากับการต้องการของแถม

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีเหตุผลในการคุ้มเพื่อป้องกันการว่างนอนในระหว่างทำงานร้อยละ 33.93 เพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 32.14 เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 23.21 เพราะเห็นผู้อื่นคุ้มจึงคุ้มบ้างร้อยละ 7.14 ส่วนการต้องการของแถมเพียง ร้อยละ 3.57

- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป มีเหตุผลในการคุ้มเพราะเหตุผลอื่นร้อยละ 61.54 เพื่อป้องกันการว่างนอนระหว่างทำงานร้อยละ 23.08 และเพราะคิดเป็นนิสัยแล้วร้อยละ 15.38

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงเหตุผลในการคุ้มเครื่องคุ้มประเภทถูกำลังของผู้บริโภคที่เคยคุ้มและยังคงคุ้มอยู่เรียงตามลำดับได้คือ

1. คืมเพื่อป้องกันการว่างนอนในระหว่างการทำงาน (ร้อยละ 41.76) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโศคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501 - 3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
2. คืมเพราะคิดเป็นนิสัยแล้ว (ร้อยละ 27.97) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโศคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
3. คืมเพราะเหตุผลอื่น ๆ (ร้อยละ 15.32) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโศคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
4. คืมเพราะเห็นผู้อื่นคืมจึงคืมบ้าง (ร้อยละ 8.05) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโศคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
5. คืมเพื่อต้องการของแถม (ร้อยละ 3.83) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโศคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
6. คืมเพื่อต้องการส่งฉลากชิงโชค (ร้อยละ 3.06) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโศคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-50 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงเหตุผลในการที่ไม่ค้ำเครื่องค้ำประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามว่า "เคยค้ำแต่เลิกค้ำแล้ว"

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเห็นโฆษณา	-	-
หาซื้อได้ยาก	-	-
คิดว่าไม่มีประโยชน์	54	70.13
ราคาแพง	16	20.78
อื่น ๆ	7	9.09
รวม	77	100.00

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 77 รายเคยค้ำและเลิกค้ำแล้ว (ร้อยละ 100) มีเหตุผลในการเลิกค้ำเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์มากเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 70.13 คิดว่าราคาแพงร้อยละ 20.78 และเป็นเหตุผลอื่น ๆ อีกร้อยละ 9.09

หมายเหตุ อื่นๆคือ ไม่มีความจำเป็น ไม่คุ้มค่ากับเงินที่ซื้อ คิดว่าเป็นอันตรายต่อร่างกาย คิดว่าเป็นยาเสพติดเป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงเหตุผลในการที่ไม่ซื้อเครื่องพิมพ์ประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามว่า "เคยพิมพ์แต่เลิกพิมพ์แล้ว" แยกตามเพศ

เหตุผล	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ไม่เคยเห็นโฆษณา	-	-
หาซื้อได้ยาก	-	-
คิดว่าไม่มีประโยชน์	39 (72.22)	15 (65.22)
ราคาแพง	12 (22.22)	4 (17.39)
อื่น ๆ	3 (5.56)	4 (17.39)
รวม	54(100.00)	23(100.00)

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 77 รายเป็นเพศชาย 54 ราย เป็นเพศหญิง 23 ราย มีเหตุผลในการเลิกพิมพ์เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 72.22 ในเพศชายและร้อยละ 65.22 ในเพศหญิง เห็นว่าราคาแพงร้อยละ 22.22 ในเพศชายและร้อยละ 17.39 ในเพศหญิง เห็นว่าเลิกพิมพ์ด้วยเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 5.56 ในเพศชาย และร้อยละ 17.39 ในเพศหญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงเหตุผลในการที่ไม่คุ้มเครื่องคัมประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่ออกแบบ
สอบถามว่า "เคยคุ้มแต่เลิกคุ้มแล้ว" แยกตามอายุ

เหตุผลในการที่ไม่คุ้ม	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
ไม่เคยเห็นโฆษณา	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -
หาซื้อยาก	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -
คิดว่าไม่มีประโยชน์	(10.39) 8 (80.00)	(41.56) 32 (80.00)	(15.58) 12 (57.14)	(2.60) 2 (33.33)	(70.13) 54
ราคาแพง	(2.60) 2 (20.00)	(5.19) 4 (10.00)	(11.69) 9 (42.86)	(1.30) 1 (16.66)	(20.78) 16
อื่น ๆ	- - -	(5.19) 4 (10.00)	- - -	(3.90) 3 (50.00)	(9.09) 7
รวม	(12.99) 10 (100.00)	(51.95) 40 (100.00)	(27.27) 21 (100.00)	(7.79) 6 (100.00)	(100.00) 77

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 77 รายนั้น ผู้ที่อายุต่ำกว่า 20 ปีมีเหตุผลในการที่ไม่คุ้มเครื่องคัมนี้เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์มากที่สุดถึงร้อยละ 80 ส่วนการคิดว่ามีราคาแพงมีเพียงร้อยละ 20 ส่วนเหตุผลอื่นใดนอกจากนั้นไม่เป็นเหตุผลสำคัญในการไม่คุ้มของผู้บริโภคกลุ่มนี้

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี มีเหตุผลในการไม่คุ้มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์มากที่สุดถึงร้อยละ 80 นอกนั้นเป็นเพราะราคาแพงและเหตุผลอื่น ๆ เท่ากันร้อยละ 10
- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี มีเหตุผลในการไม่คุ้มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์มากที่สุดถึงร้อยละ 57.14 และเพราะมีราคาแพงร้อยละ 42.86

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีเหตุผลในการไม่ดื่มเพราะเหตุผลอื่น ๆ มากที่สุดถึงร้อยละ 50 ส่วนการคิดว่าไม่มีประโยชน์มีเพียงร้อยละ 33.33 และมีราคาแพงเป็นลำดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 16.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง 77 ราย เพศชาย 54 รายและ เพศหญิง 23 รายมีเหตุผลในการเลิกดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟอย่างไร โดยการแยกตาม อาชีพ ระบุว่ารายได้และระดับการศึกษาคงนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษามีเหตุผลในการเลิกดื่มเพราะคิดว่า ไม่มีประโยชน์ร้อยละ 75 เพราะราคาแพงร้อยละ 25

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจเลิกดื่มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ ร้อยละ 66.67 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 20 และเพราะราคาแพงร้อยละ 13.33
- อาชีพรับจ้าง เลิกดื่มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 68.42 ราคาแพงร้อยละ 26.32 และเหตุผลอื่น ๆ อีกร้อยละ 5.26
- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ เลิกดื่มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ ร้อยละ 60 และเหตุผลอื่น ๆ อีกร้อยละ 40
- อาชีพอื่น ๆ เลิกดื่มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ถึงร้อยละ 100

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนเลิกดื่ม เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 70 และมีราคาแพงร้อยละ 30

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน เลิกดื่มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 72.73 ราคาแพงร้อยละ 18.18 เหตุผลอื่น ๆ อีกร้อยละ 9.09
- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือน เลิกดื่มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 70 และเพราะราคาแพงร้อยละ 30
- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน เลิกดื่มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 81.82 เพราะราคาแพงร้อยละ 9.09 เท่ากับการมีเหตุผลอื่น
- ผู้มีระดับรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไป เลิกดื่มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 57.14 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 28.57 และเพราะราคาแพงร้อยละ 14.29

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาค่ากว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เลิกดื่มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 76.92 เพราะคิดว่าราคาแพงร้อยละ 23.08

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เล็กคิม เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์พอ ๆ กับการมีราคาแพงร้อยละ 50 เท่ากัน

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา เลิกคิม เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 73.17 ราคาแพงร้อยละ 17.07 และเพราะเหตุผลอื่นอีกร้อยละ 9.76

- ผู้มีการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไปเลิกคิม เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 64.70 และเพราะมีราคาแพงร้อยละ 17.65 เท่ากับเพราะเหตุผลอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงเหตุผลในการเลิกคิมเครื่องคิมประเภทที่กำลังเรียงตามลำดับได้คือ

1. เลิกคิม เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ (ร้อยละ 70.13) พบว่าส่วนใหญ่แล้วกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
2. เลิกคิม เพราะคิดว่ามีราคาแพง (ร้อยละ 20.78) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 36-50 ปี
3. เลิกคิม เพราะเหตุผลอื่น ๆ (ร้อยละ 9.09) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และมีระดับรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไป มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงเหตุผลในการที่ไม่คุ้มเครื่องคัมประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามว่า "ไม่เคยคัมและไม่คิดจะคัม"

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเห็นโฆษณาจึงไม่รู้จักสินค้า	2	1.16
หาซื้อยาก	-	-
คิดว่าไม่มีประโยชน์	141	81.98
ราคาแพง	8	4.65
อื่น ๆ	21	12.21
รวม	172	100.00

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ไม่เคยคัมและไม่คิดจะคัมเครื่องคัมประเภทนี้เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์เป็นสำคัญถึงร้อยละ 81.98 เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 12.21 เพราะราคาแพงร้อยละ 4.65 ประการสุดท้ายคือเพราะไม่เคยเห็นโฆษณาจึงไม่รู้จักสินค้านี้ร้อยละ 2

หมายเหตุ อื่นๆคือ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคัม ไม่คุ้มค่ากับเงินที่ซื้อ คิดว่าเป็นอันตรายต่อร่างกายมากกว่า คิดว่าเป็นยาเสพติดเป็นต้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 แสดงเหตุผลในการที่ไม่ซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์กำลังของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคย
ซื้อและไม่คิดจะซื้อ แยกตามเพศ

เหตุผล	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ไม่เคยเห็นโฆษณาจึงไม่รู้จักสินค้า	-	2 (3.64)
หาซื้อยาก	-	-
คิดว่าไม่มีประโยชน์	92 (78.63)	49 (89.09)
ราคาแพง	8 (6.84)	-
อื่น ๆ	17 (14.53)	4 (7.27)
รวม	117(100.00)	55(100.00)

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 172 ราย เป็นเพศชาย 117 ราย เพศหญิง 55 ราย มีเหตุผลในการที่ไม่ซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์นี้และไม่คิดว่าจะซื้อเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์เป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 78.63 ในเพศชายและร้อยละ 89.09 ในเพศหญิง เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 14.53 ในเพศชายและร้อยละ 7.27 ในเพศหญิง เพราะมีราคาแพงร้อยละ 6.84 เฉพาะในเพศชาย ส่วนการไม่เคยเห็นโฆษณาจึงไม่รู้จักสินค้านั้นมีเพียงร้อยละ 3.64 และเฉพาะในเพศหญิงเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 แสดงเหตุผลในการที่ไม่คุ้มเครื่องคัมประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่ออกแบบสอบถามว่า "ไม่เคยคุ้มและไม่คิดจะคุ้ม" แยกตามอายุ

เหตุผลในการที่ไม่คุ้ม	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
ไม่เคยเห็นโฆษณาจึงไม่รู้จักสินค้า	(1.16) 2 (3.39)	- - -	- - -	- - -	(1.16) 2
หาซื้อยาก	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -
คิดว่าไม่มีประโยชน์	(29.65) 51 (86.44)	(40.11) 69 (76.67)	(9.30) 16 (88.89)	(2.91) 5 (100.00)	(81.98) 141
ราคาแพง	(2.32) 4 (6.78)	(2.32) 4 (4.44)	- - -	- - -	(4.65) 8
อื่น ๆ	(1.16) 2 (3.39)	(9.88) 17 (18.89)	(1.16) 2 (11.11)	- - -	(12.21) 21
รวม	(34.30) 59 (100.00)	(52.32) 90 (100.00)	(10.46) 18 (100.00)	(2.91) 5 (100.00)	(100.00) 172

จากตารางที่ 25 ตัวอย่างทั้งสิ้น 172 รายพบว่า ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีเหตุผลในการที่ไม่คิดจะคุ้มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์เป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 86.44 รองลงมาคือการคิดว่ามีราคาแพงร้อยละ 6.78 และเพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 3.39

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี มีเหตุผลเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์มากที่สุดถึงร้อยละ 76.67 เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 18.89 และเพราะมีราคาแพงร้อยละ 4.44

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี มีเหตุผลเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์มากที่สุดถึงร้อยละ 88.89 และเพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 11.11

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีเหตุผลเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์เพียงประการเดียวถึงร้อยละ 100

ตารางที่ 26 แสดงเหตุผลในการที่ไม่ได้ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์กลุ่มตัวอย่างที่ออกแบบสอบถามว่า ไม่เคยใช้และไม่คิดจะใช้ (ให้นับให้ 172 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

เหตุผล	อาชีพ					ระดับรายได้อต่อเดือน (หน่วย : บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501 ถึง 5,500	5,501 ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
ไม่เคยเห็นโฆษณาจึงไม่รู้จักสินค้า	(1.16) 2 (3.08)	-	-	-	-	(1.16) 2 (2.32)	-	-	-	-	-	-	(1.16) 2 (2.35)	-	(1.16) 2 (1.16)
หาซื้อยาก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
คิดว่าไม่มีประโยชน์	(33.14) 57 (87.69)	(11.63) 20 (69.97)	(29.65) 51 (80.95)	(2.91) 5 (71.43)	(4.65) 8 (100)	(41.86) 72 (83.72)	(16.28) 28 (73.68)	(8.14) 14 (93.33)	(5.81) 10 (71.43)	(9.88) 17 (89.47)	(10.46) 18 (90.00)	(8.14) 14 (73.68)	(38.37) 66 (77.65)	(25.00) 43 (89.58)	(81.98) 141 (81.98)
ราคาแพง	(2.32) 4 (6.15)	(2.32) 4 (13.79)	-	-	-	(3.49) 6 (6.98)	(1.16) 2 (5.26)	-	-	-	-	(1.16) 2 (10.53)	(2.32) 4 (4.71)	(1.16) 2 (4.17)	(4.65) 8 (4.65)
อื่นๆ	(1.16) 2 (3.08)	(2.91) 5 (17.24)	(6.98) 12 (19.05)	(1.16) 2 (28.57)	-	(3.49) 6 (6.98)	(4.65) 8 (21.05)	(4.65) 1 (6.67)	(2.32) 4 (28.57)	(1.16) 2 (10.53)	(1.16) 2 (10.00)	(1.74) 3 (15.79)	(7.56) 13 (15.29)	(1.74) 3 (6.25)	(12.21) 21 (12.21)
รวม	(37.79) 65 (100)	(16.86) 29 (100)	(36.63) 63 (100)	(4.07) 7 (100)	(4.65) 8 (100)	(50.00) 86 (100)	(22.09) 38 (100)	(8.72) 15 (100)	(8.14) 14 (100)	(11.05) 19 (100)	(11.63) 20 (100)	(11.05) 19 (100)	(49.42) 85 (100)	(27.91) 48 (100)	(100) 172 (100)

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 172 รายมีเหตุผลในการที่ไม่
 ค้ำเครื่องค้ำประเภทนี้เพราะเหตุใด โดยการแยกตามอาชีพ รั้งรายได้และระดับการศึกษาคงต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษามีเหตุผลในการที่ไม่ค้ำเครื่องค้ำนี้
 เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ถึงร้อยละ 87.69 เพราะมีราคาแพงร้อยละ 6.15 และเพราะ
 ไม่เคยเห็นโฆษณาจึงไม่รู้จักสินค้าร้อยละ 3.08 เท่ากับเหตุผลอื่น ๆ

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีเหตุผลในการไม่ค้ำเพราะคิดว่า
 ไม่มีประโยชน์ร้อยละ 69.97 เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 17.24 และเพราะมีราคาแพง
 ร้อยละ 13.79

- อาชีพรับจ้าง มีเหตุผลในการไม่ค้ำเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ
 80.95 และเพราะเหตุผลอื่นร้อยละ 19.05

ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ ไม่ค้ำเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ
 71.43 และเพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 28.57

- อาชีพอื่น ๆ ไม่ค้ำเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์เพียงประการเดียวร้อยละ
 100

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนไม่ค้ำ
 เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 83.72 เพราะมีราคาแพงร้อยละ 6.98 เท่ากับเหตุผล
 อื่น ส่วนเพราะไม่เคยเห็นโฆษณาจึงไม่รู้จักสินค้าอีกร้อยละ 2.32

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน ไม่ค้ำเพราะ
 คิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 73.68 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 21.05 และเพราะมีราคาแพง
 ร้อยละ 5.26

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือน ไม่ค้ำเพราะ
 คิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 93.33 และเหตุผลอื่น ๆ อีกร้อยละ 6.67

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน ไม่ค้ำเพราะคิด
 ว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 71.43 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 28.57

- ผู้มีระดับรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไปไม่ค้ำเพราะคิดว่าไม่

มีประโยชน์ร้อยละ 89.47 และเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 10.53

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ไม่คุ้มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 90 และเพราะเหตุผลอื่นอีกร้อยละ 10

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไม่คุ้มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 73.68 เหตุผลอื่นร้อยละ 15.79 และมีราคาแพงร้อยละ 10.53

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา ไม่คุ้มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 77.65 เพราะเหตุผลอื่นร้อยละ 15.29 และเพราะมีราคาแพงร้อยละ 4.71 ส่วนการไม่เคยเห็นโฆษณาจึงไม่รู้จักสินค้ามีเพียงร้อยละ 2.35 เท่านั้น

- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป ไม่คุ้มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 89.58 เพราะเหตุผลอื่นร้อยละ 6.25 และเพราะมีราคาแพงร้อยละ 4.17 ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงเหตุผลในการที่ไม่คุ้มเครื่องคุ้มประเภทดังกล่าว และไม่คิดจะคุ้มเรียงตามลำดับได้คือ

1. ไม่คุ้มเพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ (ร้อยละ 81.98) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

2. ไม่คุ้มเพราะเหตุผลอื่น ๆ (ร้อยละ 12.21) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

3. ไม่คุ้มเพราะมีราคาแพง (ร้อยละ 4.65) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา เป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุต่ำกว่า 20 ปีถึงอายุ 35 ปี

4. ไม่คุ้มเพราะไม่เคยเห็นโฆษณาจึงไม่รู้จักสินค้า (ร้อยละ 1.16) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุต่ำกว่า 20 ปี

ส่วนที่ 3 แสดงผลการวิจัยเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกยี่ห้อเครื่องคั้มประเภทกำลังของผู้บริโภค

ในส่วนนี้จะเทียบให้กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามว่าเคยคั้มและยังคงคั้มอยู่จำนวน 261 รายเป็นร้อยละ 100 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 27 แสดงความชอบในการคั้มเครื่องคั้มประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบ

ยี่ห้อที่ชอบ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบคั้มยี่ห้อหนึ่งยี่ห้อใดเป็นประจำ	157	60.15
คั้มยี่ห้อใดก็ได้	104	39.85
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าผู้ที่คั้มมักจะคั้มยี่ห้อหนึ่งยี่ห้อใดเป็นประจำมากกว่าการไม่เลือกยี่ห้อคือเป็นถึงร้อยละ 60.15 และการไม่เลือกยี่ห้อ มีเพียงร้อยละ 39.85 เท่านั้น ซึ่งหมายถึงว่ากลุ่มผู้บริโภคเกือบถึงร้อยละ 40 ไม่สนใจในยี่ห้อของสินค้าประเภทนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 แสดงความชอบในการค้ำเครื่องค้ำประเภทชุกำลังของกลุ่มตัวอย่างที่คอบแบบ
สอบถาม แยกตามเพศ

ยี่ห้อที่ชอบค้ำ	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ชอบค้ำยี่ห้อไคยี่ห้อหนึ่งเป็นประจำ	149 (60.57)	8 (53.33)
ชอบค้ำยี่ห้อไคยี่ห้ออื่นก็ได้	97 (39.43)	7 (46.67)
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย เป็นเพศชาย 246 ราย เพศหญิง 15 ราย ชอบค้ำเครื่องค้ำประเภทชุกำลังยี่ห้อไคยี่ห้อหนึ่งเป็นประจำมากกว่า การค้ำยี่ห้อไคยี่ห้ออื่นก็ได้คือร้อยละ 60.57 ในเพศชายและร้อยละ 53.33 ในเพศหญิง ส่วนการ ค้ำยี่ห้อไคยี่ห้ออื่นก็ได้มีเพียงร้อยละ 39.43 ในเพศชายและร้อยละ 46.67 ในเพศหญิงเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 แสดงความชอบในการก้มเครื่องก้มประเภทก่าลังของกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามอายุ

ความชอบในการก้ม	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
ชอบก้มยี่ห้อหนึ่งยี่ห้อใดเป็นประจำ	(1.53) 4 (22.22)	(34.87) 91 (62.33)	(19.16) 50 (60.24)	(4.60) 12 (85.71)	(60.15) 157
ก้มยี่ห้อใดก็ได้	(5.36) 14 (77.77)	(21.07) 55 (37.67)	(12.64) 33 (39.76)	(0.77) 2 (14.29)	(39.85) 104
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.42) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีความชอบในการก้มเครื่องกัมนี้อีกก็ได้มากที่สุดร้อยละ 77.77 และชอบยี่ห้อใดยี่ห้อหนึ่งเป็นประจำร้อยละ 22.22 เท่านั้น

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี มีความชอบยี่ห้อประจำมากกว่าการก้มยี่ห้อใดก็ได้ถึงร้อยละ 62.33 และ 37.67 ตามลำดับ
- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี ชอบยี่ห้อใดยี่ห้อหนึ่งถึงร้อยละ 60.24 และการชอบยี่ห้อใดก็ได้มีเพียงร้อยละ 39.76 เท่านั้น
- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีความชอบยี่ห้อใดยี่ห้อหนึ่งถึงร้อยละ 85.71 และชอบยี่ห้อใดก็ได้เพียงร้อยละ 14.29 เท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 แสดงความชอบในการคัดเลือกเครื่องพิมพ์ประเภทสูงกำลังของกลุ่มตัวอย่าง (เทียบให้ 261 เท่ากับ 100)
แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

ความชอบ	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย : บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
ชอบพิมพ์หรือหนึ่งหรือหลายฉบับ	-	(10.35) 27	(38.31) 100	(9.20) 24	(2.30) 6	(7.66) 20	(27.59) 72	(8.43) 22	(8.81) 23	(7.66) 20	(31.42) 82	(16.86) 44	(9.58) 25	(2.30) 6	(60.15) 157
พิมพ์หรือไม่ได้	(3.45) 9	(3.83) 10	(22.50) 77	(1.91) 5	(1.15) 3	(8.43) 22	(16.09) 42	(7.66) 20	(4.60) 12	(3.07) 8	(17.24) 45	(8.05) 21	(11.88) 31	(2.68) 7	(39.85) 104
รวม	(3.45) 9 (100)	(14.18) 37 (100)	(67.82) 177 (100)	(11.11) 29 (100)	(3.48) 9 (100)	(16.09) 42 (100)	(55.17) 114 (100)	(16.09) 42 (100)	(13.41) 35 (100)	(10.73) 28 (100)	(48.66) 45 (100)	(24.90) 65 (100)	(21.46) 56 (100)	(4.98) 13 (100)	(100) 261

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นถึงความชอบในการค้ำเคี้ยวเครื่องค้ำประเภทต่างๆ โดยแยกตามอาชีพ ระดับรายได้และระดับการศึกษาดังนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษาจะสามารถค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ไม่เป็นประจำถึงร้อยละ 100

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พบว่าจะชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ห่อหนึ่งเป็นประจำร้อยละ 72.97 และค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 27.03
- อาชีพรับจ้าง พบว่าผู้บริโภครุ่นนี้ชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ห่อหนึ่งเป็นประจำถึงร้อยละ 56.50 และค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 43.50
- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ พบว่าผู้บริโภครุ่นนี้ชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่เป็นประจำมากกว่าถึงร้อยละ 82.76 และชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 17.24
- อาชีพอื่น ๆ พบว่าผู้บริโภครุ่นนี้ชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ห่อหนึ่งเป็นประจำถึงร้อยละ 66.67 และชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 33.33

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทค่อนข้างชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 52.38 ชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่เป็นประจำร้อยละ 47.62

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทค่อนข้าง จะชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ห่อหนึ่งเป็นประจำร้อยละ 63.16 ค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 36.84
- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทค่อนข้างจะชอบค้ำเคี้ยวห่อหนึ่งห่อไก่เป็นประจำร้อยละ 52.38 และค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 47.62
- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทค่อนข้างจะชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ห่อหนึ่งเป็นประจำร้อยละ 65.71 และค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 34.29
- ผู้มีระดับรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทค่อนข้างขึ้นไปจะชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ห่อหนึ่งเป็นประจำร้อยละ 71.43 และค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 28.57

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จะชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ห่อหนึ่งเป็นประจำร้อยละ 64.57 และค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 35.43

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะชอบค้ำเคี้ยวห่อไก่ห่อหนึ่งเป็นประจำร้อยละ 67.69 และค้ำเคี้ยวห่อไก่ได้ร้อยละ 32.31

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา จะชอบคีมยี่ห้อคิกโก้ร้อยละ 55.36 และคีมยี่ห้อคิกโก้เป็นประจำร้อยละ 44.64
- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป จะชอบคีมยี่ห้อคิกโก้ร้อยละ 53.85 และคีมยี่ห้อคิกโก้ยี่ห้อหนึ่งเป็นประจำร้อยละ 46.15

จากผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงความชอบในการคีมเครื่องคีมประเภทง่าลิง เรียงตามลำดับได้คือ

1. ชอบคีมยี่ห้อคิกโก้ยี่ห้อหนึ่งเป็นประจำ (ร้อยละ 60.15) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภครุ่นนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
2. ชอบคีมยี่ห้อคิกโก้ (ร้อยละ 39.85) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภครุ่นนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 แสดงยี่ห้อของเครื่องพิมพ์ประเภทลูกำลังที่กลุ่มตัวอย่างชอบพิมพ์มากที่สุด

ยี่ห้อ	จำนวน	ร้อยละ
กระทิงแดง	141	54.02
ลิโพวิตัน-ดี	108	41.38
ซิบคาแมคนัม	5	1.92
อื่น ๆ	7	2.68
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 31 แสดงว่าผู้พิมพ์ยี่ห้อกระทิงแดงมีมากที่สุดถึงร้อยละ 54.02 รองลงมาได้แก่ยี่ห้อลิโพวิตัน-ดีร้อยละ 41.38 ส่วนยี่ห้ออื่น ๆ มีเพียงร้อยละ 2.68 อันที่สุดท้ายคือยี่ห้อซิบคาแมคนัมร้อยละ 1.92

จากผลการวิเคราะห์พบว่าส่วนแบ่งตลาด (Market Share) ของเครื่องพิมพ์ประเภทนี้ส่วนมากเป็นของ 2 ยี่ห้อคือ ยี่ห้อกระทิงแดงและลิโพวิตัน-ดีรวมเป็นถึงร้อยละ 95.40 ของตลาดทั้งหมด

หมายเหตุ อื่นๆคือ เสือคำ วินซ่า นิโอรูซาน-ดี โลมา-ดีเป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 แสดงถึงยี่ห้อของเครื่องคั้นประเภทกำลังที่กลุ่มตัวอย่างชอบคั้นที่สุดแยกตามเพศ

ยี่ห้อ	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
กระทิงแดง	137 (55.69)	4 (26.67)
ลิโพวิตัน-คี	98 (39.84)	10 (66.67)
ซิบคาแมคนัม	5 (2.03)	-
อื่น ๆ	6 (2.44)	1 (6.66)
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่าเพศชายเป็นเพศที่นิยมคั้นเครื่องคั้นประเภทนี้มากกว่าเพศหญิงและเป็นยี่ห้อกระทิงแดงมากที่สุดถึงร้อยละ 55.69 ยี่ห้ออันดับรองลงมาคือลิโพวิตัน-คีร้อยละ 39.84 ยี่ห้ออื่น ๆ อีกร้อยละ 2.44 และอันดับสุดท้ายคือยี่ห้อซิบคาแมคนัมเพียงร้อยละ 2.03 แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าเพศหญิงกลับคั้นยี่ห้อลิโพวิตัน-คีมากกว่ายี่ห้อกระทิงแดงคือเป็นยี่ห้อลิโพวิตัน-คีถึงร้อยละ 66.67 แต่ยี่ห้อกระทิงแดงมีเพียงร้อยละ 26.67 เท่านั้น ส่วนยี่ห้ออื่น ๆ มีเพียงส่วนน้อยคือร้อยละ 6.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 แสดงยี่ห้อของเครื่องเค็มประเภทลูกกำลังที่กลุ่มตัวอย่างชอบเค็มมากที่สุด
แยกตามอายุ

ยี่ห้อ	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
กระทิงแดง	(5.36) 14 (77.78)	(29.12) 76 (52.05)	(18.01) 47 (56.63)	(1.53) 4 (28.57)	(54.02) 141
ลิโพวิทัน-คี	(1.53) 4 (22.22)	(22.99) 60 (41.10)	(13.03) 34 (40.96)	(3.83) 10 (71.43)	(41.38) 108
ชิปตาแมคนัม	- - -	(1.53) 4 (2.74)	(0.38) 1 (1.20)	- - -	(1.92) 5
อื่น ๆ	- - -	(2.30) 6 (4.11)	(0.38) 1 (1.20)	- - -	(2.68) 7
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.42) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีชอบยี่ห้อกระทิงแดงมากที่สุดถึงร้อยละ 77.78 และยี่ห้อลิโพวิทัน-คี อีกร้อยละ 22.22

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี ชอบเค็มกระทิงแดงมากที่สุดถึงร้อยละ 52.05 ยี่ห้อลิโพวิทัน-คีร้อยละ 41.10 ยี่ห้ออื่น ๆ ร้อยละ 4.11 และยี่ห้อชิปตาแมคนัมน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 2.74 เท่านั้น

- ผู้มีอายุระหว่าง 36-50 ปี ชอบเค็มกระทิงแดงมากที่สุดถึงร้อยละ 56.63 ลิโพวิทัน-คีร้อยละ 40.96 ชิปตาแมคนัมและยี่ห้ออื่น ๆ อีกร้อยละ 1.20 เท่ากัน

- ผู้มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ชอบลิโพวิทัน-คีมากที่สุดถึงร้อยละ 71.43 และกระทิงแดงร้อยละ 28.57

ตารางที่ 34 แสดงข้อต่อของเครื่องตีประเภทขลุ่ยกำลังที่กลุ่มตัวอย่างชอบตีมากที่สุด (เทียบให้ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ คอเดือน และระดับการศึกษา

ชื่อ	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
กระซิงแดง	(1.53) 4	(3.45) 9	(43.30) 113	(4.21) 11	(1.53) 4	(10.73) 28	(26.05) 68	(9.20) 24	(5.36) 14	(2.68) 7	(32.95) 86	(10.35) 27	(8.43) 22	(2.30) 6	(54.02) 141
ลิโหวัดัน-ดี	(1.53) 4	(10.35) 27	(21.46) 56	(6.13) 16	(1.91) 5	(4.60) 12	(15.33) 40	(6.51) 17	(7.66) 20	(7.28) 19	(14.18) 37	(13.03) 34	(11.88) 31	(2.30) 6	(41.38) 108
ซิปคำแมคนั่ม	-	(0.38) 1	(1.53) 4	-	-	-	(1.53) 4	-	-	(0.38) 1	(1.53) 4	-	(0.38) 1	-	(1.92) 5
อื่นๆ	(0.38) 1	-	(1.53) 4	(0.77) 2	-	(0.77) 2	(2.77) 2	(0.38) 1	(0.38) 1	(0.38) 1	-	(1.53) 4	(2.77) 2	(0.38) 1	(2.68) 7
รวม	(3.45) 9 (100)	(14.18) 37 (100)	(67.82) 177 (100)	(11.11) 29 (100)	(3.48) 9 (100)	(16.09) 42 (100)	(55.17) 114 (100)	(16.09) 42 (100)	(13.41) 35 (100)	(10.73) 28 (100)	(48.66) 127 (100)	(24.90) 65 (100)	(21.46) 56 (100)	(4.98) 13 (100)	(100) 261

จากตารางที่ 34 ตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายสามารถแยกตามอาชีพ ระดับรายได้และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษานิยมคัมมีย์หอลิโพวิตัน-คีและยี่หอกะหิงแกงในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 44.44 ส่วนยี่หอกอื่น ๆ มีเพียงร้อยละ 11.11 เท่านั้น

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจนิยมคัมมีย์หอลิโพวิตัน-คีเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 72.97 ยี่หอกะหิงแกงเป็นอันดับสองคือร้อยละ 24.32 ยี่หอกชิบค้ำแมคนั้มเป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้น

- อาชีพรับจ้างนิยมคัมมีย์หอกะหิงแกงเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 63.84 รองลงมาเป็นยี่หอลิโพวิตัน-คีร้อยละ 31.64 และยี่หอกชิบค้ำแมคนั้มและยี่หอกอื่น ๆ เป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 2.26

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจนิยมคัมมีย์หอลิโพวิตัน-คีเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 55.17 รองลงมาก็คือยี่หอกะหิงแกงร้อยละ 37.93 และยี่หอกอื่น ๆ เป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 6.9

- อาชีพอื่น ๆ นิยมคัมมีย์หอลิโพวิตัน-คีเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 55.56 รองลงมาเป็นยี่หอกะหิงแกงร้อยละ 44.44 ส่วนยี่หอกอื่น ๆ ไม่เป็นที่นิยมในกลุ่มคนอาชีพนี้

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทคือเคื่อนนิยมคัมมีย์หอกะหิงแกงเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ยี่หอลิโพวิตัน-คีร้อยละ 28.57 ส่วนยี่หอกอื่น ๆ เป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 4.76

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 1,500-3,500 บาทคือเคื่อนนิยมคัมมีย์หอกะหิงแกงมากที่สุดคือร้อยละ 59.65 รองลงมาได้แก่ยี่หอลิโพวิตัน-คีร้อยละ 35.09 ยี่หอกชิบค้ำแมคนั้มเป็นอันดับสามร้อยละ 3.51 และยี่หอกอื่น ๆ เป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 1.75 เท่านั้น

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทคือเคื่อนนิยมคัมมีย์หอกะหิงแกงเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 57.14 รองลงมาก็คือยี่หอลิโพวิตัน-คีร้อยละ 40.48 และยี่หอกอื่น ๆ เป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 2.38

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทคือเคื่อนนิยมคัมมีย์หอลิโพวิตัน-คีเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ยี่หอกะหิงแกงร้อยละ 40 และยี่หอกอื่น ๆ

เป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 2.86 เท่านั้น

- ผู้ที่มีรายได้มากกว่า 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไปนิยมคัมยี่ห้อลิโพวิตัน-คี เป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 67.86 รองลงมาคือยี่ห้อกระทิงแดงร้อยละ 25 ส่วนยี่ห้อชิปคาแมค นัมและยี่ห้ออื่น ๆ มีอัตราเท่ากันเป็นอันดับสุดท้ายคือร้อยละ 3.57

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีการศึกษาค่ากว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 นิยมคัมยี่ห้อกระทิงแดงเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 67.72 รองลงมาคือยี่ห้อลิโพวิตัน-คีร้อยละ 29.13 ส่วนยี่ห้อชิปคาแมคนัมนิยมเป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 1.45

- ผู้ที่มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นิยมคัมยี่ห้อลิโพวิตัน-คีเป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ 52.31 รองลงมาได้แก่ยี่ห้อกระทิงแดงร้อยละ 41.54 ส่วนยี่ห้ออื่น ๆ เป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 6.15

- ผู้ที่มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อุดมศึกษานิยมคัมยี่ห้อลิโพวิตัน-คีเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 55.35 รองลงมาคือยี่ห้อกระทิงแดงร้อยละ 39.29 ยี่ห้ออื่น ๆ ร้อยละ 3.57 ส่วนยี่ห้อชิปคาแมคนัมนิยมเป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 1.79

- ผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปนิยมคัมยี่ห้อลิโพวิตัน-คีและยี่ห้อกระทิงแดงในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 46.15 นอกจากนั้นเป็นยี่ห้ออื่น ๆ เพียงร้อยละ 7.7

จากผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาค่ากว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี ชอบคัมเครื่องดื่มประเภทกาแฟเรียงตามลำดับยี่ห้อได้คือ

1. ยี่ห้อกระทิงแดง ร้อยละ 54.02
2. ยี่ห้อลิโพวิตัน-คี ร้อยละ 41.38
3. ยี่ห้ออื่น ๆ ร้อยละ 2.68
4. ยี่ห้อชิปคาแมคนัม ร้อยละ 1.92

77 ๑๑ 115

ตารางที่ 35 แสดงเหตุผลในการเลือกยี่ห้อของเครื่องคั้บประเภทชุกกำลังของกลุ่มตัวอย่าง

เหตุผลในการเลือกยี่ห้อ	จำนวน	ร้อยละ
มีการโฆษณาที่รุนแรง	68	26.04
ราคาถูกกว่า	9	3.45
หาซื้อได้ง่ายกว่า	53	20.31
มีช่องแถมหรือการชิงโชค	15	5.75
รสนชาติดีกว่า	88	33.72
อื่น ๆ	28	10.73
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่าเหตุผลในการเลือกยี่ห้อของผู้บริโภคเครื่องคั้บชุกกำลังเป็นเพราะความพอใจในรสนชาติมากกว่าเหตุผลอื่นถึงร้อยละ 33.72 เหตุผลอันดับรองลงมาคือการโฆษณารุนแรงร้อยละ 26.04 ความสะดวกในการหาซื้อร้อยละ 20.31 และเหตุผลอื่นอีกร้อยละ 10.73 การมีช่องแถมชิงโชคร้อยละ 5.75 และเรื่องราคาถูกอีกร้อยละ 3.45 เป็นอันดับสุดท้าย

หมายเหตุ อื่นๆคือ เห็นผู้อื่นคั้บจึงคั้บบ้าง คิดว่ามีคั้บยาดีกว่า คิดแล้ว คิดว่าดีกว่ายี่ห้ออื่น คิดว่าไม่บับหัวใจเหมือนยี่ห้ออื่น เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 แสดงเหตุผลในการเลือกยี่ห้อของเครื่องดื่มประเภทกาแฟของกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามเพศ

เหตุผลในการเลือกยี่ห้อ	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
การโฆษณาที่จริงใจ	64 (26.02)	4 (26.67)
ราคาถูก	7 (2.84)	2 (13.33)
หาซื้อได้ง่ายกว่า	50 (20.32)	3 (20.00)
มีของแถมซึ่งโชค	15 (6.10)	-
รสชาติดีกว่า	83 (33.74)	5 (33.33)
อื่น ๆ	27 (10.97)	1 (6.67)
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่าเหตุผลในการเลือกยี่ห้อเครื่องดื่มของทั้งเพศชายและเพศหญิงคือความพอใจในรสชาติมากกว่าเหตุผลอื่นถึงร้อยละ 33.74 (ชาย) และร้อยละ 33.33 ในเพศหญิง การโฆษณาจริงใจเป็นเหตุผลรองลงมาคือร้อยละ 26.02 ในเพศชาย และร้อยละ 26.67 ในเพศหญิง เหตุผลอันดับที่สาม คือความสะดวกในการซื้อถึงร้อยละ 20.32 ในเพศชายและร้อยละ 20 ในเพศหญิง เหตุผลอันดับที่สี่คือเหตุผลอื่น ๆ ในเพศชาย ร้อยละ 10.97 และเรื่องราคาถูกในเพศหญิงร้อยละ 13.33 เหตุผลอันดับที่ห้าคือการมีของแถมซึ่งโชคในเพศชายร้อยละ 6.10 และเหตุผลอันดับสุดท้ายคือเรื่องราคาในเพศชาย ร้อยละ 2.84 และเหตุผลอื่น ๆ ในเพศหญิงร้อยละ 6.67

ตารางที่ 37 แสดงเหตุผลในการเลือกซื้อเครื่องกึ่งประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามอายุ

เหตุผล	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
มีการโฆษณาที่รุนแรง	(2.30) 6 (33.33)	(11.49) 30 (22.55)	(10.73) 28 (33.73)	(1.53) 4 (28.57)	(26.04) 68
ราคาถูกกว่า	- - -	(3.07) 8 (5.48)	(0.38) 1 (1.20)	- - -	(3.45) 9
หาซื้อได้ง่ายกว่า	(0.77) 2 (11.11)	(14.18) 37 (28.31)	(5.36) 14 (16.87)	- - -	(28.31) 53
มีช่องแถมหรือชิงโชค	- - -	(3.83) 10 (6.85)	(1.91) 5 (6.02)	- - -	(5.75) 15
รสชาติดีกว่า	(0.77) 2 (11.11)	(19.54) 51 (34.93)	(10.35) 27 (32.53)	(3.07) 8 (57.14)	(33.72) 88
อื่น ๆ	(3.07) 8 (44.44)	(3.83) 10 (6.85)	(3.07) 8 (9.64)	(0.77) 2 (14.28)	(10.73) 28
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.42) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีเหตุผลในการเลือกซื้อเครื่องกึ่งเพราะเหตุผลอื่นมากที่สุดถึงร้อยละ 44.44 มีการโฆษณาที่รุนแรงร้อยละ 33.33 และเพราะหาซื้อได้ง่ายและรสชาติดีกว่าเท่ากันร้อยละ 11.11

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี มีเหตุผลเพราะถูกใจในรสชาติถึงร้อยละ 34.93 หาซื้อได้ง่ายกว่าร้อยละ 25.34 มีการโฆษณาที่รุนแรงร้อยละ 22.55 เพราะมีช่องแถมหรือชิงโชคร้อยละ 6.85 เท่ากับเหตุผลอื่น ๆ และเพราะมีราคาที่ถูกลงกว่าร้อยละ 5.48

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี มีเหตุผลเพราะมีการโฆษณาที่รุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 33.73 เพราะมีรสชาติดีกว่าร้อยละ 32.53 เพราะหาซื้อได้ง่ายกว่าร้อยละ 16.87 เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 9.64 และเพราะมีซองแถมชิงโชคร้อยละ 6.02 ส่วนการมีราคาถูกกว่ามีเพียงร้อยละ 1.20 เท่านั้น

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีเหตุผลเพราะพอใจในรสชาติมากที่สุดถึง ร้อยละ 57.14 เพราะมีการโฆษณาที่รุนแรงร้อยละ 28.57 และเพราะเหตุผลอื่น ๆ อีกร้อยละ 14.28

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 38 ตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายสามารถแยกตามอาชีพ ระดับรายได้ และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษามีเหตุผลในการเลือกซื้อห้อยืมจากเหตุผลในการหาซื้อได้ง่าย การโฆษณาที่สนใจ เรื่องราคาถูกกว่าและเหตุผลอื่นเท่า ๆ กันคือร้อยละ 22.22 ส่วนเรื่องรสนิยมของสินค้าเป็นเหตุผลรองลงมาคือร้อยละ 11.11

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พอใจในการโฆษณาและรสนิยมเป็นอันดับแรกในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 37.84 เหตุผลอันดับรองลงมาคือเหตุผลด้านอื่น ๆ ร้อยละ 8.11 เรื่องราคาถูกกว่า การหาซื้อได้ง่ายและการมีของแถมชิงโชคร้อยละ 5.40 เท่าๆกัน

- อาชีพรับจ้างจะพอใจในรสนิยมมากกว่าเหตุผลอื่นถึงร้อยละ 32.77 เหตุผลรองลงมาคือการโฆษณาที่สนใจและการหาซื้อได้ง่ายในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 23.16 ส่วนเหตุผลอื่นมีเพียงร้อยละ 11.86 การมีของแถมชิงโชคร้อยละ 6.78 และราคาถูกกว่าเป็นอันดับสุดท้ายคือร้อยละ 2.26

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ บุคคลในอาชีพนี้จะพอใจในรสนิยมของเครื่องค้มนมากเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 31.03 เหตุผลอันดับรองคือการโฆษณาที่สนใจร้อยละ 27.59 การหาซื้อได้ง่ายร้อยละ 27.59 และเหตุผลอื่นร้อยละ 6.89 ส่วนเรื่องราคาถูกกว่าเป็นเหตุผลสุดท้ายในการเลือกค้มนเพียงร้อยละ 3.45 เช่นเดียวกับเหตุผลในการมีของแถมชิงโชค

- อาชีพอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกับอาชีพอื่นคือความพอใจในรสนิยมเป็นเหตุผลอันดับแรกถึงร้อยละ 66.67 เหตุผลอันดับรองคือการโฆษณาที่สนใจร้อยละ 33.33 ส่วนเหตุผลอื่นไม่ปรากฏว่าเป็นเหตุผลสำคัญในการเลือกซื้อ

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนมีเหตุผลในการเลือกซื้อเนื่องจากการโฆษณาที่สนใจเป็นสำคัญถึงร้อยละ 33.33 เหตุผลรองลงมาคือการหาซื้อได้ง่ายร้อยละ 19.05 การมีของแถมชิงโชคและรสนิยมของเครื่องค้มนมีอัตราเท่ากันคือร้อยละ 14.29 ส่วนเรื่องราคาถูกกว่าและเหตุผลอื่นเป็นเหตุผลในการเลือกซื้ออันดับสุดท้ายคือร้อยละ 9.52

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนมีเหตุผลในการเลือก

ยี่ห้อเนื่องจากความพอใจในรสชาติเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 33.33 เหตุผลอันดับรองคือการหาซื้อได้ง่ายร้อยละ 28.07 การโฆษณาที่รุ่งโรจน์ร้อยละ 19.30 เหตุผลอื่นๆร้อยละ 10.52 การมีช่องแถมซิงโครร้อยละ 5.26 และอันดับสุดท้ายคือเรื่องราคาถูกร้อยละ 3.51

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทค่อนข้างมีเหตุผลในการเลือกยี่ห้อเนื่องจากความพอใจในรสชาติเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 47.62 เหตุผลอันดับรองได้แก่การโฆษณาที่รุ่งโรจน์ร้อยละ 28.57 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 9.52 การหาซื้อได้ง่ายและการมีช่องแถมซิงโครเป็นเหตุผลอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 7.14 เท่ากัน

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทค่อนข้างมีเหตุผลในการเลือกยี่ห้อเนื่องจากการโฆษณารุ่งโรจน์เป็นเหตุผลแรกถึงร้อยละ 37.14 รสชาติของเครื่องดื่มเป็นเหตุผลรองร้อยละ 28.57 การหาซื้อได้ง่ายร้อยละ 22.86 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 8.57 และเรื่องราคาเป็นเหตุผลอันดับสุดท้ายร้อยละ 2.86

- ผู้มีรายได้มากกว่า 7,500 บาทค่อนข้างขึ้นไปมีเหตุผลในการเลือกยี่ห้อเนื่องจากความพอใจในรสชาติเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 50 เหตุผลอันดับรองลงมาคือการโฆษณาที่รุ่งโรจน์ร้อยละ 25 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 17.86 และการหาซื้อได้ง่ายเป็นเหตุผลอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 7.14

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีเหตุผลในการเลือกยี่ห้อเนื่องจากความพอใจในรสชาติเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 33.86 เหตุผลอันดับรองลงมาคือการหาซื้อได้ง่ายร้อยละ 25.19 การโฆษณาที่รุ่งโรจน์ร้อยละ 20.27 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 9.45 การมีช่องแถมซิงโครร้อยละ 7.09 และเรื่องราคาถูกเป็นเหตุผลอันดับสุดท้ายคือร้อยละ 3.94

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเหตุผลในการเลือกยี่ห้อเนื่องจากการโฆษณาที่รุ่งโรจน์เป็นเหตุผลอันดับแรกถึงร้อยละ 40 ความพอใจในรสชาติเป็นเหตุผลอันดับรองลงมาร้อยละ 27.69 การหาซื้อได้ง่ายเป็นเหตุผลอันดับสามคือร้อยละ 21.54 การมีช่องแถมซิงโครร้อยละ 6.15 และเหตุผลอื่น ๆ เป็นเหตุผลอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 4.61 เท่านั้น

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริณัติามีเหตุผลใน

การเลือกซื้อเนื่องจากความพอใจในรสชาติเป็นเหตุผลอันดับแรกถึงร้อยละ 39.28 เหตุผลอันดับรองลงมาได้แก่เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 19.64 การโฆษณาที่รุ้งใจเป็นเหตุผลอันดับสาม ร้อยละ 17.86 การหาซื้อได้ง่ายร้อยละ 12.5 ราคาถูกกว่าร้อยละ 7.14 และการมีของแถมชิงโชคเป็นเหตุผลอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 3.57

- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีเหตุผลในการเลือกซื้อเนื่องจากการโฆษณาที่รุ้งใจเป็นเหตุผลอันดับแรกคือร้อยละ 46.15 ความพอใจในรสชาติเป็นเหตุผลอันดับรองลงมาคือร้อยละ 38.46 และเหตุผลอื่น ๆ เป็นเหตุผลอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 15.38 เท่านั้น

จากผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงเหตุผลในการเลือกซื้อของผู้บริโภค เรียงตามลำดับได้คือ

1. รสชาติดีกว่า (ร้อยละ 33.72) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี
2. มีการโฆษณาที่รุ้งใจ (ร้อยละ 26.04) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี
3. หาซื้อได้ง่ายกว่า (ร้อยละ 20.31) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี
4. เหตุผลอื่น ๆ (ร้อยละ 10.73) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี
5. มีของแถมหรือชิงโชค (ร้อยละ 5.75) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี
6. ราคาถูกกว่า (ร้อยละ 3.45) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี

ตารางที่ 39 แสดงเหตุผลในการเลือกซื้อเครื่องคัมประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามยี่ห้อ

เหตุผล	กระทิงแดง	ลิโพวทัน-ที	ชิปคาแมคนัม	อื่น ๆ	รวม
มีการโฆษณาที่รุนแรง	(4.98) 13 (9.22)	(21.07) 55 (50.92)	-	-	(26.04) 68
มีราคาถูกกว่า	(2.68) 7 (4.96)		(0.77) 2 (40.00)	-	(3.45) 9
หาซื้อได้ง่ายกว่า	(18.01) 47 (33.33)	(2.30) 6 (5.56)	-	-	(20.31) 53
มีช่องแถมชิงโชค	(3.45) 9 (6.38)	(2.30) 6 (5.56)	-	-	(5.75) 15
รสชาติดีกว่า	(20.31) 53 (37.59)	(12.26) 32 (29.63)	(0.38) 1 (20.00)	(0.77) 2 (28.70)	(33.72) 88
อื่น ๆ	(4.60) 12 (8.51)	(3.45) 9 (8.33)	(0.77) 2 (40.00)	(1.91) 5 (71.43)	(10.73) 28
รวม	(54.02) 141 (100.00)	(41.38) 108 (100.00)	(1.92) 5 (100.00)	(2.68) 7 (100.00)	(100.00) 261 (100.00)

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายนั้นผู้คัมยี่ห้อกระทิงแดงก็เพราะความพอใจในรสชาติมากกว่าเหตุผลอื่นถึงร้อยละ 37.59 เพราะหาซื้อได้ง่ายร้อยละ 33.33 เพราะมีการโฆษณาที่รุนแรงร้อยละ 9.22 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 8.51 เพราะต้องการช่องแถมชิงโชคร้อยละ 6.38 และเพราะราคาถูกกว่าร้อยละ 4.96

- ยี่ห้อลิโพวทัน-ที ผู้บริโภคชอบคัมยี่ห้อนี้เพราะมีการโฆษณาที่รุนแรงร้อยละ 50.92 เพราะรสชาติดีกว่าร้อยละ 29.63 เพราะเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 8.33 และเพราะ

การหาซื้อได้ง่ายกว่าร้อยละ 5.56 เท่ากับการท่องเที่ยวของแถมชิงโชค

- ยี่ห้อชิปคาแมคนี้ ผู้บริโภคชอบตัวยี่ห้อนี้เพราะราคาถูกกว่ามากที่สุดถึงร้อยละ 40 เท่ากับเพราะเหตุผลอื่น ๆ ส่วนรสชาตินั้นมีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น
- ยี่ห้ออื่น ๆ ผู้บริโภคชอบตัวยี่ห้ออื่นในนอกเหนือไปจากยี่ห้อกระทิงแดง ลิโพวิตัน-ดีและชิปคาแมคนี้เพราะเหตุผลอื่น ๆ ถึงร้อยละ 71.43 และเพราะรสชาติเพียงร้อยละ 28.57

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 แสดงผลการวิจัยของผู้บริโภคเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่ม เวลาที่ดื่มและความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟ

ในส่วนนี้จะเทียบให้กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามว่าเคยดื่มและยังคงดื่มอยู่จำนวน 261 ราย เป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 40 แสดงพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมการดื่ม	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มโดยไม่ผสมอะไรเลย	175	67.05
ดื่มโดยผสมเครื่องดื่มอื่น	46	17.62
ไม่แน่นอน	40	15.33
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคชอบดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟโดยไม่ผสมอะไรเลยถึงร้อยละ 67.05 ส่วนการดื่มโดยผสมกับเครื่องดื่มอื่นก็ยังคงเป็นพฤติกรรมอันดับรองคือเพียงร้อยละ 17.62 (เครื่องดื่มอื่นที่ผู้บริโภคใช้ผสมส่วนใหญ่ได้แก่ สูราและเบียร์ เป็นต้น) และการดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นบ้างหรือไม่ผสมบ้างนั้นมีเพียงร้อยละ 15.33 ซึ่งเป็นความพอใจของผู้บริโภคอันดับสุดท้าย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 แสดงพฤติกรรมในการค้ำเครื่องค้ำประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ

พฤติกรรมการค้ำ	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ค้ำโดยไม่ค้ำสมกับอะไรเลย	167 (67.89)	8 (33.33)
ค้ำโดยค้ำสมกับเครื่องค้ำอื่น	42 (17.07)	4 (26.67)
ไม่แน่นอน	37 (15.04)	3 (20.00)
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงนิยมค้ำเครื่องค้ำประเภทนี้โดยไม่ค้ำสมเครื่องค้ำอะไรเลยมากกว่าการค้ำสมกับเครื่องค้ำอื่นถึงร้อยละ 67.89 ในเพศชายและร้อยละ 33.33 ในเพศหญิง ส่วนการค้ำโดยจะค้ำสมกับเครื่องค้ำอื่นมีเพียงร้อยละ 17.07 ในเพศชายและร้อยละ 26.67 ในเพศหญิง และการค้ำโดยการค้ำสมกับเครื่องค้ำอื่นบ้างไม่ค้ำสมบ้างมีเป็นอันดับสุดท้ายคือร้อยละ 15.04 ในเพศชายและร้อยละ 20 ในเพศหญิงเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 แสดงพฤติกรรมในการ คัดเครื่องคั้มประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามอายุ

พฤติกรรมในการ คัด	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
คั้มโดยไม่ผสมกับอะไรเลย	(3.07) 8 (44.44)	(39.46) 103 (70.55)	(21.07) 55 (66.26)	(3.45) 9 (64.29)	(67.05) 175
คั้มโดยผสมกับเครื่องคั้มอื่น	(2.30) 6 (33.33)	(6.90) 18 (12.33)	(7.66) 20 (24.10)	(0.77) 2 (14.29)	(17.62) 46
ไม่แน่นอน	(1.53) 4 (22.22)	(9.58) 25 (17.12)	(3.07) 8 (9.64)	(1.15) 3 (21.42)	(15.33) 40
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จะคั้มเครื่องคั้มประเภทนี้โดยไม่ผสมกับอะไรเลยมากที่สุดร้อยละ 44.44 คั้มโดยผสมกับเครื่องคั้มอื่นร้อยละ 33.33 และผสมกับเครื่องคั้มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างอีกร้อยละ 22.22

- ผู้มีอายุระหว่าง 20-35 ปี ชอบคั้มโดยไม่ผสมกับเครื่องคั้มใดเลยมากที่สุดถึงร้อยละ 70.55 ผสมกับเครื่องคั้มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างร้อยละ 17.12 และคั้มผสมกับเครื่องคั้มอื่นเสมออีกร้อยละ 12.33

- ผู้มีอายุระหว่าง 36-50 ปี ชอบคั้มโดยไม่ผสมกับเครื่องคั้มอื่นร้อยละ 66.26 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือการคั้มโดยผสมกับเครื่องคั้มอื่นร้อยละ 24.10 และการคั้มโดยการผสมกับเครื่องคั้มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างอีกร้อยละ 9.64

- ผู้มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ชอบคั้มโดยไม่ผสมกับเครื่องคั้มใดเลยมากที่สุดร้อยละ 64.29 คั้มโดยผสมกับเครื่องคั้มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างร้อยละ 21.42 และคั้มโดยคั้มผสมกับเครื่องคั้มอื่นอีกร้อยละ 14.29 เท่านั้น

ตารางที่ 43 แสดงพฤติกรรมในการซื้อเครื่องใช้ประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง (เทียบให้ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

พฤติกรรมในการซื้อ	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย : บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
ซื้อโดยไม่ผสมอะไรเลย	(1.15) 3 (33.33)	(8.05) 21 (56.76)	(47.13) 123 (69.80)	(7.66) 20 (68.96)	(3.07) 8 (88.88)	(8.43) 22 (52.38)	(32.95) 86 (75.44)	(9.20) 24 (57.14)	(9.58) 25 (71.43)	(6.90) 18 (64.28)	(37.55) 98 (77.16)	(16.86) 44 (67.69)	(10.35) 27 (48.21)	(2.30) 6 (46.15)	(67.05) 175
ซื้อโดยผสมเครื่องใช้อื่น เช่น สุรา เบียร์ อื่นๆ	(1.53) 4 (44.44)	(2.30) 6 (16.22)	(11.11) 29 (16.38)	(2.30) 6 (20.69)	(0.38) 1 (11.11)	(4.60) 12 (28.57)	(5.36) 14 (12.28)	(3.45) 9 (21.43)	(1.91) 5 (14.28)	(2.30) 6 (21.43)	(6.13) 16 (12.60)	(4.21) 11 (16.92)	(5.75) 15 (26.79)	(1.53) 4 (30.77)	(17.62) 46
ไม่แน่นอน	(0.77) 2 (22.22)	(3.83) 10 (27.02)	(9.58) 25 (14.12)	(1.15) 3 (10.34)	-	(3.07) 8 (19.05)	(5.36) 14 (12.28)	(3.45) 9 (21.43)	(1.91) 5 (14.28)	(1.53) 4 (14.29)	(4.98) 13 (10.24)	(3.83) 10 (15.38)	(5.36) 14 (25.00)	(1.15) 3 (20.08)	(15.33) 40
รวม	(3.45) 9 (100)	(14.18) 37 (100)	(67.82) 177 (100)	(11.11) 29 (100)	(3.48) 9 (100)	(16.09) 42 (100)	(55.17) 114 (100)	(16.09) 42 (100)	(13.41) 35 (100)	(10.73) 28 (100)	(48.66) 127 (100)	(24.90) 65 (100)	(21.46) 56 (100)	(4.98) 13 (100)	(100) 261

จากตารางที่ 43 ตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายสามารถแยกตามอาชีพ ระดับรายได้และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษานิยมดื่มเครื่องดื่มประเภทนี้โดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นถึงร้อยละ 44.44 และพอใจในการดื่มโดยไม่ผสมกับเครื่องดื่มอะไรเลยเพียงร้อยละ 33.33 ส่วนการดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างมีเพียงร้อยละ 22.22 เป็นอันดับสุดท้าย

- ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ นิยมดื่มโดยไม่ผสมกับเครื่องดื่มอื่นมากเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 56.76 ส่วนการดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างเป็นความนิยมในอันดับรองเพียงร้อยละ 27.02 และการดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นนิยมเป็นอันดับสุดท้ายแค่ร้อยละ 16.22 เท่านั้น

- อาชีพรับจ้างชอบดื่มโดยไม่ผสมกับเครื่องดื่มใดเลยเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 69.8 รองลงมาคือการดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นร้อยละ 16.38 ส่วนการดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างมีเพียงร้อยละ 14.12 เป็นอันดับสุดท้าย

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจชอบดื่มโดยไม่ผสมกับเครื่องดื่มอื่นเลยเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 68.96 รองลงมาคือการดื่มโดยผสมกับเครื่องดื่มอื่นอีกร้อยละ 20.69 ส่วนการดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างมีเพียงร้อยละ 10.34 เป็นอันดับสุดท้าย

- อาชีพอื่น ๆ ชอบดื่มโดยการไม่ผสมกับเครื่องดื่มใดเลยมากเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 88.88 และดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นมีเพียงร้อยละ 11.11 เป็นอันดับสุดท้าย

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนชอบดื่มเครื่องดื่มประเภทนี้โดยการไม่ผสมกับเครื่องดื่มอะไรเลยมากเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 52.38 รองลงมาคือการดื่มโดยผสมกับเครื่องดื่มอื่นร้อยละ 28.57 และการดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างเป็นอันดับสุดท้ายร้อยละ 19.05

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนชอบดื่มโดยไม่ผสมกับเครื่องดื่มอื่นเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 75.44 รองลงมาคือการดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างหรือต้องดื่มโดยการผสมกับเครื่องดื่มอื่นด้วยเสมอในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ

12.28

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนชอบคัมเครื่องคัมประเภทนี้โดยการคัมแบบไม่ผสมกับอะไรเลยเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 57.14 รองลงมาคือการคัมโดยการผสมกับเครื่องคัมอื่นบ้างไม่ผสมบ้างหรือคัมโดยคองผสมกับเครื่องคัมอื่นเสมอในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 21.43

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนชอบคัมเครื่องคัมประเภทนี้โดยการไม่ผสมกับเครื่องคัมอย่างใดเลยมากที่สุดเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 71.43 ส่วนการคัมโดยการผสมกับเครื่องคัมอื่นบ้างไม่ผสมบ้างหรือคองผสมกับเครื่องคัมอื่นเสมอนั้นชอบเป็นอันดับรองในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 14.28

- ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไปก็เช่นเดียวกับผู้มีรายได้ในระดัอื่นคือชอบที่จะคัมเครื่องคัมประเภทนี้โดยการไม่ผสมกับเครื่องคัมอะไรเลยถึงร้อยละ 64.28 และการคัมโดยการผสมกับเครื่องคัมอื่นเป็นอันดับสองร้อยละ 21.43 ส่วนการคัมโดยผสมกับเครื่องคัมอื่นบ้างไม่ผสมบ้างเป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 14.29

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ชอบการคัมโดยไม่ผสมกับเครื่องคัมใดเลยเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 77.16 รองลงมาคือการคัมโดยผสมกับเครื่องคัมอื่นด้วยเป็นร้อยละ 12.6 และอันดับสุดท้ายคือการคัมโดยผสมกับเครื่องคัมอื่นบ้างไม่ผสมบ้างร้อยละ 10.24

- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชอบคัมโดยไม่ผสมกับเครื่องคัมใดเป็นอันดับแรกร้อยละ 67.69 รองลงมาคือคัมโดยผสมกับเครื่องคัมอื่นร้อยละ 16.92 แต่การคัมโดยการผสมกับเครื่องคัมอื่นบ้างไม่ผสมบ้างจะชอบเป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 15.38

- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญาชอบคัมเครื่องคัมประเภทนี้โดยการไม่ผสมกับเครื่องคัมใดเลยเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 48.21 รองลงมาได้แก่การคัมโดยผสมกับเครื่องคัมอื่นร้อยละ 26.79 อันดับสุดท้ายคือการคัมโดยการผสมกับเครื่องคัมอื่นบ้างไม่ผสมบ้างร้อยละ 25

- ผู้มีการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไปก็เช่นเดียวกับผู้มีการศึกษาในระดับ

อื่นคือชอบก้มโดยไม่ผสมกับเครื่องก้มใดเป็นอันดับแรกร้อยละ 46.15 รองลงมาคือการก้มโดยผสมกับเครื่องก้มอื่นร้อยละ 30.77 และอันดับสุดท้ายคือการก้มโดยการผสมกับเครื่องก้มอื่นบ้างไม่ผสมบ้างเพียงร้อยละ 20.08

จากผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้บริโภครุ่นที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี มีพฤติกรรมในการก้มเครื่องก้มประเภทถูก่าสังเวียงตามลำดับได้คือ

1. ก้มโดยไม่ผสมกับเครื่องก้มใดเลย ร้อยละ 67.05
2. ก้มโดยการผสมกับเครื่องก้มอื่น ร้อยละ 17.62
3. ก้มโดยการผสมกับเครื่องก้มอื่นบ้างไม่ผสมบ้าง ร้อยละ 15.33

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 แสดงการแบ่งคัมของกลุ่มตัวอย่าง

การแบ่งคัม	จำนวน	ร้อยละ
คัมครึ่งเดียวหมด	187	71.65
แบ่งคัมตามระบุมั่วที่ฉลาก ไม่แน่นอน	10 64	3.83 24.52
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่นิยมคัมเครื่องคัมประเภทนี้ ครึ่งเดียวหมดคือมีถึงร้อยละ 71.65 ของผู้บริโภคร้อยละ รongลงมาได้แก่การคัมครึ่งเดียว หมดบ้างแบ่งคัมบ้างร้อยละ 24.52 อันดับสุดท้ายคือการแบ่งคัมตามฉลากที่ระบุไว้เพียงร้อยละ 3.83 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 แสดงการแบ่งคัมของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ

การแบ่งคัม	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
คัมครึ่งเดียวหมด	182 (73.98)	5 (33.33)
แบ่งคัมตามทีระบุไว้ในฉลาก	5 (2.03)	5 (33.33)
ไม่แน่นอน	59 (22.76)	5 (33.33)
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่าเพศชายเป็นเพศที่คัมเครื่องคัมประเภทนี้ครึ่งเดียวหมดถึงร้อยละ 73.98 รองลงมาเป็นการคัมครึ่งเดียวหมดบ้างแบ่งคัมบ้างร้อยละ 22.76 ส่วนการแบ่งคัมตามฉลากนั้นมีเพียงร้อยละ 2.03 สำหรับในเพศหญิงนั้นมีการแบ่งคัมในลักษณะต่าง ๆ เท่า ๆ กันหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 แสดงการแบ่งค้ำเครื่องค้ำประเภทภูเกล้าของกุ่มตัวอย่าง แยกตามอายุ

การแบ่งค้ำ	ค้ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
ค้ำครั้งเดียวหมด	(4.60) 12 (66.67)	(39.85) 104 (71.23)	(23.37) 61 (73.49)	(3.83) 10 (71.43)	(71.65) 187
ไม่แน่นอน	(2.30) 6 (33.33)	(13.79) 36 (24.66)	(7.66) 20 (24.09)	(0.77) 2 (14.28)	(24.52) 64
แบ่งค้ำตามที่ระบุไว้ใน- ฉลาก	- - -	(2.30) 6 (4.11)	(0.77) 2 (2.41)	(0.77) 2 (14.28)	(3.83) 10
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.60) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้มีอายุค้ำกว่า 20 ปีจะค้ำเครื่องค้ำประเภทนี้ครั้งเดียวหมดมากที่สุดถึงร้อยละ 66.67 และอาจแบ่งค้ำบ้างค้ำครั้งเดียวหมดบ้างอีกร้อยละ 33.33

- ผู้มีอายุระหว่าง 20-35 ปี จะชอบค้ำครั้งเดียวหมดถึงร้อยละ 71.23 ค้ำครั้งเดียวหมดบ้างแบ่งค้ำบ้างร้อยละ 24.66 และแบ่งค้ำตามที่ระบุไว้เสมอร้อยละ 4.11
- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี จะค้ำครั้งเดียวหมดร้อยละ 73.49 ค้ำครั้งเดียวหมดบ้างแบ่งค้ำบ้างร้อยละ 24.09 และแบ่งค้ำตามระบุเสมอเพียงร้อยละ 2.41
- ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป ชอบค้ำครั้งเดียวหมดเช่นกันถึงร้อยละ 71.43 แบ่งค้ำตามที่ระบุไว้อีกร้อยละ 14.28 เท่ากับการค้ำครั้งเดียวหมดบ้างแบ่งค้ำบ้าง

ตารางที่ 47 แสดงการแบ่งตัวของกลุ่มตัวอย่าง (เทียบให้ 261 เท่ากับ 100)
แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

การแบ่งตัว	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501 ถึง 5,500	5,501 ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
ดื่มครั้งเดียวหมด	(1.91) 5	(8.81) 23	(49.04) 128	(8.81) 23	(3.07) 8	(12.26) 32	(29.89) 78	(12.26) 32	(8.81) 23	(8.43) 22	(34.87) 91	(20.31) 54	(13.03) 34	(3.07) 8	(71.65) 189
	(55.56)	(62.16)	(72.32)	(79.31)	(88.89)	(76.19)	(68.42)	(76.19)	(65.71)	(78.57)	(71.65)	(83.07)	(60.71)	(61.54)	
แบ่งดื่มตามระบุไว้หน้าฉลาก	-	(1.91) 5	(1.15) 3	(0.77) 2	-	-	(1.53) 4	(0.77) 2	(1.53) 4	-	(0.77) 2	(0.77) 2	(2.30) 6	-	(3.83) 10
		(13.51)	(1.69)	(6.90)			(3.51)	(4.76)	(11.43)		(1.57)	(3.08)	(10.71)		
ไม่แน่นอน	(1.53) 4	(3.45) 9	(17.62) 46	(1.53) 4	(0.38) 1	(3.83) 10	(12.26) 32	(3.07) 8	(3.07) 8	(2.30) 6	(13.03) 34	(3.45) 9	(6.13) 16	(1.91) 5	(24.52) 64
	(44.44)	(24.32)	(25.99)	(13.79)	(11.11)	(23.81)	(28.07)	(19.05)	(22.86)	(21.43)	(26.77)	(13.85)	(28.57)	(38.46)	
รวม	(3.45) 9	(14.18) 37	(67.82) 177	(11.11) 29	(3.48) 9	(16.09) 42	(55.17) 114	(16.09) 42	(13.41) 35	(10.73) 28	(48.66) 127	(24.90) 65	(21.46) 56	(4.98) 13	(100) 261
	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	

ศูนย์วิจัยทางสุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4-7 ตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายสามารถแยกตามอาชีพ รายได้และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษาเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ชอบดื่มครั้งเดียวหมกมากกว่าถึงร้อยละ 55.56 และมีการดื่มครั้งเดียวหมกบ้างแบ่งดื่มบ้างอีกร้อยละ 44.44 โดยไม่เคยมีการแบ่งดื่มความที่ระบุไว้ในฉลากเลย

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจชอบดื่มครั้งเดียวหมกถึงร้อยละ 62.16 ส่วนการดื่มครั้งเดียวหมกบ้างแบ่งดื่มบ้างเป็นร้อยละ 24.32 และการแบ่งดื่มความฉลากที่ระบุไว้มีเพียงส่วนน้อยคือร้อยละ 13.51 เท่านั้น

- อาชีพรับจ้างชอบดื่มครั้งเดียวหมกถึงร้อยละ 72.32 ดื่มครั้งเดียวหมกบ้างแบ่งดื่มบ้างร้อยละ 25.99 ส่วนการแบ่งดื่มความที่ระบุไว้ในฉลากมีเพียงร้อยละ 1.69 เท่านั้น

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจชอบดื่มครั้งเดียวหมกถึงร้อยละ 79.31 ดื่มครั้งเดียวหมกบ้างแบ่งดื่มบ้างร้อยละ 13.79 และการแบ่งดื่มความที่ระบุไว้ในฉลากมีเพียงร้อยละ 6.9 เท่านั้น

- อาชีพอื่น ๆ ชอบดื่มครั้งเดียวหมกเช่นกันถึงร้อยละ 88.89 ส่วนการดื่มครั้งเดียวหมกบ้างแบ่งดื่มบ้างมีเพียงร้อยละ 11.11 แต่การแบ่งดื่มความที่ระบุไว้ในฉลากนั้นกลุ่มอาชีพนี้ไม่นิยมปฏิบัติ

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนมีความพอใจในการดื่มครั้งเดียวหมกถึงร้อยละ 76.19 และดื่มครั้งเดียวหมกบ้างแบ่งดื่มบ้างอีกร้อยละ 23.81 แต่จะไม่มีการแบ่งดื่มความที่ระบุไว้ในฉลากเลย

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนชอบดื่มครั้งเดียวหมกถึงร้อยละ 68.42 ดื่มครั้งเดียวหมกบ้างแบ่งดื่มบ้างร้อยละ 28.07 ส่วนการแบ่งดื่มความที่ระบุไว้ในฉลากมีเพียงร้อยละ 3.51 เท่านั้น

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนชอบที่จะดื่มครั้งเดียวหมกถึงร้อยละ 76.19 ดื่มครั้งเดียวหมกบ้างแบ่งดื่มบ้างร้อยละ 19.05 ส่วนการแบ่งดื่มความที่ระบุไว้ในฉลากมีเพียงร้อยละ 4.76 เท่านั้น

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนชอบดื่มครั้งเดียวหมดถึงร้อยละ 65.71 ดื่มครั้งเดียวหมดบ้างแบ่งดื่มบ้างร้อยละ 22.86 ส่วนการแบ่งดื่มตามที่ระบุไว้ในฉลากมีเพียงร้อยละ 11.43 เท่านั้น
- ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไปชอบที่จะดื่มครั้งเดียวหมดร้อยละ 78.57 การดื่มครั้งเดียวหมดบ้างแบ่งดื่มบ้างร้อยละ 21.43 แต่ไม่มีการแบ่งดื่มตามที่ระบุไว้ในฉลากเลย

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ชอบดื่มครั้งเดียวหมดถึงร้อยละ 71.65 ดื่มครั้งเดียวหมดบ้างแบ่งดื่มบ้างร้อยละ 26.77 และการแบ่งดื่มตามที่ระบุไว้ในฉลากมีเพียงร้อยละ 1.57 เท่านั้น

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชอบดื่มครั้งเดียวหมดถึงร้อยละ 83.07 ดื่มครั้งเดียวหมดบ้างแบ่งดื่มบ้างร้อยละ 13.85 ส่วนการแบ่งดื่มตามที่ระบุไว้ในฉลากมีเพียงร้อยละ 3.08 เท่านั้น
- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญาชอบดื่มครั้งเดียวหมดถึงร้อยละ 60.71 ดื่มครั้งเดียวหมดบ้างแบ่งดื่มบ้างร้อยละ 28.57 และการแบ่งดื่มตามที่ระบุไว้ในฉลากมีเพียงร้อยละ 10.71 เท่านั้น
- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญาตรีขึ้นไป ชอบดื่มครั้งเดียวหมดถึงร้อยละ 61.54 ดื่มครั้งเดียวหมดบ้างแบ่งดื่มบ้างอีกร้อยละ 38.46 ส่วนการแบ่งดื่มตามที่ระบุไว้ในฉลากนั้นไม่พบว่ามี การดื่มในลักษณะดังกล่าวเลย

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคมีพฤติกรรมในการแบ่งดื่มเครื่องดื่มชูกำลังเรียงตามลำดับคือ

1. การดื่มครั้งเดียวหมด (ร้อยละ 71.65) พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้อยู่ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
2. การดื่มครั้งเดียวหมดบ้างแบ่งดื่มบ้าง (ไม่แน่นอน ร้อยละ 24.52) พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริโภคกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

3. การแบ่งคัมภีร์ตามทีระบุไว้หน้าดลก (ร้อยละ 3.83) พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริโลกกลุ่มที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 แสดงถึงเวลาที่ค้มนของกลุ่มตัวอย่าง

เวลาที่ค้มน	จำนวน	ร้อยละ
เข้าหลังค้มนนอน	36	13.79
ก่อนเวลาทำงาน	19	7.28
ระหว่างเวลาทำงาน	63	24.14
หลังเวลาทำงาน	14	5.36
ไม่แน่นอน	98	37.55
อื่น ๆ	31	11.88
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายชอบค้มนในเวลาที่ไม่แน่นอนคือเวลาใดก็ได้ถึงร้อยละ 37.55 ค้มนเวลาระหว่างทำงานร้อยละ 24.14 ค้มนเวลาเข้าหลังค้มนนอนร้อยละ 13.79 ค้มนเวลาอื่นไคร้อยละ 11.88 ค้มนก่อนเวลาทำงานร้อยละ 7.28 และค้มนหลังเวลาทำงานเป็นอันดับสุดท้ายเพียงร้อยละ 5.36 เท่านั้น

หมายเหตุ อื่นๆคือ หลังทำงานหนัก เวลาค้มนสุรา เวลารู้สึกอ่อนเพลีย หลังจากเล่นกีฬาเป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 แสดงเวลาในการ คัดเครื่อง คัดประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ

เวลาที่คัด	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
เข้าหลังคืนนอน	35 (14.22)	1 (6.67)
ก่อนเวลาทำงาน	19 (7.72)	-
ระหว่างเวลาทำงาน	58 (23.58)	5 (33.33)
หลังเวลาทำงาน	14 (5.69)	-
ไม่แน่นอน	92 (37.40)	6 (40.00)
อื่น ๆ	28 (11.38)	3 (20.00)
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงชอบคัดเครื่องคัดประเภทนี้ในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนถึงร้อยละ 37.4 ในเพศชายและร้อยละ 40 ในเพศหญิง การคัดในระหว่างเวลาทำงานร้อยละ 23.58 ในเพศชายและร้อยละ 33.33 ในเพศหญิง การคัดในเวลาเข้าหลังคืนนอนร้อยละ 14.22 ในเพศชายและร้อยละ 6.67 ในเพศหญิง คัดในเวลาอื่น ๆ ร้อยละ 11.38 ในเพศชายและร้อยละ 20 ในเพศหญิง ส่วนการคัดก่อนเวลาทำงานและหลังเวลาทำงานนั้นมีเฉพาะเพศชายร้อยละ 7.72 และร้อยละ 5.69 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 แสดงเวลาในการดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามอายุ

เวลาในการดื่ม	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
เช้าหลังตื่นนอน	(0.77) 2 (11.11)	(6.13) 16 (10.96)	(5.75) 15 (18.07)	(1.15) 3 (21.33)	(13.79) 36
ก่อนเวลาทำงาน	(1.53) 4 (22.22)	(5.36) 14 (9.59)	(0.38) 1 (1.20)	- - -	(7.28) 19
ระหว่างเวลาทำงาน	- - -	(14.18) 37 (25.34)	(9.20) 24 (28.91)	(0.77) 2 (14.29)	(24.14) 63
หลังเวลาทำงาน	(0.77) 2 (11.11)	(1.91) 5 (3.42)	(2.30) 6 (7.23)	(0.38) 1 (7.14)	(5.36) 14
ไม่แน่นอน	(3.07) 8 (44.44)	(22.22) 58 (39.72)	(10.35) 27 (32.53)	(1.91) 5 (35.71)	(37.55) 98
อื่น ๆ	(0.77) 2 (11.11)	(6.13) 16 (10.96)	(3.83) 10 (12.05)	(1.15) 3 (21.43)	(11.88) 31
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย มีผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีชอบดื่มในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนถึงร้อยละ 44.44 ดื่มนอกเวลาทำงานร้อยละ 22.22 ดื่มในเวลาอื่นใดนอกเหนือจากเวลาที่ระบุร้อยละ 11.11 เท่ากับการดื่มในเวลาหลังทำงาน และเวลาเช้าหลังตื่นนอน

- ผู้มีอายุระหว่าง 20-35 ปี ชอบดื่มในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนร้อยละ 39.72 ในระหว่างเวลาทำงานร้อยละ 25.34 ในเวลาอื่น ๆ ร้อยละ 10.96 เท่ากับในเวลาเช้าหลังตื่นนอน ในเวลาก่อนการทำงานร้อยละ 9.59 และในเวลาหลังทำงานร้อยละ 3.42

- ผู้มีอายุระหว่าง 36-50 ปี ชอบดื่มในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนมากที่สุดถึงร้อยละ 32.53 ในเวลาระหว่างทำงานร้อยละ 28.91 ในเวลาเช้าหลังตื่นนอนร้อยละ 18.07 ในเวลาอื่น ๆ ร้อยละ 12.05 ในเวลาหลังทำงานร้อยละ 7.23 และในเวลาก่อนการทำงานอีกร้อยละ 1.20

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ก็เช่นกันชอบดื่มในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนถึงร้อยละ 35.71 ในเวลาเช้าหลังตื่นนอนร้อยละ 21.43 เท่ากับในเวลาอื่น ๆ ในเวลาว่างทำงานร้อยละ 14.29 และในเวลาหลังทำงานเพียงร้อยละ 7.14 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 แสดงเวลาในการดื่มเครื่องดื่มประเภทชูกำลังของกลุ่มตัวอย่าง (เทียบให้ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

เวลาที่ดื่ม	อาชีพ					ระดับรายได้อต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
เช้าหลังตื่นนอน	-	(1.91) 5	(8.43) 22	(3.45) 9	-	(1.53) 4	(3.83) 10	(2.30) 6	(4.98) 13	(1.15) 3	(4.98) 13	(5.75) 15	(3.07) 8	-	(13.79) 36
ก่อนเวลาทำงาน	-	(1.53) 4	(5.36) 14	(0.38) 1	-	(0.77) 2	(4.60) 12	(0.77) 2	(0.77) 2	(0.38) 1	(4.60) 12	(0.38) 1	(2.30) 6	-	(7.28) 19
ระหว่างเวลาทำงาน	-	(1.53) 4	(19.16) 50	(1.91) 5	(1.53) 4	(3.07) 8	(14.56) 38	(2.68) 7	(2.68) 7	(2.68) 3	(16.09) 42	(4.98) 13	(2.68) 7	(0.38) 1	(24.14) 63
หลังเวลาทำงาน	-	(1.15) 3	(3.83) 10	(0.38) 1	-	-	(3.07) 8	(1.53) 4	-	(0.77) 2	(2.30) 6	(1.53) 4	(1.53) 4	-	(5.36) 14
ไม่แน่นอน	(3.07) 8	(6.51) 17	(22.99) 60	(3.45) 9	(1.53) 4	(10.73) 28	(13.03) 34	(6.51) 17	(3.07) 8	(4.21) 11	(16.09) 42	(9.58) 25	(10.35) 27	(1.53) 4	(37.55) 98
อื่นๆ	(0.38) 1	(1.53) 4	(8.05) 21	(1.53) 4	(0.38) 1	-	(4.60) 12	(2.30) 6	(1.91) 5	(3.07) 8	(4.60) 12	(2.68) 7	(1.53) 4	(3.07) 8	(11.88) 31
รวม	(3.45) 9	(14.18) 37	(67.82) 177	(11.11) 29	(3.48) 9	(16.09) 42	(55.17) 114	(16.09) 42	(13.41) 35	(10.73) 28	(48.66) 127	(24.90) 65	(21.46) 56	(4.98) 13	(100) 261

จากตารางที่ 51 ตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายสามารถแยกตามอาชีพ รายได้และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษาชอบดื่มในเวลาไม่แน่นอนเวลาใดก็ได้ร้อยละ 88.89 และในเวลาอื่น ๆ ร้อยละ 11.11 ส่วนเวลาอื่นนอกจากนี้ไม่นิยมดื่มสำหรับกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจชอบดื่มในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนร้อยละ 45.95 ดื่มเวลาเช้าหลังตื่นนอนร้อยละ 13.51 ส่วนการดื่มก่อนเวลาทำงาน ระหว่างเวลาทำงาน และในเวลาอื่นใดเป็นร้อยละ 10.81 เท่ากัน มีเพียงการดื่มในเวลาหลังอาหารทำงานร้อยละ 8.11 เท่านั้น

- อาชีพรับจ้าง พบว่าชอบดื่มในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนร้อยละ 33.9 ดื่มในระหว่างเวลาทำงานร้อยละ 28.25 ดื่มในเวลาเช้าหลังตื่นนอนร้อยละ 12.43 ในเวลาอื่นร้อยละ 11.86 และดื่มหลังเวลาทำงานร้อยละ 5.65

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ จะชอบดื่มในเวลาเช้าหลังตื่นนอนและในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนในอัตราเท่ากันคือร้อยละ 31.03 ดื่มในระหว่างเวลาทำงานร้อยละ 17.24 ในเวลาอื่น ๆ ร้อยละ 13.79 และดื่มหลังเวลาทำงานร้อยละ 3.45

- อาชีพอื่น ๆ จะชอบดื่มในระหว่างเวลาทำงานและในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนในอัตราเท่ากันคือร้อยละ 44.44 และดื่มในเวลาอื่น ๆ เพียงร้อยละ 11.11 ส่วนเวลาอื่นนอกเหนือจากเวลาดังกล่าวไม่เป็นที่นิยมดื่มในกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนจะชอบดื่มในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนร้อยละ 66.67 ดื่มในระหว่างเวลาทำงานร้อยละ 19.05 ในเวลาเช้าหลังตื่นนอนร้อยละ 9.52 และก่อนเวลาทำงานร้อยละ 4.76

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนจะชอบดื่มในระหว่างเวลาทำงานร้อยละ 33.33 ในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอนร้อยละ 29.06 ดื่มนอกเวลาทำงานและในเวลาอื่น ๆ ในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 10.53 ในเวลาเช้าหลังตื่นนอนร้อยละ 8.77 และดื่มหลังเวลาทำงานร้อยละ 7.02

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนจะชอบดื่มในเวลาไม่

แน่นนอนร้อยละ 40.48 ในระหว่างเวลาทำงานร้อยละ 16.67 ในเวลาเข้าหลังตื่นนอนและเวลาอื่น ๆ ในอัตราที่เท่ากันร้อยละ 14.28 ค่ำหลังเวลาทำงานร้อยละ 9.52 และก่อนเวลาทำงานร้อยละ 4.76

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนจะชอบค้ำในเวลาเข้าหลังตื่นนอนร้อยละ 37.14 ในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นนอนร้อยละ 22.86 ในเวลาอื่น ๆ ร้อยละ 14.29 และค้ำก่อนเวลาทำงานร้อยละ 5.71

- ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทขึ้นไปจะชอบค้ำในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นนอนร้อยละ 39.29 ค้ำในเวลาอื่นใดร้อยละ 28.57 ในเวลาเข้าหลังตื่นนอนร้อยละ 10.71 เท่ากับการค้ำในเวลาระหว่างทำงาน ส่วนการค้ำในเวลาก่อนทำงานมีเพียงร้อยละ 3.57

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จะชอบค้ำในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นนอนเช่นเดียวกับเวลาว่างการทำงานในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 33.07 ค้ำในเวลาเข้าหลังตื่นนอนร้อยละ 10.23 ในเวลาก่อนการทำงานและเวลาอื่น ๆ ในอัตราร้อยละ 9.45 เท่ากัน และค้ำหลังการทำงานแล้วเพียงร้อยละ 4.72

- ผู้ที่มีการศึกษาาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะชอบค้ำในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นนอนร้อยละ 38.46 ในเวลาเข้าหลังตื่นนอนร้อยละ 23.08 ในเวลาว่างการทำงานร้อยละ 20 เวลาอื่น ๆ ร้อยละ 10.77 เวลาหลังการทำงานร้อยละ 6.15 และในเวลาก่อนการทำงานร้อยละ 1.54

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา จะชอบค้ำในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นนอนร้อยละ 48.21 ในเวลาเข้าหลังตื่นนอนร้อยละ 14.28 ในเวลาว่างการทำงานร้อยละ 12.5 ในเวลาก่อนการทำงานร้อยละ 10.71 และในเวลาหลังการทำงานเท่ากับเวลาอื่น ๆ คือร้อยละ 7.14 เท่ากัน

- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป จะชอบค้ำเครื่องค้ำประเภทนี้ในเวลาอื่น ๆ ร้อยละ 61.54 ในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นนอนร้อยละ 30.77 และในระหว่างการทำงานเพียงร้อยละ 7.69 เท่านั้น แต่ไม่พบการค้ำในเวลาอื่นนอกจากนี้เลย

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคมีพฤติกรรมในการค้ำเครื่องค้ำที่กำลังในเวลาต่าง ๆ กันตามลำดับดังนี้

1. ค่ำในเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอน (ร้อยละ 37.55) พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริภคที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายไค้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทค่อเดือนและมีระดับการศึกษาค่ำกว่าชั้นประถมศึกษาคปีที 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
2. ค่ำในระหว่างเวลาท้งงาน (ร้อยละ 24.14) พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริภคที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายไค้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทค่อเดือนและมีระดับการศึกษาค่ำกว่าชั้นประถมศึกษาคปีที 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
3. ค่ำในเวลาเข้หลังคั่นนอน (ร้อยละ 13.79) พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริภคที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายไค้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทค่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาคปีที 7 - ชั้นมัธยมศึกษาคปีที 6 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
4. ค่ำในเวลาอื่น ๆ (ร้อยละ 11.88) พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริภคที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายไค้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทค่อเดือน และมีระดับการศึกษาค่ำกว่าชั้นประถมศึกษาคปีที 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
5. ค่ำก่อนเวลาท้งงาน (ร้อยละ 7.28) พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริภคที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายไค้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทค่อเดือน และมีระดับการศึกษาค่ำกว่าชั้นประถมศึกษาคปีที 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
6. ค่ำหลังเวลาท้งงาน (ร้อยละ 5.36) พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริภคที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายไค้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทค่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาคปีที 7 - ชั้นมัธยมศึกษาคปีที 6 มีอายุระหว่าง 36-50 ปี

ศูนย์วิทยพัภยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 52 แสดงความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มประเภทชูกำลังของกลุ่มตัวอย่าง

ความถี่ในการดื่ม	จำนวน	ร้อยละ
ทุกๆวันๆละมากกว่า 1 ขวด	41	15.71
ทุกๆวันๆละ 1 ขวด	59	22.60
ไม่แน่นอนประมาณมากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์	13	4.98
ไม่แน่นอนประมาณ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	73	27.97
ไม่แน่นอนประมาณ 2 ครั้งต่อสัปดาห์	75	28.74
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่าความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังของผู้บริโภคอยู่ในระหว่างไม่เกิน 2 ครั้งต่อสัปดาห์คือร้อยละ 28.74 รองลงมาได้แก่การดื่มสัปดาห์ละประมาณ 3-4 ครั้งร้อยละ 27.97 การดื่มทุก ๆ วัน ๆ ละ 1 ขวดร้อยละ 22.6 การดื่มทุก ๆ วัน ๆ ละมากกว่า 1 ขวดร้อยละ 15.71 และการดื่มสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้งมีเป็นจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 4.98 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53 แสดงความถี่ในการก้มเครื่องก้มทุกกำลังของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ

ความถี่ในการก้ม	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ทุกๆวันจะมากกว่า 1 ชั่วโมง	39 (15.85)	2 (13.33)
ทุกๆวันจะ 1 ชั่วโมง	58 (23.58)	1 (6.66)
ไม่แน่นอนประมาณมากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์	11 (4.47)	2 (13.33)
ไม่แน่นอนประมาณ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	70 (28.45)	3 (20.00)
ไม่แน่นอนประมาณไม่เกิน 2 ครั้งต่อสัปดาห์	68 (27.64)	7 (46.67)
รวม	261(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 53 แสดงว่าเพศชายมีความถี่ในการก้มมากถึงประมาณสัปดาห์ละ 3-4 ครั้งร้อยละ 28.45 สัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้งร้อยละ 27.64 ก้มทุกๆวันจะ 1 ชั่วโมงร้อยละ 23.58 ก้มทุกๆวันจะมากกว่า 1 ชั่วโมงร้อยละ 15.85 และก้มสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้งเพียงร้อยละ 4.47 ส่วนเพศหญิงชอบที่จะก้มเครื่องก้มประเภทนี้เพียงสัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้งเท่านั้นถึงร้อยละ 46.67 ก้มสัปดาห์ละประมาณ 3-4 ครั้งร้อยละ 20 และก้มสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้งกับการก้มทุกๆวันจะมากกว่า 1 ชั่วโมงมีในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 13.33 ส่วนการก้มแบบทุก ๆ วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมงมีเพียงร้อยละ 6.66 เท่านั้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 แสดงความถี่ในการดื่มของกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มประเภทสุก้าล้าง
แยกตามอายุ

ความถี่ในการดื่ม	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
ทุกวันๆ ละมากกว่า 1 ขวด	- - -	(9.20) 24 (16.44)	(5.75) 15 (18.07)	(0.77) 12 (14.28)	(15.71) 41
ทุกวันๆ ละ 1 ขวด	(0.77) 2 (11.11)	(11.81) 31 (21.23)	(8.81) 23 (27.71)	(1.15) 3 (21.43)	(22.60) 59
ไม่แน่นอนประมาณมากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์	- - -	(3.45) 9 (6.16)	(1.53) 4 (4.82)	- - -	(4.98) 13
ไม่แน่นอนประมาณ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	(2.30) 6 (33.33)	(15.71) 41 (28.08)	(8.43) 22 (26.51)	(1.53) 4 (28.57)	(27.97) 73
ไม่แน่นอนประมาณไม่เกิน 2 ครั้งต่อสัปดาห์	(3.83) 10 (55.55)	(15.71) 41 (28.08)	(7.28) 19 (22.89)	(1.91) 5 (35.71)	(28.74) 75
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีจะดื่มประมาณสัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้งมากที่สุดถึงร้อยละ 55.55 ดื่มประมาณสัปดาห์ละ 3-4 ครั้งร้อยละ 33.33 ดื่มทุกวัน ๆ ละ 1 ขวดร้อยละ 11.11 และดื่มประมาณสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้งเพียงร้อยละ 6.90

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี จะดื่มประมาณสัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้งมากที่สุดร้อยละ 28.08 พอดี ๆ กับการดื่มสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ส่วนการดื่มทุกวัน ๆ ละ 1 ขวดมีร้อยละ 21.23 ดื่มทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ขวดร้อยละ 6.40 และดื่มสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้งเพียงร้อยละ 6.16

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี จะดื่มทุกวัน ๆ ละ 1 ขวดมากที่สุดร้อยละ

27.71 คีมส์ปคาคท์ละ 3-4 ครั้งร้อยละ 26.51 คีมส์ปคาคท์ละไม่เกิน 2 ครั้งร้อยละ 22.89 คีมส์ปคาคท์ละมากกว่า 1 ซวคร์ร้อยละ 18.07 และคีมส์ปคาคท์ละมากกว่า 4 ครั้งเพียงร้อยละ 4.82 เท่านั้น

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จะคีมส์ปคาคท์ละไม่เกิน 2 ครั้งมากที่สุด ถึงร้อยละ 35.71 คีมส์ปคาคท์ละ 3-4 ครั้งร้อยละ 28.57 คีมส์ปคาคท์ละมากกว่า 1 ซวคร์ร้อยละ 21.43 และคีมส์ปคาคท์ละมากกว่า 4 ครั้งเพียงร้อยละ 14.28

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 แสดงความถี่ในการดื่มของกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มประเภทสุก้าดัง (เทียบกับ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

ความถี่ในการดื่ม	อาชีพ					ระดับรายได้อีกเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501 ถึง 5,500	5,501 ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
ทุกวันๆ ละ มากกว่า 1 ชวด	-	(0.77) 2	(11.11) 29	(3.07) 8	(0.77) 2	(1.53) 4	(5.36) 14	(2.68) 7	(4.21) 11	(1.91) 5	(7.66) 20	(4.60) 12	(2.30) 6	(1.15) 3	(15.71) 41
ทุกวันๆ ละ 1 ชวด	-	(3.07) 8	(13.79) 36	(5.36) 14	(0.38) 1	(3.83) 10	(8.43) 22	(1.53) 4	(6.13) 16	(2.63) 7	(11.88) 31	(6.51) 17	(3.83) 10	(0.38) 1	(22.69) 59
ไม่แน่นอน ประมาณ มากกว่า 4 ครั้ง ต่อ สัปดาห์	-	-	(4.21) 11	-	(0.77) 2	-	(3.08) 8	(1.91) 5	-	-	(3.07) 8	(1.91) 5	-	-	(4.98) 13
ไม่แน่นอน ประมาณ 3-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	-	(3.45) 9	(22.22) 58	(1.53) 4	(0.77) 2	(1.53) 4	(17.62) 46	(5.75) 15	(1.91) 5	(1.15) 3	(18.77) 49	(4.21) 11	(4.98) 13	-	(27.97) 73
ไม่แน่นอน ประมาณไม่เกิน 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	(3.45) 9	(6.90) 18	(16.48) 43	(1.15) 3	(0.77) 2	(9.20) 24	(9.20) 24	(4.21) 11	(1.15) 3	(4.98) 13	(7.28) 19	(7.66) 20	(10.35) 27	(3.45) 9	(28.74) 75
รวม	(3.45) 9	(14.18) 37	(67.82) 177	(11.11) 29	(3.48) 9	(16.09) 42	(55.17) 114	(16.09) 42	(13.41) 35	(10.73) 28	(48.66) 127	(24.90) 65	(21.46) 56	(4.98) 13	(100) 261

จากตารางที่ 55 ตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายสามารถแยกตามอาชีพ รายได้และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษา จะค้ำเครื่องค้ำประเภทนี้ประมาณ สัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้ง ร้อยละ 100 ส่วนการค้ำในลักษณะอื่นไม่เป็นที่นิยมในกลุ่มนี้

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจจะค้ำเครื่องค้ำประเภทนี้ประมาณ สัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้ง ร้อยละ 48.65 ค้ำประมาณสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 24.32 ค้ำ ทุกวัน ๆ ละ 1 ซวคร้อยละ 21.62 และการค้ำทุกๆ วัน ๆ ละมากกว่า 1 ซวคเพียงร้อยละ 5.40

- อาชีพรับจ้าง จะค้ำประมาณสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 32.77 ค้ำ ประมาณสัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้ง ร้อยละ 24.29 ค้ำทุกวันๆ ละ 1 ซวคร้อยละ 20.34 ค้ำมากกว่า 1 ซวคร้อยละ 16.38 และค้ำประมาณสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้ง ร้อยละ 6.21

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ จะค้ำแบบทุกวันๆ ละ 1 ซวคถึงร้อยละ 48.27 ค้ำทุกวัน ๆ ละ มากกว่า 1 ซวคร้อยละ 27.59 ค้ำประมาณสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้ง ร้อยละ 13.79 และค้ำประมาณสัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้ง ร้อยละ 10.34

- อาชีพอื่นๆ จะค้ำแบบทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ซวค แบบประมาณสัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้ง ร้อยละ 22.22 เท่ากับการค้ำแบบประมาณสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง และการค้ำแบบประมาณสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้ง ส่วนการค้ำแบบทุกวัน ๆ ละ 1 ซวคมีเพียงร้อยละ 11.11

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนจะชอบค้ำเครื่องค้ำประเภทนี้แบบไม่แน่นอนประมาณสัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้งถึงร้อยละ 57.14 ค้ำแบบ ทุกวัน ๆ ละ 1 ซวคร้อยละ 28.81 และค้ำแบบทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ซวคในอัตราที่เท่ากับการค้ำแบบไม่แน่นอนสัปดาห์ละ 3-4 ครั้งคือร้อยละ 9.52

- ระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน จะชอบค้ำแบบไม่แน่นอนสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ถึงร้อยละ 40.35 การค้ำแบบสัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้ง ร้อยละ 21.05 ค้ำทุกวันๆ ละ 1 ซวคร้อยละ 19.3 และการค้ำสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้ง ร้อยละ 7.02

- ระดับรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนจะชอบค้ำแบบสัปดาห์ละ 3-4 ครั้งถึงร้อยละ 35.71 ค้ำแบบไม่แน่นอนสัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้ง ร้อยละ 26.19

คืมแบบทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ขวกร้อยละ 16.67 คืมแบบไม่แน่นอนสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้งร้อยละ 11.9 และคืมแบบทุกวัน ๆ ละ 1 ขวคมีเพียงร้อยละ 9.52 เท่านั้น

- รัคักรรายไค้ระหว่าง 5,501 - 7,500 บาทค้อเค็อน จะชอบคืมเครื่องคืมประเกทนี้แบบทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ขวคถึงร้อยละ 45.71 การคืมแบบทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ขวกร้อยละ 31.43 การคืมแบบไม่แน่นอนสัปดาห์ละ 3-4 ครั้งร้อยละ 14.28 และการคืมแบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละไม่เก็น 2 ครั้งมีเพียงร้อยละ 8.57 เท่านั้น

- รัคักรรายไค้คั้งค้ 7,500 บาทขึ้นไป จะชอบคืมแบบไม่แน่นอนสัปดาห์ละไม่เก็น 2 ครั้งถึงร้อยละ 46.43 การคืมแบบทุกวัน ๆ ละ 1 ขวกร้อยละ 25 คืมแบบทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ขวกร้อยละ 17.86 และคืมแบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละ 3-4 ครั้งร้อยละ 10.71 เท่านั้น

แยกคามรัคักรคึกษา พบว่าผู้ที่มีการศึกษาค้กว่าชั้นประณคึกษาปีที่ 7 จะชอบคืมเครื่องคืมประเกทนี้แบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละ 3-4 ครั้งร้อยละ 38.58 การคืมแบบทุกวัน ๆ ละ 1 ขวกร้อยละ 24.41 การคืมแบบทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ขวกร้อยละ 15.75 ส่วนการคืมแบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละไม่เก็น 2 ครั้งร้อยละ 14.96 และการคืมแบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้งเพียงร้อยละ 6.3

- ผู้ที่มีการศึกษาระหว่างชั้นประณคึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมคึกษาปีที่ 6 จะมีความถึในการคืมแบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละไม่เก็น 2 ครั้งถึงร้อยละ 30.77 การคืมแบบทุกวัน ๆ ละ 1 ขวกร้อยละ 26.15 การคืมแบบทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ขวกร้อยละ 18.4 ส่วนการคืมแบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละ 3-4 ครั้งร้อยละ 16.92 และการคืมแบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้งเพียงร้อยละ 7.69 เท่านั้น

- ผู้ที่มีการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมคึกษาปีที่ 7 - อนุประคึกษา มีความถึในการคืมเครื่องคืมประเกทนี้แบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละไม่เก็น 2 ครั้งถึงร้อยละ 48.21 การคืมแบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละ 3-4 ครั้งร้อยละ 23.21 การคืมแบบทุกวัน ๆ ละ 1 ขวกร้อยละ 17.86 และการคืมแบบทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ขวคเพียงร้อยละ 10.71

- ผู้ที่มีการศึกษาคั้งค้ชั้นประคึกษาขึ้นไป จะมีความถึในการคืมเครื่องคืมประเกทนี้แบบไม่แน่นอนประมาทสัปดาห์ละไม่เก็น 2 ครั้งถึงร้อยละ 64.28 การคืมแบบทุก

วัน ๆ ละมากกว่า 1 ชาวร้อยละ 21.43 และการดื่มแบบทุกวัน ๆ ละ 1 ชาวมีเพียงร้อยละ 7.69 ส่วนการดื่มแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ไม่เป็นที่นิยมในผู้มีการศึกษาระดับนี้

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภครวมมีความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มประเภทต่าง ๆ กันตามลำดับดังนี้

1. การดื่มแบบไม่แน่นอนประมาณสัปดาห์ละไม่เกิน 2 ครั้ง (ร้อยละ 28.74) พบว่าส่วนใหญ่ของผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500-3,500 บาท ต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
2. การดื่มแบบไม่แน่นอนประมาณสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง (ร้อยละ 27.97) พบว่าส่วนใหญ่ของกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
3. การดื่มทุกวัน ๆ ละ 1 ชาว (ร้อยละ 22.69) พบว่าส่วนใหญ่ของผู้บริโภคที่มีการดื่มในลักษณะนี้จะเป็นผู้ที่มีอาชีพรับจ้าง ระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7
4. การดื่มแบบทุกวัน ๆ ละมากกว่า 1 ชาว (ร้อยละ 15.71) พบว่ากลุ่มผู้บริโภคที่มีการดื่มในลักษณะนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
5. การดื่มแบบไม่แน่นอนประมาณสัปดาห์ละมากกว่า 4 ครั้ง (ร้อยละ 4.98) พบว่ากลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

ศูนย์วิจัยทางพิษวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 5 แสดงผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมในการซื้อ ขนาดและสถานที่ซื้อของผู้บริโภค
 ในส่วนนี้จะเทียบกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามว่าเคยซื้อและยังคงซอซื้ออยู่
 จำนวน 261 ราย เป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 56 แสดงพฤติกรรมการซื้อเครื่องเค็มประเภทก๋วยเตี๋ยวของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมการซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อเอง	207	79.31
ผู้อื่นซื้อให้	5	1.92
ไม่แน่นอน	49	18.77
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคนิยมซื้อเครื่องเค็มประเภทนี้ด้วยตนเอง
 มากที่สุดถึงร้อยละ 79.31 รองลงมาได้แก่วิธีการซื้อที่ไม่แน่นอนอาจเป็นการซื้อเองบ้างหรือ
 ซื้อเองบ้างร้อยละ 18.77 และสุดท้ายคือการซื้อโดยให้ผู้อื่นซื้อให้เพียงร้อยละ 1.92

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57 แสดงพฤติกรรมกรรมการซื้อเครื่องเค็มประเภทก่าล้างของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ

พฤติกรรมกรรมการซื้อ	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ซื้อเอง	200 (81.30)	7 (46.67)
ผู้อื่นซื้อให้	2 (0.81)	3 (20.00)
ไม่แน่นอน	44 (17.89)	5 (33.33)
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 57 แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศหญิงและเพศชายชอบซื้อเครื่องเค็มประเภทนี้ด้วยการซื้อเองคือร้อยละ 81.30 ในเพศชายและร้อยละ 46.67 ในเพศหญิง ส่วนการซื้อแบบไม่แน่นอนคืออาจซื้อเองบ้างให้ผู้อื่นซื้อให้บ้างอีกร้อยละ 17.89 ในเพศชายและร้อยละ 33.33 ในเพศหญิง แต่การให้ผู้อื่นซื้อให้แต่อย่างเดียวนั้นมีเพียงร้อยละ 0.81 ในเพศชายและร้อยละ 20 ในเพศหญิงเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 58 แสดงพฤติกรรมกรรมการซื้อเครื่องพิมพ์ประเภทลูกกำลังของกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามอายุ

พฤติกรรมกรรมการซื้อ	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
ซื้อเอง	(4.60) 12 (66.67)	(43.29) 113 (77.40)	(26.44) 69 (83.13)	(4.98) 13 (92.86)	(79.31) 207
ผู้อื่นซื้อให้	- - -	(0.77) 2 (1.37)	(1.15) 3 (3.61)	- - -	(1.92) 5
ไม่แน่นอน	(2.30) 6 (33.33)	(11.88) 31 (21.23)	(4.21) 11 (13.25)	(0.38) 1 (7.14)	(18.77) 49
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีชอบซื้อเองมากที่สุดถึงร้อยละ 66.67 และซื้อเองบ้างผู้อื่นซื้อให้บ้างอีกร้อยละ 33.33

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี ชอบซื้อเองมากที่สุดถึงร้อยละ 77.40 ผู้อื่นซื้อให้บ้างซื้อเองบ้างร้อยละ 21.23 และผู้อื่นซื้อให้เสมออีกร้อยละ 1.37

- ผู้มีอายุระหว่าง 36-50 ปี ชอบซื้อเองมากที่สุดถึงร้อยละ 83.13 ผู้อื่นซื้อให้บ้างซื้อเองบ้างร้อยละ 13.25 และผู้อื่นซื้อให้เสมออีกร้อยละ 3.61

- ผู้มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ชอบซื้อเองมากที่สุดถึงร้อยละ 92.86 และซื้อเองบ้างให้ผู้อื่นซื้อให้บ้างอีกร้อยละ 7.14 โดยไม่มีการให้ผู้อื่นซื้อให้เสมอเลย

ตารางที่ 59 พฤติกรรมในการซื้อเครื่องตีประเภทลูกกลิ้งของกลุ่มตัวอย่าง (เทียบให้ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

พฤติกรรมในการซื้อ	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย : บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
ซื้อเอง	(1.91) 5	(10.73) 28	(43.68) 114	(8.43) 22	(3.07) 8	(12.26) 32	(33.72) 88	(13.79) 36	(11.11) 29	(8.43) 22	(41.38) 108	(20.31) 53	(14.56) 38	(3.07) 8	(79.31) 207
	(55.56)	(75.68)	(87.36)	(75.86)	(88.89)	(76.19)	(77.19)	(85.71)	(82.86)	(78.57)	(85.04)	(81.54)	(67.86)	(61.53)	
ผู้อื่นซื้อให้	-	(1.53) 4	-	(0.38) 1	-	(0.77) 2	(0.77) 2	-	-	(0.38) 1	(0.38) 1	(0.77) 2	(0.77) 2	-	(1.92) 5
		(10.81)		(3.45)		(4.76)	(1.75)			(3.57)	(0.79)	(3.08)	(3.57)		
ไม่แน่นอน	(1.53) 4	(1.91) 5	(12.64) 33	(2.30) 6	(0.38) 1	(3.07) 8	(9.20) 24	(2.30) 6	(2.30) 6	(1.91) 5	(6.90) 18	(3.83) 10	(6.13) 16	(1.91) 5	(18.77) 49
	(44.44)	(13.51)	(18.64)	(20.69)	(11.11)	(19.05)	(21.05)	(14.29)	(17.14)	(17.86)	(14.17)	(15.38)	(28.57)	(38.46)	
รวม	(3.45) 9	(14.18) 37	(67.82) 177	(11.11) 29	(3.48) 9	(16.09) 42	(55.17) 114	(16.09) 42	(13.41) 35	(10.73) 28	(48.66) 127	(24.90) 65	(21.46) 56	(4.98) 13	(100) 261
	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	

จากตารางที่ 59 ตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายสามารถแยกตามอาชีพ รายได้และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษานิยมซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ประเภทนี้ด้วยตนเองถึงร้อยละ 55.56 และซื้อเองบ้างให้ผู้อื่นซื้อให้บ้างร้อยละ 44.44

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจก็นิยมการซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์นี้ด้วยตนเองเช่นกันถึงร้อยละ 75.68 การซื้อเองบ้างให้ผู้อื่นซื้อบ้างร้อยละ 13.51 และการให้ผู้อื่นซื้อให้เสมอมีเพียงร้อยละ 10.81 เท่านั้น

- อาชีพรับจ้างนิยมการซื้อด้วยตนเองถึงร้อยละ 87.36 และการซื้อเองบ้างให้ผู้อื่นซื้อบ้างร้อยละ 18.64

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจชอบซื้อคอมพิวเตอร์นี้ด้วยตนเองถึงร้อยละ 75.86 ซื้อเองบ้างให้ผู้อื่นซื้อบ้างร้อยละ 20.69 และให้ผู้อื่นซื้อให้เสมอร้อยละ 3.45

- อาชีพอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกันคือชอบซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์นี้ด้วยตนเองร้อยละ 88.89 ซื้อเองบ้างและให้ผู้อื่นซื้อให้บ้างร้อยละ 11.11

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนนิยมซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์นี้เองมากกว่าถึงร้อยละ 76.19 ซื้อคอมพิวเตอร์นี้เองบ้างให้ผู้อื่นซื้อให้บ้างร้อยละ 19.05 และให้ผู้อื่นซื้อให้เสมออีกร้อยละ 4.76

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนก็ชอบที่จะซื้อคอมพิวเตอร์นี้ด้วยตนเองเช่นกันถึงร้อยละ 77.19 และให้ผู้อื่นซื้อให้บ้างซื้อเองบ้างอีกร้อยละ 21.05 ส่วนการให้ผู้อื่นซื้อให้เสมอมีเพียงร้อยละ 1.75

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนชอบซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์นี้ด้วยตนเองถึงร้อยละ 85.71 ให้ผู้อื่นซื้อให้บ้างซื้อเองบ้างร้อยละ 14.29 แต่จะไม่ให้ผู้อื่นซื้อให้เป็นประจำ

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน ก็ชอบที่จะซื้อคอมพิวเตอร์นี้ด้วยตนเองเช่นกันถึงร้อยละ 82.86 และให้ผู้อื่นซื้อให้บ้างซื้อเองบ้างอีกร้อยละ 17.14 ส่วนการให้ผู้อื่นซื้อให้ เสมอนั้นไม่มีในกลุ่มรายได้นี้

- ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทขึ้นไป ชอบซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์นี้ด้วยตนเองมากที่สุด

ถึงร้อยละ 78.57 และให้ผู้ยื่นข้อให้บ้างข้อเองบ้างอีกร้อยละ 17.86 ส่วนการให้ผู้ยื่นข้อให้เสมอนั้นมีเพียงร้อยละ 3.57 เท่านั้น

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ชอบที่จะซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์นี้เองร้อยละ 85.04 ให้ผู้อื่นข้อบ้างข้อเองบ้างอีกร้อยละ 14.17 และให้ผู้ยื่นข้อให้เสมอ 0.79

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชอบซื้อคอมพิวเตอร์นี้เองมากกว่าถึงร้อยละ 81.54 ข้อเองบ้างให้ผู้ยื่นข้อให้บ้างร้อยละ 15.38 และให้ผู้ยื่นข้อให้เสมอเพียงร้อยละ 3.08

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา จะชอบซื้อคอมพิวเตอร์นี้เองเช่นกันถึงร้อยละ 67.86 ข้อเองบ้างให้ผู้ยื่นข้อให้บ้างร้อยละ 28.57 และให้ผู้ยื่นข้อให้เสมอเพียงร้อยละ 3.57

- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป ก็เช่นกันชอบที่จะซื้อคอมพิวเตอร์ประเภทนี้เองมากที่สุดถึงร้อยละ 61.53 และให้ผู้ยื่นข้อให้บ้างข้อเองบ้างอีกร้อยละ 38.40 แต่การให้ผู้ยื่นข้อให้เสมอนั้นไม่เป็นที่นิยมในกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับนี้

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมในการซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์กำลังในลักษณะต่าง ๆ เรียงตามลำดับได้คือ

1. การซื้อคอมพิวเตอร์ด้วยตนเอง (ร้อยละ 79.31) พบว่าส่วนใหญ่ของผู้บริโภคที่มีพฤติกรรมเช่นนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

2. การซื้อคอมพิวเตอร์บ้างให้ผู้ยื่นข้อให้บ้างไม่แน่นอน (ร้อยละ 18.77) พบว่าส่วนใหญ่ของผู้บริโภคที่มีพฤติกรรมเช่นนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

3. การให้ผู้ยื่นข้อให้เสมอ (ร้อยละ 1.92) พบว่าส่วนใหญ่ของผู้บริโภคกลุ่มนี้มักจะมีอาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 36-50 ปี

จากตารางที่ 60 แสดงขนาดบรรจุที่กลุ่มตัวอย่างชอบซื้อมากที่สุด

ขนาดการบรรจุ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก (ประมาณ 100 ซีซี)	145	55.55
ขนาดกลาง (ประมาณ 150 ซีซี)	110	42.15
ขนาดใหญ่ (ประมาณ 300 ซีซี)	6	2.30
ขนาดยักษ์ (ประมาณ 350-400 ซีซี)	-	-
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคชอบซื้อขนาดเล็กมากที่สุดถึงร้อยละ 55.55 รองลงมาได้แก่ขนาดกลางร้อยละ 42.15 ขนาดใหญ่ร้อยละ 2.30 เป็นอันดับสุดท้าย ส่วนขนาดยักษ์ไม่มีขายในท้องตลาดแต่ได้มีการจดทะเบียนขออนุญาตผลิตขายไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 61 แสดงขนาดบรรจุที่กลุ่มตัวอย่างชอบซื้อมากที่สุด แยกตามเพศ

ขนาดการบรรจุ	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ขนาดเล็ก (100 ซีซี)	131 (53.25)	14 (93.33)
ขนาดกลาง (150 ซีซี)	110 (44.71)	-
ขนาดใหญ่ (300 ซีซี)	5 (2.03)	1 (6.67)
ขนาดยักษ์ (350-400ซีซี)	-	-
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 61 แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงชอบซื้อเครื่องดื่มประเภทนี้เป็นขนาดเล็กมากที่สุดถึงร้อยละ 53.25 ในเพศชายและร้อยละ 93.33 ในเพศหญิง ส่วนขนาดกลางจะนิยมซื้อเพียงร้อยละ 44.71 ในเพศชายเท่านั้น ส่วนเพศหญิงไม่นิยมซื้อในขนาดนี้ และขนาดใหญ่จะนิยมซื้อเพียงร้อยละ 2.03 ในเพศชายส่วนเพศหญิงมีเพียงร้อยละ 6.67 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 62 แสดงขนาดบรรจุที่กลุ่มตัวอย่างชอบที่มากที่สุด แยกตามอายุ

ขนาดบรรจุ	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
ขนาดเล็ก (100 ซีซี)	(2.30) 6 (33.33)	(33.33) 87 (59.59)	(17.62) 46 (55.42)	(2.30) 6 (42.86)	(55.56) 145
ขนาดกลาง (150 ซีซี)	(4.60) 12 (66.67)	(22.22) 58 (39.73)	(12.26) 32 (26.51)	(3.07) 8 (57.14)	(42.14) 110
ขนาดใหญ่ (300 ซีซี)	- - -	(0.38) 1 (0.68)	(1.91) 5 (6.02)	- - -	(2.30) 6
ขนาดยักษ์ (350-400 ซีซี)	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 62 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีชอบซื้อขนาดกลางที่มากที่สุดถึงร้อยละ 66.67 และซื้อขนาดเล็กเพียงร้อยละ 33.33 โดยไม่ซื้อซื้อขนาดใหญ่เลย

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี ชอบซื้อขนาดเล็กมากที่สุดถึงร้อยละ 59.59 ซื้อขนาดกลางร้อยละ 39.73 และขนาดใหญ่มีเพียงร้อยละ 0.68 เท่านั้น

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี ชอบซื้อขนาดเล็กมากที่สุดถึงร้อยละ 55.42 ขนาดกลางร้อยละ 26.51 และขนาดใหญ่อีกร้อยละ 6.02

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ชอบซื้อขนาดกลางมากที่สุดถึงร้อยละ 57.14 และขนาดเล็กอีกร้อยละ 42.86

ตารางที่ 63 ขนาดบรรจุที่กลุ่มตัวอย่างชอบชื่อมากที่สุด (เทียบให้ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

ขนาดบรรจุ	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
ขนาดเล็ก (ประมาณ 100 ซี่ซี)	(0.38) 1	(9.20) 24	(35.63) 93	(7.66) 20	(2.68) 7	(7.66) 20	(24.52) 64	(8.05) 21	(8.43) 22	(6.90) 18	(24.90) 65	(17.62) 46	(10.35) 27	(2.68) 7	(55.55) 145
ขนาดกลาง (ประมาณ 150 ซี่ซี)	(3.07) 8	(4.98) 13	(30.65) 80	(2.68) 7	(0.77) 2	(8.43) 22	(18.39) 48	(8.05) 21	(3.83) 10	(3.45) 9	(22.61) 59	(7.28) 19	(10.35) 27	(1.91) 5	(42.15) 110
ขนาดใหญ่ (ประมาณ 300 ซี่ซี)	-	-	(1.53) 4	(0.77) 2	-	-	(0.77) 2	-	(1.15) 3	(0.38) 1	(1.15) 3	-	(0.77) 2	(0.38) 1	(2.30) 6
ขนาดยักษ์ (ประมาณ 350-400ซี่ซี) (ยังไม่มีขายในท้องตลาด)	-	-	(2.26)	(6.89)	-	-	(1.75)	-	(8.57)	(3.57)	(2.36)	-	(3.57)	(7.69)	-
รวม	(3.45) 9	(14.18) 37	(67.82) 177	(11.11) 29	(3.48) 9	(16.09) 42	(55.17) 114	(16.09) 42	(13.41) 35	(10.73) 28	(48.66) 127	(24.90) 65	(21.46) 56	(4.98) 13	(100) 261

จากตารางที่ 63 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายสามารถแยกตามอาชีพ ระบุว่ารายได้และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษาชอบซื้อขนาดกลางคิ่้มมากที่สุดถึงร้อยละ 88.89 และขนาดเล็กร้อยละ 11.11 ส่วนขนาดใหญ่ไม่นิยมซื้อคิ่้มในกลุ่มนี้

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ชอบซื้อขนาดเล็กมากที่สุดร้อยละ 64.86 และขนาดกลางร้อยละ 35.14 ส่วนขนาดใหญ่ไม่นิยมซื้อคิ่้มเลย

- อาชีพรับจ้างจะชอบซื้อขนาดเล็กมากที่สุดถึงร้อยละ 52.54 ส่วนขนาดกลางเป็นเพียงร้อยละ 35.14 และขนาดใหญ่อีกร้อยละ 2.26 เป็นอันดับสุดท้าย

- ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจะชอบซื้อขนาดเล็กคิ่้มเช่นกันถึงร้อยละ 68.97 ขนาดกลางร้อยละ 24.14 และขนาดใหญ่อีกร้อยละ 6.89

- อาชีพอื่น ๆ จะชอบซื้อขนาดเล็กคิ่้มถึงร้อยละ 77.78 และขนาดกลางร้อยละ 22.22 ส่วนขนาดใหญ่ไม่นิยมซื้อคิ่้ม

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเนื่องชอบซื้อขนาดกลางคิ่้มมากที่สุดถึงร้อยละ 52.38 และขนาดเล็กอีกร้อยละ 47.62 ส่วนขนาดใหญ่ไม่นิยมซื้อคิ่้มเลย

- ระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเนื่องจะชอบซื้อขนาดเล็กคิ่้มมากที่สุด ร้อยละ 56.14 ขนาดกลางร้อยละ 42.10 และขนาดใหญ่ร้อยละ 1.75

- ระดับรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเนื่องจะชอบซื้อขนาดเล็กคิ่้มพอ ๆ กับขนาดกลางคือร้อยละ 50 เท่า ๆ กัน

- ระดับรายได้ระหว่าง 5,500-7,500 บาทต่อเนื่องจะชอบซื้อเครื่องคิ่้มประเภทนี้คิ่้มในขนาดเล็กมากที่สุดถึงร้อยละ 62.86 ขนาดกลางร้อยละ 28.57 และขนาดใหญ่ร้อยละ 8.57

- ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเนื่องขึ้นไปก็เช่นกันที่จะชอบซื้อขนาดเล็กคิ่้มมากที่สุดถึงร้อยละ 64.28 ขนาดกลางร้อยละ 32.14 และขนาดใหญ่ร้อยละ 3.57

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ชอบซื้อขนาดเล็กคิ่้มมากที่สุดร้อยละ 51.18 ขนาดกลางร้อยละ 46.46 และขนาดใหญ่ร้อยละ

ละ 2.36

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชอบซื้อขนาดเล็กค้มน เช่นเดียวกันในอัตราร้อยละ 70.77 และขนาดกลางร้อยละ 29.23 ส่วนขนาดใหญ่ไม่นิยมซื้อค้มน

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญาจะชอบซื้อขนาดเล็กค้มนพอ ๆ กับขนาดกลางคือร้อยละ 48.21 เท่า ๆ กัน ส่วนขนาดใหญ่มีเพียงร้อยละ 3.57 เท่านั้น

- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญาตรีขึ้นไป ก็ชอบซื้อขนาดเล็กค้มนเช่นกัน ถึงร้อยละ 53.85 ขนาดกลางร้อยละ 38.46 และขนาดใหญ่ร้อยละ 7.69

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่าขนาดบรรจุที่ผู้บริโภคนิยมซื้อค้มนมากที่สุดนั้นเรียงตามลำดับได้คือ

1. ขนาดเล็ก (ร้อยละ 55.55) พบว่าผู้บริโภคที่ซื้อเครื่องค้มนประเภทนี้ในขนาดนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง ระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

2. ขนาดกลาง (ร้อยละ 42.15) พบว่าผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

3. ขนาดใหญ่ (ร้อยละ 2.3) พบว่าผู้บริโภคในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง ระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 36-50 ปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 64 แสดงสถานที่ซื้อที่กลุ่มตัวอย่างชอบซื้อมากที่สุด

สถานที่ซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายของชำทั่วไป	135	51.72
ร้านขายยา	32	12.26
ร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม	57	21.84
ซูเปอร์มาเกต	1	0.38
ปั๊มน้ำมัน	20	7.66
อื่น ๆ	16	6.13
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 64 แสดงให้เห็นว่าสถานที่ซื้อที่ผู้บริโภคชอบซื้อมากที่สุดคือร้านขายของชำทั่วไปถึงร้อยละ 51.72 รองลงมาได้แก่คามร้านขายอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 21.84 คามร้านขายยาร้อยละ 12.26 คามปั๊มน้ำมันร้อยละ 7.66 และคามสถานที่อื่น ๆ เช่น สโมสร้อยละ 6.13 และสุดท้ายคือการซื้อคามซูเปอร์มาเกตอีกร้อยละ 0.38

หมายเหตุ อื่นๆคือ สโมสร ภัตตาคาร บาร์ ไนท์คลับ คอฟฟี่ชอป เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 65 แสดงสถานที่ซื้อที่กลุ่มตัวอย่างชอบซื้อมากที่สุด แยกตามเพศ

สถานที่ซื้อ	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ร้านขายของชำทั่วไป	127 (51.63)	8 (53.33)
ร้านขายยา	30 (12.19)	2 (13.33)
ร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม	53 (21.54)	4 (26.67)
ซูเปอร์มาเกต	-	1 (6.67)
ปั้มน้ำมัน	20 (8.13)	-
อื่น ๆ	16 (6.50)	-
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 65 แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงชอบที่จะซื้อเครื่อง
 คมประเภทนี้ที่ร้านขายของชำทั่วไปถึงร้อยละ 51.63 ในเพศชายและร้อยละ 53.33 ใน
 เพศหญิง รองลงมาคือการซื้อที่ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 21.54 ในเพศชาย
 และร้อยละ 26.67 ในเพศหญิง ที่ร้านขายยาร้อยละ 12.19 ในเพศชายและร้อยละ
 13.33 ในเพศหญิง ที่ปั้มน้ำมันมีเฉพาะเพศชายร้อยละ 8.13 ที่สถานที่อื่น ๆ ร้อยละ
 6.5 เฉพาะในเพศชายเท่านั้นและการซื้อที่ซูเปอร์มาเกตมีแต่ในเพศหญิงเพียงร้อยละ
 6.67 เท่านั้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 66 แสดงสถานที่ซื้อที่กลุ่มตัวอย่างชอบซื้อมากที่สุด แยกตามอายุ

สถานที่ซื้อ	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
ร้านขายของชำทั่วไป	(4.60) 12 (66.67)	(28.35) 74 (50.68)	(17.24) 45 (54.22)	(1.53) 4 (28.57)	(51.72) 135
ร้านขายยา	- - -	(7.60) 20 (13.70)	(3.83) 10 (12.05)	(0.77) 2 (14.28)	(12.26) 32
ร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม	(2.30) 6 (33.33)	(11.11) 29 (19.86)	(7.28) 19 (22.89)	(1.15) 3 (21.43)	(21.84) 57
ซูเปอร์มาเก็ต	- - -	- - -	- - -	(0.38) 1 (7.14)	(0.38) 1
มินิมาร์ท	- - -	(4.21) 11 (7.53)	(3.45) 9 (10.84)	- - -	(7.66) 20
อื่น ๆ	- - -	(4.60) 12 (8.22)	- - -	(1.53) 4 (28.57)	(6.13) 16
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 66 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีชอบซื้อเครื่องดื่มจากร้านขายของชำทั่วไปร้อยละ 66.67 มากที่สุด และคามร้านขายอาหารและเครื่องดื่มอีกร้อยละ 33.33 โดยไม่ซื้อคามสถานที่อื่นนอกจากนี้เลย

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี ชอบซื้อจากร้านขายของชำทั่วไปมากที่สุดถึงร้อยละ 50.68 คามร้านขายอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 19.86 คามร้านขายยาร้อยละ 13.70 และคามที่อื่น ๆ ร้อยละ 8.22 ส่วนการซื้อคามมินิมาร์ทมีเพียงร้อยละ 7.53 เท่านั้น
- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี ชอบซื้อคามร้านขายของชำทั่วไปมากที่สุดถึง

ร้อยละ 54.22 ความร้านขายอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 22.89 ความร้านขายยาร้อยละ 12.05 ส่วนคามสถานที่อื่น ๆ มีเพียงร้อยละ 10.84 เท่านั้น

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ชอบซื้อคามร้านขายของชำทั่วไปมากที่สุด ถึงร้อยละ 28.57 พด ๆ กับการซื้อคามสถานที่อื่น ๆ การซื้อคามร้านขายอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 21.43 ความร้านขายยาร้อยละ 14.28 และคามซูเปอร์มาเก็ตร้อยละ 7.14

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 67 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายสามารถแยกตามอาชีพ รัศมีรายได้และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษาชอบซื้อเครื่องคั้นนี้จากร้านขายของชำมากที่สุดถึงร้อยละ 55.56 นอกนั้นเป็นการซื้อที่ร้านขายอาหารและเครื่องคั้นอีกร้อยละ 44.44

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจชอบซื้อจากร้านขายของชำมากที่สุดถึงร้อยละ 45.94 รองลงมาได้แก่ร้านขายอาหารและเครื่องคั้นร้อยละ 27.03 ตามร้านขายยาร้อยละ 18.92 และตามอื่น ๆ อีกร้อยละ 8.11 แต่ไม่นิยมซื้อตามปั้มน้ำมันและซูเปอร์มาเก็ตเลย

- อาชีพรับจ้างชอบซื้อจากร้านขายของชำเช่นกันร้อยละ 49.72 รองลงมาได้แก่ร้านขายอาหารและเครื่องคั้นร้อยละ 20.90 ร้านขายยาร้อยละ 12.99 ปั้มน้ำมัน (โดยเฉพาะผู้ขับรถเมล์ รถสองแถว รถแท็กซี่) ร้อยละ 10.73 และซื้อตามสถานที่อื่น ๆ อีกร้อยละ 5.65

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจจะชอบซื้อจากร้านขายของชำเช่นกัน ร้อยละ 58.62 รองลงมาได้แก่การซื้อตามร้านขายอาหารและเครื่องคั้นร้อยละ 17.24 ซื้อตามสถานที่อื่น ๆ ร้อยละ 10.34 ตามร้านขายยาร้อยละ 6.90 ตามซูเปอร์มาเก็ตร้อยละ 3.44 เป็นแหล่งสุดท้าย

- อาชีพอื่นๆ ชอบที่จะซื้อจากร้านขายของชำเช่นกันร้อยละ 88.89 และตามร้านขายอาหารและเครื่องคั้นอีกร้อยละ 11.11 แต่ไม่นิยมซื้อตามสถานที่อื่นนอกเหนือจากนี้เลย

แยกตามรัศมีรายได้ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนชอบที่จะซื้อเครื่องคั้นนี้จากร้านขายของชำมากที่สุดร้อยละ 52.38 ตามร้านขายอาหารและเครื่องคั้นร้อยละ 33.33 ตามปั้มน้ำมันร้อยละ 9.52 และตามร้านขายยาร้อยละ 4.76 เป็นอันดับสุดท้าย

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน ชอบซื้อจากร้านขายของชำมากที่สุดร้อยละ 50.88 รองลงมาได้แก่ร้านขายอาหารเครื่องคั้นร้อยละ 21.05

คามร้านขายยาร้อยละ 12.28 คามสถานที่อื่น ๆ ร้อยละ 8.77 และคามบิมน้ำมันร้อยละ 7.02

- ผู้มีรายไ้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือน ชอบที่จะซื้อจากร้านขายของชำมากที่สุดคือร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ร้านขายยาร้อยละ 19.05 ร้านขายอาหารและเครื่องค้มร้อยละ 14.28 คามบิมน้ำมันร้อยละ 7.14 และคามสถานที่อื่น ๆ อีกร้อยละ 2.38

- ผู้มีรายไ้ระหว่าง 5,501 - 7,500 บาทต่อเดือน ชอบซื้อจากร้านขายของชำมากที่สุดร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ร้านขายยาร้อยละ 22.86 คามร้านขายอาหารและเครื่องค้มร้อยละ 17.14 คามบิมน้ำมันร้อยละ 11.42 และคามสถานที่อื่น ๆ อีกร้อยละ 2.86

- ผู้มีรายไ้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไป ก็ชอบซื้อจากร้านขายของชำเช่นกันร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่การซื้อคามร้านขายอาหารและเครื่องค้มร้อยละ 25 คามสถานที่อื่น ๆ ร้อยละ 14.28 และคามบิมน้ำมันเป็นแหล่งสุดท้ายร้อยละ 3.57

แยกคามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาค้กว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ชอบซื้อเครื่องค้มนี้จากร้านขายของชำมากที่สุดร้อยละ 56.69 รองลงมาได้แก่ร้านขายอาหารและเครื่องค้มร้อยละ 18.11 คามร้านขายยาร้อยละ 11.81 คามบิมน้ำมันร้อยละ 9.45 คามสถานที่อื่น ๆ ร้อยละ 3.15 และคามซูเปอร์มาเก็ตร้อยละ 0.79

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชอบซื้อจากร้านขายของชำมากที่สุดคือร้อยละ 50.77 รองลงมาได้แก่การซื้อคามร้านขายอาหารและเครื่องค้มร้อยละ 21.54 คามร้านขายยาร้อยละ 13.85 คามสถานที่อื่น ๆ ร้อยละ 9.23 และคามบิมน้ำมันร้อยละ 0.79

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญา ชอบที่จะซื้อจากร้านขายของชำเช่นกันร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ร้านขายอาหารและเครื่องค้มร้อยละ 30.36 คามร้านขายยาร้อยละ 14.28 คามบิมน้ำมันร้อยละ 7.14 และคามสถานที่อื่น ๆ ร้อยละ 5.36

- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญาตรีขึ้นไป ก็ชอบที่จะซื้อเครื่องค้มนี้จาก

ร้านขายของชำมากที่สุดร้อยละ 46.15 รองลงมาได้แก่การซื้ออาหารร้านขายอาหารและเครื่อง
 คั้นหรือตามสถานที่อื่น ๆ ในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 23.08 ส่วนการซื้อตามปั้มน้ำมันมีเพียง
 ร้อยละ 7.66 เท่านั้น

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงว่าผู้บริโภคชอบที่จะซื้อเครื่องคั้นประเภทนี้จาก
 สถานที่ต่าง ๆ เรียงตามลำดับได้คือ

1. ร้านขายของชำทั่วไป (ร้อยละ 51.72) พบว่าผู้บริโภคที่ซื้อจากสถานที่
 นี้ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษา
 ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

2. ร้านขายอาหารและเครื่องคั้น (ร้อยละ 21.84) พบว่าผู้บริโภคที่ซื้อ
 จากสถานที่นี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน
 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

3. ร้านขายยา (ร้อยละ 12.26) พบว่าผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพ
 รับจ้าง มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประ
 ถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

4. ปั้มน้ำมัน (ร้อยละ 7.66) พบว่ากลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่
 มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษา
 ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

5. ตามสถานที่อื่น ๆ (ร้อยละ 6.13) พบว่าผู้บริโภคกลุ่มนี้มีอาชีพรับจ้าง
 มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถม
 ศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

6. ซูเปอร์มาเกต (ร้อยละ 0.38) พบว่ากลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่
 จะประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501- 7,500 บาทต่อเดือนและ
 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

ส่วนที่ 6 แสดงผลการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของผู้บริโภคเครื่องเค็มประเภทลูก้างในค่าน

6.1 ภาชนะการบรรจุ

6.2 ราคาจำหน่าย

6.3 ประโยชน์ที่ได้รับ

6.4 ความสะดวกในการซื้อ

ในส่วนนี้จะเทียบให้กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามถามว่า "เค็มเค็ม" และยังคง
คงเค็มอยู่" จำนวน 261 รายเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 68 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาชนะการบรรจุ

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสมดีแล้ว	225	86.21
ไม่ดีเลย	4	1.53
ควรปรับปรุง	32	12.26
รวม	261	100.00

ตารางที่ 68 แสดงให้เห็นว่า ตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความ
เห็นว่าเครื่องเค็มประเภทนี้มีภาชนะการบรรจุที่เหมาะสมดีแล้วถึงร้อยละ 86.21 มีความ
เห็นว่าควรปรับปรุงร้อยละ 12.26 และเห็นว่าไม่ดีเลยอีกเพียงร้อยละ 1.53 เท่านั้น

หมายเหตุ ควรปรับปรุงคือ ฝาจุกเบียดยาก ซวกควรเป็นพลาสติก

ตารางที่ 69 แสดงถึงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาวะการบรรจุ แยกตามเพศ

ทัศนคติ	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
เหมาะสมอยู่แล้ว	213 (86.58)	12 (80.00)
ไม่ดีเลย	4 (1.63)	-
ควรปรับปรุง	29 (11.79)	3 (20.00)
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 69 แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความเห็นว่าภาวะการบรรจุของเครื่องกึ่งประเภนี้มีความเหมาะสมอยู่แล้วถึงร้อยละ 86.58 ในเพศชายและร้อยละ 80. ในเพศหญิง ส่วนความเห็นว่าภาวะการบรรจุควรมีการปรับปรุงมีเพียงร้อยละ 11.79 ในเพศชายและร้อยละ 20 ในเพศหญิง แต่ความเห็นว่าภาวะการบรรจุนี้ไม่ดีเลยมีเพียงร้อยละ 1.63 เฉพาะในเพศชายเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 70 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาวะการบรรจุนั้น แยกตามอายุ

ทัศนคติ	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
ดีแล้ว	(6.90) 18 (100.00)	(47.51) 124 (84.93)	(27.59) 72 (86.75)	(4.21) 11 (78.57)	(86.21) 225
ไม่ดีเลย	- - -	(0.77) 2 (1.37)	(0.77) 2 (2.41)	- - -	(1.53) 4
ควรปรับปรุง	- - -	(7.66) 20 (13.70)	(3.45) 9 (10.84)	(1.15) 3 (21.43)	(12.26) 32
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 70 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดว่าภาวะการบรรจุนั้นคืออยู่แล้วถึงร้อยละ 100

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี คิดว่าภาวะการบรรจุนั้นคืออยู่แล้วถึงร้อยละ 84.93 คิดว่าควรปรับปรุงร้อยละ 13.70 และคิดว่าไม่ดีเลยมีเพียงร้อยละ 1.37
- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี คิดว่าภาวะการบรรจุนั้นคืออยู่แล้วถึงร้อยละ 86.75 คิดว่าควรปรับปรุงร้อยละ 10.84 และคิดว่าไม่ดีเลยร้อยละ 2.41
- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปคิดว่าภาวะการบรรจุนั้นคืออยู่แล้วถึงร้อยละ 78.57 และคิดว่าควรปรับปรุงร้อยละ 21.43 โดยไม่มีการคิดว่าไม่ดีเลยเลย

ตารางที่ 71 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาวะการบรรจุเครื่องพิมพ์ประเภทกลาง (ให้ข้อ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

ทัศนคติ	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
เหมาะสมแล้ว	(2.68) 7	(12.64) 33	(58.62) 153	(9.96) 26	(2.30) 6	(13.78) 36	(38.31) 100	(12.26) 32	(11.88) 31	(9.96) 26	(42.53) 111	(19.54) 51	(19.54) 51	(4.60) 12	(86.21) 225
ไม่ถี่เลย	-	(0.77) 2	-	-	(0.77) 2	(0.77) 2	(0.77) 2	-	-	-	-	(1.53) 4	-	-	(1.53) 4
ควรปรับปรุง	(0.77) 2	(0.77) 2	(9.20) 24	(1.15) 3	(0.38) 1	(1.53) 4	(4.60) 12	(3.83) 10	(1.53) 4	(0.77) 2	(6.13) 16	(5.83) 10	1.91 5	(0.38) 1	(12.26) 32
รวม	(3.45) 9	(14.82) 37	(67.82) 177	(11.11) 29	(3.48) 9	(16.09) 42	(55.17) 114	(16.09) 42	(13.41) 35	(10.73) 28	(48.66) 127	(24.90) 65	(21.46) 56	(4.98) 13	(100) 261
	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)

จากตารางที่ 71 แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของกลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อภาชนะการบรรจุ เครื่องดื่มประเภทลูกอมต่างแยกตามอาชีพ ระดับรายได้และระดับการศึกษาดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นภาชนะการบรรจุที่เหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 77.78 และควรปรับปรุงมีเพียงร้อยละ 22.22

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความเห็นว่าเป็นภาชนะการบรรจุที่ใช้อยู่เหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 89.18 และควรปรับปรุงร้อยละ 5.41 เท่ากับความเห็นว่าเป็นภาชนะที่ใช้อยู่ไม่ดีเลย

- อาชีพรับจ้าง มีความเห็นว่าเป็นภาชนะการบรรจุที่ใช้อยู่เหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 86.44 และควรปรับปรุงอีกร้อยละ 13.56

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ มีความเห็นว่าเป็นภาชนะการบรรจุที่ใช้นั้นเหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 89.65 และควรปรับปรุงร้อยละ 10.34

- อาชีพอื่น ๆ มีความเห็นว่าเป็นภาชนะการบรรจุที่ใช้อยู่เหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 66.67 ไม่ดีเลยร้อยละ 22.22 และควรปรับปรุงร้อยละ 11.11

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าเป็นภาชนะการบรรจุเดิมเหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 85.71 ควรปรับปรุงร้อยละ 9.52 และเห็นว่าเป็นภาชนะที่ไม่ดีเลยร้อยละ 4.76

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีความเห็นว่าเป็นภาชนะการบรรจุเดิมเหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 87.72 ควรปรับปรุงร้อยละ 10.53 และเห็นว่าเป็นภาชนะที่ไม่ดีเลยร้อยละ 1.75

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือน มีความเห็นว่าเป็นภาชนะการบรรจุที่ใช้อยู่เหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 76.19 และควรปรับปรุงร้อยละ 23.81

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน มีความเห็นว่าเป็นภาชนะที่ใช้อยู่เดิมเหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 88.57 ควรปรับปรุงร้อยละ 11.43

- ผู้มีระดับรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไป มีความเห็นว่าเป็นภาชนะที่ใช้อยู่เดิมมีความเหมาะสมที่สุดแล้วเช่นกันถึงร้อยละ 92.86 และควรปรับปรุงอีกร้อยละ 7.14

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความ

เห็นว่าภาษาขณะที่บรรจุอยู่เดิมเหมาะสมดีแล้วร้อยละ 87.40 และควรปรับปรุงร้อยละ 12.60

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นว่าภาษาขณะที่บรรจุอยู่เดิมเหมาะสมดีแล้วร้อยละ 78.46 ไม่ดีเลยร้อยละ 6.15 และควรปรับปรุงร้อยละ 5.38

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญา มีความเห็นว่าภาษาขณะที่บรรจุอยู่เดิมเหมาะสมดีแล้วร้อยละ 91.07 และควรปรับปรุงร้อยละ 8.93

- ผู้มีการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นว่าภาษาที่ใส่บรรจุอยู่เดิมเหมาะสมดีแล้วร้อยละ 92.31 และควรปรับปรุงร้อยละ 7.69

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อภาษาการบรรจุเรียงตามลำดับได้คือ

1. ภาษาการบรรจุที่ใส่อยู่เดิมเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 86.21) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพ รับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาท ต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

2. ภาษาการบรรจุที่ใส่อยู่ควรมีการปรับปรุง (ร้อยละ 12.26) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาท ต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

3. ภาษาการบรรจุที่ใส่อยู่ไม่ดีเลย (ร้อยละ 1.53) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500-3,500 บาท ต่อเดือน มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และมีอายุระหว่าง 20- 50 ปี

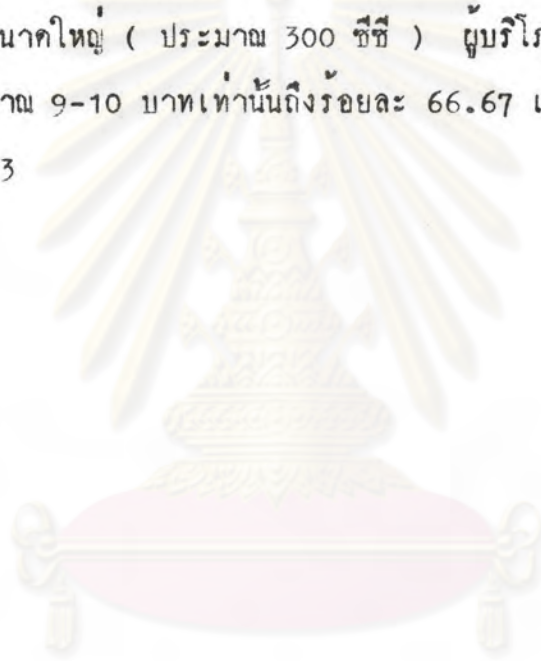
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 72 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อราคาจำหน่าย

ขนาดเล็ก (100 ซีซี)	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสมแล้ว	35	24.14
ทำเกินไป	-	-
แพงเกินไปควรเป็นขวดละต่ำกว่า 5 บาท	23	15.86
" " 5 - 6 บาท	76	52.41
" " 7 - 8	11	7.59
รวม	145	100.00
ขนาดกลาง (150 ซีซี)		
เหมาะสมแล้ว	22	20.00
ทำเกินไป	-	-
แพงเกินไปควรเป็นขวดละไม่เกิน 7 บาท	59	53.64
" " 8 - 9 บาท	29	26.36
รวม	110	100.00
ขนาดใหญ่ (300 ซีซี)		
เหมาะสมแล้ว	-	-
ทำเกินไป	-	-
แพงเกินไปควรเป็นขวดละไม่เกิน 8 บาท	2	33.33
" " 9 - 10 บาท	4	66.67
รวม	6	100.00
รวมทั้งหมด	261	100.00

จากตารางที่ 72 แสดงให้เห็นว่าทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อราคาแบ่งตามขนาดได้คือ

1. ขนาดเล็ก (ประมาณ 100 ซีซี) ในขนาดนี้ผู้บริโภคคิดว่าราคาที่จำหน่ายอยู่แพงเกินไปควรเป็นราคาประมาณเพียงขวดละ 5-6 บาทถึงร้อยละ 52.41 รองลงมาได้แก่กลุ่มผู้บริโภคที่คิดว่าราคาเหมาะสมแล้วร้อยละ 24.14 ควรเป็นราคาขวดละไม่ถึง 5 บาท และเป็นราคาประมาณขวดละ 7-8 บาทเพียงร้อยละ 7.59 เท่านั้น
2. ขนาดกลาง (ประมาณ 150 ซีซี) ในขนาดนี้กลุ่มผู้บริโภคคิดว่าราคาที่จำหน่ายควรเป็นราคาขวดละไม่เกิน 7 บาทมากที่สุดถึงร้อยละ 53.64 รองลงมาได้แก่ราคาขวดละ 8-9 บาทร้อยละ 26.36 และราคาเหมาะสมแล้วร้อยละ 20
3. ขนาดใหญ่ (ประมาณ 300 ซีซี) ผู้บริโภคส่วนใหญ่คิดว่าควรเป็นราคาเพียงขวดละประมาณ 9-10 บาทเท่านั้นถึงร้อยละ 66.67 และราคาไม่เกินขวดละ 8 บาทหรือร้อยละ 33.33

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

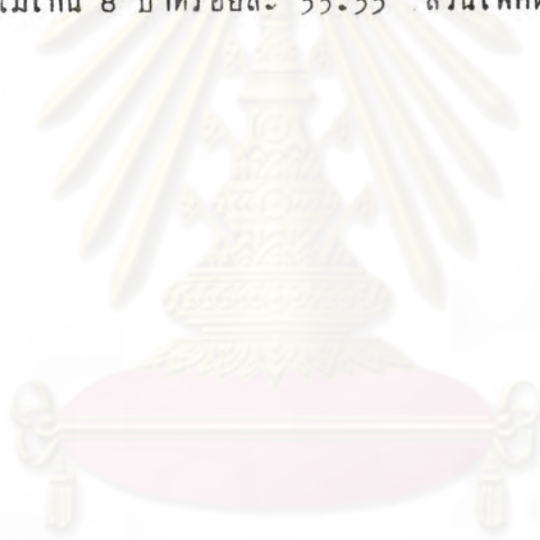
ตารางที่ 23 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อราคาจำหน่ายของเครื่องคั้นประเภท
กำลัง แยกตามเพศ

ขนาดเล็ก (100 ซีซี)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
เหมาะสมแล้ว	29 (21.32)	6 (66.67)
แพงเกินไปควรเป็นขวดละต่ำกว่า 5 บาท	23 (16.91)	-
" " 5 - 6 บาท	73 (53.68)	3 (33.33)
" " 7 - 8 บาท	11 (8.09)	-
รวม	136(100.00)	9(100.00)
ขนาดกลาง (150 ซีซี)		
เหมาะสมแล้ว	19 (18.26)	3 (50.00)
แพงเกินไปควรเป็นขวดละไม่เกิน 7 บาท	56 (53.85)	3 (50.00)
" " 8 - 9 บาท	29 (27.88)	-
รวม	104(100.00)	6(100.00)
ขนาดใหญ่ (300 ซีซี)		
เหมาะสมแล้ว		
แพงเกินไปควรเป็นขวดละไม่เกิน 8 บาท	2 (33.33)	-
" " 9 - 10 บาท	4 (66.67)	-
รวม	6(100.00)	-
รวมทั้งหมด	246(94.25)	15 (5.75)

จากตารางที่ 73 แสดงให้เห็นว่าในขนาดเล็กเพศชายคิดว่าควรมีราคาประมาณ 5-6 บาทถึงร้อยละ 53.68 ราคาเหมาะสมทีแล้ร้อยละ 21.32 ราคาต่ำกว่า 5 บาท ร้อยละ 16.90 และมีราคาชวคละ 7-8 บาทเพียงร้อยละ 8.09 ส่วนเพศหญิงคิดว่าราคา ที่จำหน่ายอยู่เหมาะสมทีแล้ถึงร้อยละ 66.67 และควรมีราคาชวคละ 5-6 บาทร้อยละ 33.33

ในขนาดกลาง เพศชายคิดว่าราคาทีจำหน่ายควรเป็นราคาชวคละ 7 บาทถึง ร้อยละ 53.85 ราคาเป็นชวคละ 7-8 บาทร้อยละ 27.88 และผู้ที่คิดว่าราคาทีจำหน่ายอยู่ เหมาะสมทีแล้มีเพียงร้อยละ 18.26 เท่านั้น ส่วนเพศหญิงคิดว่าราคาทีจำหน่ายอยู่หรือจะ เป็นราคาทีไม่เกิน 7 บาทค่อชวคเป็นราคาทีเหมาะสมคือร้อยละ 50 เท่า ๆ กัน

ในขนาดใหญ่ เพศชายคิดว่าควรรขายในราคาชวคละ 9-10 บาทร้อยละ 66.67 และราคาไม่เกิน 8 บาทร้อยละ 33.33 ส่วนเพศหญิงนั้นไม่นิยมค้ในขนาดใหญ่เลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 74 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อราคาจำหน่าย แยกตามอายุ

ขนาดเล็ก (100 ไร่)

ทัศนคติ	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
เหมาะสมแล้ว	(1.53) 4 (33.33)	(5.75) 15 (18.52)	(5.36) 14 (31.11)	(0.77) 2 (28.57)	(1.41) 35
แพงเกินไปควรเป็นชวคละ ต่ำกว่า 5 บาท	(0.77) 2 (16.67)	(3.83) 10 (12.34)	(4.21) 11 (24.44)	- - -	(8.81) 23
แพงเกินไปควรเป็นชวคละ 5-6 บาท	(2.30) 6 (50.00)	(19.16) 50 (61.73)	(6.13) 16 (35.55)	(1.53) 4 (57.14)	(29.12) 76
แพงเกินไปควรเป็นราคา ชวคละ 7-8 บาท	- - -	(2.30) 6 (7.41)	(1.53) 4 (8.89)	(0.38) 1 (14.29)	(4.21) 11
รวม	(4.60) 12 (100.00)	(31.03) 81 (100.00)	(17.24) 45 (100.00)	(2.68) 7 (100.00)	(55.56) 145

จากตารางที่ 74 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดว่าราคาในขนาดเล็กควรเป็นราคาชวคละ 5-6 บาทมากที่สุดถึงร้อยละ 50 ราคาเหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 33.33 และราคาแพงเกินไปควรเป็นราคาต่ำกว่า 5 บาทอีกร้อยละ 16.67

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี คิดว่าราคาควรเป็นชวคละ 5-6 บาทมากที่สุดถึงร้อยละ 61.73 ราคาเดิมคืออยู่แล้วร้อยละ 18.52 ราคาแพงเกินไปควรเป็นต่ำกว่า 5 บาทร้อยละ 12.34 และราคาแพงเกินไปควรเป็นชวคละ 7-8 บาทร้อยละ 7.41

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปีคิดว่าราคาควรเป็นชวคละ 5-6 บาทมากที่สุดถึงร้อยละ 35.55 ราคาเดิมเหมาะสมแล้วร้อยละ 31.11 ราคาควรเป็นต่ำกว่า 5 บาทร้อยละ 24.44 และราคาควรเป็นชวคละ 7-8 บาทร้อยละ 8.89

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปคิดว่าราคาควรเป็นชวคละ 5-6 บาทร้อยละ 57.14 ราคาเดิมแล้วร้อยละ 28.57 และราคาชวคละ 7-8 บาทร้อยละ 14.29

ตารางที่ 75 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อราคาการจำหน่าย แยกตามอายุ

ขนาดกลาง (150 ซีซี)

ทัศนคติ	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
เหมาะสมที่สุดแล้ว	(0.38) 2 (33.33)	(3.45) 9 (14.06)	(3.83) 10 (30.30)	(0.38) 1 (14.28)	(8.43) 22
แพงเกินไปควรเป็นขวดละไม่เกิน 7 บาท	(1.53) 4 (66.67)	(15.33) 40 (62.50)	(4.60) 12 (36.36)	(1.15) 3 (42.86)	(22.61) 59
แพงเกินไปไม่เกินขวดละ 8-9 บาท	- - -	(5.75) 15 (23.44)	(4.21) 11 (33.33)	(1.15) 3 (42.86)	(11.11) 29
รวม	(2.30) 6 (100.00)	(24.52) 64 (100.00)	(12.64) 33 (100.00)	(13.41) 7 (100.00)	(42.14) 110

จากตารางที่ 75 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดว่าราคาในขนาดกลางควรเป็นขวดละไม่เกิน 7 บาทต่อขวดร้อยละ 66.67 ราคาเดิมเหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 33.33

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปี คิดว่าราคาควรเป็นขวดละไม่เกิน 7 บาท ร้อยละ 62.50 ราคาขวดละ 8-9 บาท ร้อยละ 23.44 และราคาเดิมเหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 14.06

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปี คิดว่าราคาควรเป็นขวดละไม่เกิน 7 บาท ร้อยละ 36.36 ราคาขวดละ 8-9 บาท ร้อยละ 33.33 และราคาเดิมคืออยู่แล้วร้อยละ 30.30

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป คิดว่าราคาควรเป็นขวดละไม่เกิน 7 บาท ร้อยละ 42.86 พอล ๆ ก็กับการคิดว่าราคาควรเป็นขวดละ 8-9 บาท และราคาเดิมเหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 14.28

ตารางที่ 76 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อราคาการจำหน่าย แยกตามอายุ

ขนาดใหญ่ (300 ซิติ)

ทัศนคติ	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
เหมาะสมอยู่แล้ว	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-
แพงเกินไปควร เป็นชวคละ 8 บาท	-	(0.38)	(0.38)	-	(0.77)
	-	1	1	-	2
	-	(100.00)	(20.00)	-	
แพงเกินไปควร เป็นชวคละ 9-10 บาท	-	-	(1.53)	-	(1.53)
	-	-	4	-	4
	-	-	(80.00)	-	
รวม	-	(0.38)	(1.91)	-	(2.63)
	-	1	5	-	6
	-	(100.00)	(100.00)	-	
รวมทั้งหมด	(6.90)	(55.94)	(31.80)	(5.36)	(100.00)
	18	146	83	14	261
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	

จากตารางที่ 76 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีไม่มีผู้ใดนิยมกั้มในขนาดนี้เลย

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปีคิดกว่าราคาในขนาดใหญควรเป็นชวคละ 8 บาทเท่านั้น
- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปีคิดกว่าราคาควรเป็นชวคละ 9-10 บาทร้อยละ 80 และราคาควรเป็นชวคละ 8 บาทร้อยละ 20
- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปไม่มีผู้ใดนิยมกั้มในขนาดนี้เลย

ตารางที่ 78 แสดงทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อราคาจำหน่าย เครื่องดื่มประเภทชูกำลัง ขนาดกลาง
แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

ราคา (ขนาดกลาง)	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน ไม่ นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
เหมาะสมแล้ว	(-)	(1.91)	(4.21)	(1.91)	(0.38)	(0.77)	(2.68)	(1.91)	(1.91)	(1.15)	(1.91)	(3.07)	(2.68)	(0.77)	(8.43)
	-	5	11	5	1	2	7	5	5	3	5	8	7	2	22
		(29.41)	(14.67)	(41.67)	(33.33)	(14.28)	(15.22)	(23.81)	(33.33)	(21.43)	(10.00)	(25.81)	(29.17)	(40.00)	
แพงเกินไป ควรเป็นขวดละ ไม่เกิน 7 บาท	3	(1.15)	(1.91)	(16.86)	(1.91)	(0.77)	(3.45)	(11.49)	(3.83)	(1.91)	(12.64)	(4.60)	(4.60)	(0.77)	(22.61)
		5	44	5	2	9	30	10	5	5	33	12	12	2	59
	(100.00)	(29.41)	(58.67)	(41.67)	(66.67)	(64.28)	(65.22)	(47.62)	(33.33)	(35.71)	(66.00)	(38.71)	(50.00)	(40.00)	
แพงเกินไป ควรเป็นขวดละ 8-9 บาท	-	(2.68)	(7.66)	(0.77)	-	(1.15)	(3.45)	(2.30)	(1.91)	(2.30)	(4.60)	(4.21)	(1.91)	(0.38)	(11.11)
		7	20	2	-	3	9	6	5	6	12	11	5	1	29
		(41.18)	(26.66)	(16.66)		(21.43)	(19.56)	(28.57)	(33.33)	(42.68)	(24.00)	(35.48)	(20.83)	(20.00)	
รวม	(1.15)	(6.51)	(28.74)	(4.60)	(1.15)	(5.36)	(17.62)	(8.05)	(5.75)	(5.36)	(19.16)	(11.88)	(9.20)	(1.91)	(42.14)
	3	17	75	12	3	14	46	21	15	14	50	31	24	5	110
	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 79 แสดงทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อราคาจำหน่ายเครื่องใช้ประเภทตู้กำลัง ขนาดใหญ่

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ค่อเดือน และระดับการศึกษา

ราคา (ขนาดใหญ่)	อาชีพ					ระดับรายได้อ่อน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
เหมาะสมแล้ว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แพงเกินไป ควรเป็นขวคละ ไม่เกิน 7 บาท	-	-	(0.38) 1	(0.38) 1	-	-	(0.38) 1	-	(0.38) 1	-	(0.38) 1	-	(0.38) 1	-	(0.38) 2
แพงเกินไป ควรเป็นขวคละ 9 - 10 บาท	-	-	(1.15) 3	(0.38) 1	-	-	(0.38) 1	-	(0.77) 2	(0.38) 1	(0.77) 2	-	(0.38) 1	(0.38) 1	(1.53)
รวม	-	-	(1.53) 4	(0.77) 2	-	-	(0.77) 2	-	(1.15) 3	(0.38) 1	(1.15) 3	-	(0.77) 2	(0.38) 1	(2.30) 6
			(100)	(100)		(100)		(100)	(100)		(100)		(100)	(100)	

จากตารางที่ 77-79 แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อราคาของเครื่องดื่มประเภทชูกำลังโดยแยกตามอาชีพ ระดับรายได้และระดับการศึกษาดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่าในขนาดเล็กน้อย นักเรียน นิสิต นักศึกษาคิดว่าควรมีราคาจำหน่ายเพียงขวดละ 5-6 บาท ร้อยละ 83.33 ราคาที่จำหน่ายอยู่เหมาะสมแล้ว ร้อยละ 16.67

- ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจมีความเห็นว่าราคาจำหน่ายอยู่เป็นราคาที่เหมาะสมแล้ว ร้อยละ 40 ควรขายในราคาขวดละ 5-6 บาท ร้อยละ 30 ควรขายในราคาขวดละ 7-8 บาท ร้อยละ 15 เท่ากับการคิดที่ควรขายในราคาไม่เกินขวดละ 5 บาท

- อาชีพรับจ้าง พบว่าผู้บริโภคกลุ่มนี้มีความเห็นว่าควรขายในราคาขวดละ 5-6 บาท ร้อยละ 57.14 ราคาต่ำกว่าขวดละ 5 บาท ร้อยละ 20.41 ราคาที่ขายอยู่เหมาะสมแล้ว ร้อยละ 16.33 และควรขายในราคาขวดละ 7-8 บาท ร้อยละ 6.12

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ มีความเห็นว่าราคาขายอยู่เป็นราคาที่เหมาะสมแล้ว ร้อยละ 53.33 ควรขายในราคาขวดละ 5-6 บาท ร้อยละ 40 ในราคา 7-8 บาท ร้อยละ 6.67

- อาชีพอื่น ๆ มีความเห็นว่าราคาจำหน่ายควรเป็นราคาขวดละ 5-6 บาท ร้อยละ 50 ราคาที่ขายอยู่เป็นราคาที่เหมาะสมแล้ว ร้อยละ 33.33 และควรขายในราคาขวดละ 7-8 บาท ร้อยละ 16.67

ในขนาดกลางนั้นนักเรียน นิสิต นักศึกษามีความเห็นว่าควรขายในราคาขวดละไม่เกิน 7 บาท ถึง ร้อยละ 100

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความเห็นว่าควรขายในราคาขวดละ 8-9 บาท ร้อยละ 41.18 และราคาจำหน่ายอยู่เป็นราคาที่เหมาะสมแล้ว ร้อยละ 29.14 เช่นเดียวกับการคิดที่ควรขายในราคาขวดละไม่เกิน 7 บาท

- อาชีพรับจ้าง มีความเห็นว่าควรขายในราคาไม่เกินขวดละ 7 บาท ถึง ร้อยละ 58.67 ในราคาขวดละ 8-9 บาท ร้อยละ 26.67 และราคาขายอยู่เป็นราคาที่เหมาะสมแล้ว ร้อยละ 14.67

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจมีความเห็นว่าควรขายในราคาขวดละไม่

เกิน 7 บาทพอ ๆ กับการคิดว่าราคาซื้อขายอยู่เหมาะสมคือแล้วถึงร้อยละ 41.67 เท่า ๆ กัน ส่วนการขายในราคาขวกละ 8-9 บาทมีเพียงร้อยละ 16.67 เท่านั้น

- อาชีพอื่น ๆ มีความเห็นว่าราคาที่เหมาะสมคือแล้วถึงร้อยละ 7 บาทถึงร้อยละ 66.67 และราคาซื้อขายอยู่เหมาะสมคือแล้วมีเพียงร้อยละ 33.33

ในขนาดใหญ่ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรืออาชีพอื่นใดไม่มีผู้คิดในขนาดนี้เลย

- อาชีพรับจ้างมีความเห็นว่าควรขายในราคาขวกละ 9-10 บาทร้อยละ 75 และในราคาไม่เกินขวกละ 8 บาทร้อยละ 25

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจมีความคิดว่าราคาขวกละ 9-10 บาทกับราคาไม่เกินขวกละ 8 บาทควรเป็นราคาที่ใช้จำหน่ายในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 50

แยกตามระดับรายได้ พบว่าในขนาดเล็กผู้มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าราคาควรเป็นขวกละต่ำกว่า 5 บาทร้อยละ 42.86 ราคาที่จำหน่ายขวกละ 5-6 บาทมีเพียงร้อยละ 39.28 ราคาที่จำหน่ายอยู่เหมาะสมคือแล้วร้อยละ 14.28 และราคาขวกละ 7-8 บาทเพียงร้อยละ 3.57 เท่านั้น

- ระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าควรขายในราคาขวกละ 5-6 บาทถึงร้อยละ 59.09 ราคาที่จำหน่ายอยู่เหมาะสมคือแล้วร้อยละ 18.18 ราคาต่ำกว่า 5 บาทร้อยละ 15.15 และราคาขวกละ 7-8 บาทร้อยละ 7.57

- ระดับรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าราคาขายควรเป็นขวกละ 5-6 บาทร้อยละ 57.14 ราคาที่ขายอยู่เหมาะสมคือแล้วร้อยละ 33.33 และราคาขวกละ 7-8 บาทร้อยละ 9.52

- ผู้ที่มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าราคาควรเป็นขวกละ 5-6 บาทร้อยละ 47.06 ราคาที่จำหน่ายอยู่เหมาะสมคือแล้วร้อยละ 41.18 และควรขายในราคาขวกละ 7-8 บาทร้อยละ 11.76

- ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไปมีความเห็นว่าราคาควรเป็นขวกละ 5-6 บาทร้อยละ 46.15 ราคาที่จำหน่ายอยู่เหมาะสมคือแล้วร้อยละ 38.46 ราคาไม่เกินขวกละ 5 บาทและราคาควรเป็นขวกละ 7-8 บาทมีอัตราเท่ากันคือร้อยละ 7.69

ในขนาดกลาง พบว่าผู้มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าราคาจำหน่ายควรเป็นชวคละไม่เกิน 7 บาทร้อยละ 64.28 ราคาชวคละ 8-9 บาทร้อยละ 21.43 และราคาจำหน่ายที่เหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 14.28

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าราคาจำหน่ายควรเป็นชวคละไม่เกิน 7 บาทร้อยละ 65.22 ราคาชวคละ 8-9 บาทร้อยละ 19.56 และราคาจำหน่ายที่เหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 15.22

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าราคาควรไม่เกินชวคละ 7 บาทร้อยละ 47.62 ราคาชวคละ 8-9 บาทร้อยละ 28.57 และราคาจำหน่ายที่เหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 23.81

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าราคาควรเป็นชวคละไม่เกิน 7 บาทร้อยละ 33.33 เช่นเดียวกับการมีความเห็นว่าควรมีราคาชวคละ 8-9 บาทและราคาจำหน่ายที่เหมาะสมที่สุดแล้ว

- ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทขึ้นไปมีความเห็นว่าราคาควรเป็นชวคละ 8-9 บาทร้อยละ 42.86 ราคาไม่เกินชวคละ 7 บาทร้อยละ 35.71 และราคาจำหน่ายที่เหมาะสมที่สุดแล้วร้อยละ 21.43

ในขนาดใหญ่ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนและผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนไม่นิยมดื่มเครื่องดื่มประเภทนี้ในขนาดนี้เลย

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าราคาจำหน่ายควรเป็นราคาไม่เกินชวคละ 8 บาทหรืออาจเป็นราคาชวคละ 9-10 บาทในอัตราเท่ากันคือร้อยละ 50

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นว่าราคาควรเป็นชวคละ 9-10 บาทร้อยละ 66.67 และราคาไม่เกินชวคละ 8 บาทร้อยละ 33.33

- ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไปมีความเห็นว่าราคาควรเป็นชวคละ 9-10 บาทเท่านั้นถึงร้อยละ 100

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าในขนาดเล็กผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความเห็นว่าราคาควรเป็นชวคละ 5-6 บาทร้อยละ 56.76 ราคาไม่เกินชวค

ละ 5 บาทร้อยละ 27.03 ราคาที่จำหน่ายอยู่เหมาะสมแล้วร้อยละ 10.81 และราคาขวกละ 7-8 บาทร้อยละ 5.40

- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นว่าราคาควรเป็นขวกละ 5-6 บาทร้อยละ 47.06 ราคาที่จำหน่ายอยู่เหมาะสมแล้วร้อยละ 38.23 และราคาควรเป็นขวกละ 7-8 บาทร้อยละ 14.71

- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริณูตามีความเห็นว่างราคาควรเป็นขวกละ 5-6 บาทร้อยละ 50 ราคาที่จำหน่ายอยู่เหมาะสมแล้วร้อยละ 36.67 และราคาขวกละ 7-8 บาทร้อยละ 3.33

- ผู้มีการศึกษาก้ทั้งแต่ชั้นปริณูตากรขึ้นไปมีความเห็นว่าราคาควรเป็นขวกละ 5-6 บาทร้อยละ 42.86 เท่า ๆ กับว่าราคาที่ขายอยู่เหมาะสมแล้ว ส่วนราคาควรเป็น 7-8 บาทมีเพียงร้อยละ 14.28 เท่านั้น

ในขนาดกลาง พบว่าผู้มีการศึกษากว่ากว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความเห็นว่าราคาควรเป็นขวกละไม่เกิน 7 บาทร้อยละ 66 ราคาขวกละ 8-9 บาทร้อยละ 24 และราคาจำหน่ายอยู่เหมาะสมแล้วอีกร้อยละ 10

- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นว่าราคาควรเป็นขวกละไม่เกิน 7 บาทร้อยละ 38.71 ราคาขวกละ 8-9 บาทร้อยละ 35.48 และราคาที่เป็นอยู่เหมาะสมแล้วร้อยละ 25.81

- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริณูตามีความเห็นว่างราคาควรเป็นขวกละไม่เกิน 7 บาทร้อยละ 50 ราคาเดิมเหมาะสมแล้วร้อยละ 29.17 และราคาขวกละ 8-9 บาทร้อยละ 20.83

- ผู้มีการศึกษาก้ทั้งแต่ปริณูตากรขึ้นไปมีความเห็นว่าราคาที่ขายควรเป็นขวกละไม่เกิน 7 บาทร้อยละ 40 เท่า ๆ กับการศึกษาว่าราคาที่ขายอยู่เดิมเหมาะสมแล้ว ส่วนราคาควรเป็น 8-9 บาทมีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น

ในขนาดใหญ่ พบว่าผู้มีระดับการศึกษากว่ากว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความเห็นว่าราคาขายควรเป็นขวกละ 9-10 บาทร้อยละ 66.67 ราคาไม่เกินขวกละ 8 บาทร้อยละ 33.33

- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไม่นิยมดื่มเครื่องดื่มประเภทนี้ในขนาดนี้
- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญามีความเห็นว่าราคาควรเป็นชวกละ 9-10 บาทร้อยละ 50 เช่นเดียวกับราคาไม่ควรเกินชวกละ 8 บาท
- ผู้มีการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไปมีความเห็นว่าราคาควรเป็นชวกละ 9-10 บาทเท่านั้นเพียงราคาเดียวร้อยละ 100

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงราคาการจำหน่ายของเครื่องดื่มประเภทชูกำลังที่กลุ่มผู้บริโภคคิดว่าควรจะเป็นแยกตามขนาดการบรรจุได้ตามลำดับดังนี้คือ

ขนาดเล็ก (ประมาณ 100 ซีซี)

1. ราคาชวกละ 5-6 บาท (ร้อยละ 52.41) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

2. ราคาเท่ากับราคาที่ใช้ขายอยู่เดิม (ร้อยละ 24.14) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

3. ราคาต่ำกว่าชวกละ 5 บาท (ร้อยละ 15.86) พบว่าส่วนใหญ่แล้วกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 36-50 ปี

4. ราคาชวกละ 7-8 บาท (ร้อยละ 7.59) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

ขนาดกลาง (ประมาณ 150 ซีซี)

1. ราคาชวกละไม่เกินชวกละ 7 บาท (ร้อยละ 53.64) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

2. ราคาชวกละ 8-9 บาท (ร้อยละ 26.36) พบว่าส่วนใหญ่ผู้บริโภค

กลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

3. ราคาที่ขายอยู่เค็ม (ร้อยละ 20) พบว่าส่วนใหญ่ในกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอายุระหว่าง 36-50 ปี

ขนาดใหญ่ (ประมาณ 300 ซืชี)

1. ราคาชวกละ 9-10 บาท (ร้อยละ 66.67) พบว่าส่วนใหญ่ผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 36-50 ปี

2. ราคาควรเงินชวกละ 8 บาท (ร้อยละ 33.33) พบว่าส่วนใหญ่ผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้างและประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 20-50 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 80 แสดงถึงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟ

ประโยชน์ที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
มีมาก	42	16.09
มีปานกลาง	172	65.90
มีน้อย	47	18.01
ไม่มีเลย	-	-
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 80 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย แสดงให้เห็นว่าทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 65.90 คิดว่าประโยชน์มีน้อยร้อยละ 18.01 ประโยชน์มีมากร้อยละ 16.09 เป็นลำดับสุดท้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 81 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เครื่องมือ
ชุกกำลัง แยกตามเพศ

ประโยชน์ที่ได้รับ	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
มีมาก	42 (17.07)	-
มีปานกลาง	165 (67.07)	7 (46.67)
มีน้อย	39 (15.86)	8 (53.33)
ไม่มีเลย	-	-
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 81 แสดงให้เห็นว่าเพศชายเป็นเพศที่คิดว่าเครื่องมือนี้มีประโยชน์
ปานกลางร้อยละ 67.07 และคิดว่ามีประโยชน์มากร้อยละ 17.07 ส่วนการคิดว่ามีประโยชน์
น้อยมีเพียงร้อยละ 15.86 เท่านั้น ส่วนเพศหญิงเป็นเพศที่คิดว่าเครื่องมือชนิดนี้มีประโยชน์
น้อยได้ถึงร้อยละ 53.33 และคิดว่ามีประโยชน์ปานกลางร้อยละ 46.67 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 82 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มประเภท
ชูกำลัง แยกตามอายุ

ประโยชน์ที่ได้รับ	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
มีมาก	(1.53) 4 (22.22)	(9.20) 24 (16.44)	(4.21) 11 (13.25)	(1.15) 3 (21.43)	(16.09) 42
มีปานกลาง	(4.60) 12 (66.66)	(33.72) 88 (60.27)	(23.37) 61 (73.49)	(4.21) 11 (78.57)	(65.90) 172
มีน้อย	(0.77) 2 (11.11)	(13.03) 34 (23.29)	(4.21) 11 (13.25)	- - -	(18.01) 47
ไม่มีเลย	-	-	-	-	-
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 82 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดว่าเครื่องดื่มนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางมากที่สุดถึงร้อยละ 66.66 มีประโยชน์มากร้อยละ 22.22 และมีประโยชน์น้อยร้อยละ 11.11

- ผู้มีอายุระหว่าง 20-35 ปีคิดว่าเครื่องดื่มนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางร้อยละ 60.27 มีประโยชน์น้อยร้อยละ 23.29 และมีประโยชน์มากเพียงร้อยละ 16.44 เท่านั้น
- ผู้มีอายุระหว่าง 36-50 ปีคิดว่าเครื่องดื่มนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางมากที่สุดร้อยละ 73.49 มีประโยชน์น้อยร้อยละ 13.25 พล ๆ กับการคิดว่ามีประโยชน์มาก
- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปคิดว่าเครื่องดื่มนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางมากที่สุดถึงร้อยละ 78.57 และมีประโยชน์มากอีกร้อยละ 21.43

ตารางที่ 83 แสดงทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟ (เทียบกับ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

ระดับประโยชน์ที่ได้รับ	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
มีมาก	-	(0.77)	(13.79)	(1.53)	-	(3.07)	(8.43)	(3.45)	(0.77)	(0.38)	(7.66)	(4.98)	(3.45)	-	(16.09)
		2	36	4	-	8	22	9	2	1	20	13	9	-	42
		(5.41)	(20.34)	(13.79)		(19.05)	(19.30)	(21.43)	(5.71)	(3.57)	(15.75)	(20.00)	(16.07)		
มีปานกลาง	(2.30)	(10.35)	(42.91)	(6.90)	(3.45)	(11.49)	(27.59)	(10.73)	(8.05)	(8.05)	(33.72)	(15.71)	(12.26)	(4.21)	(65.90)
	6	27	112	18	9	30	72	28	21	21	88	41	32	11	172
	(66.67)	(72.97)	(63.28)	(62.07)	(100)	(71.43)	(63.16)	(66.67)	(60.00)	(75.00)	(69.29)	(63.08)	(57.14)	(84.62)	
มีน้อย	(1.15)	(3.09)	(11.11)	(2.68)	-	(1.53)	(7.66)	(1.91)	4.60)	(2.30)	(7.28)	(4.21)	(5.75)	(0.77)	(18.01)
	3	8	29	7	-	4	20	5	12	6	19	11	15	2	47
	(33.33)	(21.62)	(16.38)	(24.14)		(9.52)	(17.54)	(11.90)	(34.29)	(21.43)	(14.96)	(16.92)	(26.79)	(15.38)	
มีมาก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	(3.45)	(14.18)	(67.82)	(11.11)	(3.48)	(16.09)	(55.17)	(16.09)	(13.41)	(10.73)	(48.66)	(24.90)	(21.46)	(4.98)	(100)
	9	37	177	29	9	42	114	42	35	28	127	65	56	13	261
	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	

จากตารางที่ 83 แสดงให้เห็นถึงว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายสามารถแยกตามอาชีพ รัศมีรายได้ และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษามีความเห็นที่เห็นว่าเครื่องคัมประเภทนี้มีประโยชน์ต่อร่างกายปานกลางเท่านั้นถึงร้อยละ 66.67 และมีประโยชน์น้อยอีกร้อยละ 33.33

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความเห็นที่เห็นว่าเครื่องคัมประเภทนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางถึงร้อยละ 72.97 มีประโยชน์น้อยร้อยละ 21.62 และมีประโยชน์มากเพียงร้อยละ 5.41

- อาชีพรับจ้าง มีความเห็นที่เห็นว่าเครื่องคัมนี้มีประโยชน์ปานกลางเช่นกันถึงร้อยละ 63.28 มีประโยชน์มากร้อยละ 20.34 และมีประโยชน์น้อยร้อยละ 16.38

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ มีความเห็นที่เห็นว่าเครื่องคัมนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางร้อยละ 62.07 มีประโยชน์น้อยร้อยละ 24.14 และมีประโยชน์มากร้อยละ 13.79

- อาชีพอื่น ๆ มีความเห็นที่เห็นว่าเครื่องคัมนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางเช่นเดียวกับอาชีพอื่น ๆ อย่างเดียวเท่านั้นร้อยละ 100

แยกตามรัศมีรายได้ พบว่าผู้มีรัศมีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนมีความเห็นที่เห็นว่าเครื่องคัมนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางถึงร้อยละ 71.43 และมีประโยชน์มากร้อยละ 19.05 ส่วนประโยชน์น้อยมีเพียงร้อยละ 9.52 เท่านั้น

- ผู้ที่มีรัศมีรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีความเห็นที่เห็นว่าเครื่องคัมนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางถึงร้อยละ 63.16 ประโยชน์มากร้อยละ 19.30 มีประโยชน์น้อยเพียงร้อยละ 17.54

- ผู้ที่มีรัศมีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือน มีความเห็นที่เห็นว่าเครื่องคัมนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางถึงร้อยละ 66.67 มีประโยชน์มากร้อยละ 21.43 และมีประโยชน์น้อยร้อยละ 11.90

- ผู้ที่มีรัศมีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน มีความเห็นที่เห็นว่าเครื่องคัมนี้มีประโยชน์เพียงปานกลางถึงร้อยละ 60 มีประโยชน์น้อยร้อยละ 34.29 และมีประโยชน์มากเพียงร้อยละ 5.71

- ผู้มีระดับรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไป มีความเห็นว่าเครื่องคัมนี้นี้มีประโยชน์เพียงปานกลางร้อยละ 75 มีประโยชน์น้อยร้อยละ 21.43 และมีประโยชน์มากเพียงร้อยละ 3.57 เท่านั้น

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความเห็นว่าเครื่องคัมนี้นี้มีประโยชน์แค่ปานกลางร้อยละ 69.29 มีประโยชน์มากร้อยละ 15.75 และมีประโยชน์น้อยเพียงร้อยละ 14.96

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นว่าเครื่องคัมนี้นี้มีประโยชน์มีเพียงปานกลางร้อยละ 63.08 มีประโยชน์มากร้อยละ 20 และมีประโยชน์น้อยร้อยละ 16.92

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีความเห็นว่าเครื่องคัมนี้นี้มีประโยชน์เพียงปานกลางถึงร้อยละ 57.14 มีประโยชน์น้อยร้อยละ 26.79 และมีประโยชน์มากร้อยละ 16.07

- ผู้ที่มีการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป มีความเห็นว่าเครื่องคัมนี้นี้มีประโยชน์ต่อร่างกายเพียงปานกลางถึงร้อยละ 84.62 และมีประโยชน์น้อยร้อยละ 15.38 ส่วนความเห็นที่มีว่าเป็นประโยชน์มากนั้น ไม่มีเลย

จากผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้บริโภคที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี มีทัศนคติต่อประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการคัมนี้นี้มีประเภทรูปร่างคล้ายคลึงกับค่าตัวคือ

1. มีประโยชน์เพียงปานกลาง ร้อยละ 65.90
2. มีประโยชน์น้อย ร้อยละ 18.01
3. มีประโยชน์มาก ร้อยละ 16.09
4. ไม่มีประโยชน์อันใดเลย ร้อยละ 0

ตารางที่ 84 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างว่าเครื่องพิมพ์ประเภทกำลังมีประโยชน์อย่างไรต่อร่างกาย

ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
บำรุงรักษาคับ	34	13.03
บำรุงร่างกายให้สดชื่น	31	11.88
ทำให้หายง่วงนอน	75	28.73
ทำให้หายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้น	107	41.00
รู้สึกดีกับตัวเอง	7	2.68
อื่น ๆ	7	2.68
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 84 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายมีผู้บริโภครู้สึกว่าเครื่องพิมพ์ประเภทนี้มีประโยชน์ต่อร่างกายคือทำให้หายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้นเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 41 การทำให้หายง่วงนอนร้อยละ 28.73 เป็นการบำรุงรักษาคับร้อยละ 13.03 ทำให้ร่างกายสดชื่นร้อยละ 11.88 ทำให้รู้สึกดีกับตัวเองร้อยละ 2.68 เท่ากับประโยชน์ในท่านอื่น ๆ เป็นอันดับสุดท้าย

หมายเหตุ อื่นๆคือ คับกลิ่นสุรา ผสมสุราให้รสชาติอร่อย

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 85 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่คิดว่าเครื่องคุ้มครองกำลังมีประโยชน์
อย่างไรต่อร่างกาย แยกตามเพศ

ประโยชน์	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
บำรุงรักษาตัว	34 (13.82)	-
บำรุงรักษาร่างกายให้สดชื่น	31 (12.60)	-
ทำให้หายง่วงนอน	70 (28.45)	5 (33.33)
ทำให้หายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้น	100 (40.65)	7 (46.67)
รู้สึกดีมีความสุข	4 (1.63)	3 (20.00)
อื่น ๆ	7 (2.85)	-
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 85 แสดงให้เห็นว่าเพศชายคิดเครื่องคุ้มครองนี้เพราะคิดว่ามีประโยชน์
ต่อร่างกายโดยการทำให้หายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้นเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 40.65 รองลง
มาคือการทำให้อ่อนเพลียง่วงนอนร้อยละ 28.45 ช่วยบำรุงรักษาตัวร้อยละ 13.82 ช่วยบำรุง
รักษาร่างกายให้สดชื่นร้อยละ 12.60 และประโยชน์ด้านอื่น ๆ ร้อยละ 2.85 ส่วนประ-
โยชน์ในการทำให้ออกกำลังกายร้อยละ 1.63 เป็นอันดับสุดท้าย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 86 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างว่าเครื่องคัมประเภทกำลังมีประโยชน์อย่างไร
ต่อร่างกาย แยกตามอายุ

ประโยชน์	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
บำรุงรักษาศักดิ์	(2.30) 6 (33.33)	(6.90) 18 (12.33)	(3.83) 10 (12.05)	- - -	(13.03) 34
บำรุงร่างกายให้สดชื่น	(0.77) 2 (11.11)	(5.75) 15 (10.27)	(4.21) 11 (13.25)	(1.15) 3 (21.43)	(11.86) 31
ทำให้หายใจอ่อน	(1.53) 4 (22.22)	(17.62) 46 (31.51)	(9.20) 24 (28.92)	(0.38) 1 (7.14)	(28.73) 75
ทำให้หายใจอ่อนเพลียมีกำลัง วังชาดีขึ้น	(1.53) 4 (22.22)	(22.22) 58 (39.73)	(13.41) 35 (42.17)	(3.83) 10 (71.43)	(41.00) 107
รู้สึกดีมากขึ้น	- - -	(1.91) 5 (3.42)	(0.77) 2 (2.41)	- - -	(2.68) 7
อื่น ๆ	(0.77) 2 (11.11)	(1.53) 4 (2.74)	(0.38) 1 (1.20)	- - -	(2.68) 7
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.60) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 86 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดว่าเครื่องคัมนี้มีประโยชน์ในด้านการบำรุงรักษาศักดิ์มากที่สุดถึงร้อยละ 33.33 ทำให้หายใจอ่อนร้อยละ 22.22 เท่ากับการคิดว่าทำให้หายใจอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้น คิดว่าเป็นการบำรุงร่างกายให้สดชื่นร้อยละ 11.11 เท่ากับประโยชน์ในด้านอื่น ๆ

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปีคิดว่ามีประโยชน์ในการทำให้หายใจอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้นมากที่สุดถึงร้อยละ 39.73 ทำให้หายใจอ่อนร้อยละ 31.51 เป็นการบำรุงรักษาศักดิ์ร้อยละ 12.33 เป็นการบำรุงร่างกายให้สดชื่นร้อยละ 10.27 ทำให้รู้สึกดีมากขึ้นร้อยละ

3.42 และประโยชน์ในค่านอื่น ๆ อีกร้อยละ 2.74

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปีคิดว่ามีประโยชน์ในการทำให้หายอ่อนเพลีย มีกำลังดีขึ้นมากที่สุดร้อยละ 42.17 ทำให้หายง่วงนอนร้อยละ 28.92 ทำให้ร่างกายสดชื่น ร้อยละ 13.25 เป็นการบำรุงรักษาคับร้อยละ 12.05 ทำให้รู้สึกดีมีความสุขร้อยละ 2.41 และประโยชน์อื่น ๆ อีกร้อยละ 1.20

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปคิดว่าเป็นการทำให้หายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้นมากที่สุดถึงร้อยละ 71.43 เป็นการบำรุงรักษาร่างกายให้สดชื่นร้อยละ 21.43 ทำให้หายง่วงนอนอีกร้อยละ 7.14

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 87 แสดงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่คิดว่ามีประโยชน์อย่างไรต่อร่างกาย (เทียบให้ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

ประโยชน์	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
บำรุงรักษาทับ	-	(0.38) 1	(11.89) 31	(0.77) 2	-	(2.30) 6	(6.90) 18	(2.68) 7	(0.77) 2	(0.38) 1	(8.82) 23	3.45 9	(0.77) 2	-	(13.05) 34
บำรุงร่างกายให้สดชื่น	-	(3.83) 10	(6.90) 18	(1.15) 3	-	(2.30) 6	(2.30) 6	(2.30) 6	(3.07) 8	(1.91) 5	(1.53) 4	(6.51) 17	(3.45) 9	(0.77) 1	(11.88) 31
ทำให้หายใจสะดวก	(1.53) 4	(1.91) 5	(20.69) 54	(3.07) 8	(1.53) 4	(6.90) 18	(13.80) 36	(3.07) 8	(2.30) 6	(2.68) 7	(17.24) 45	(4.21) 11	(5.75) 15	(1.53) 4	(28.73) 75
ทำให้หายใจอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้น	(0.38) 1	(6.13) 16	(27.59) 72	(4.98) 13	(1.91) 5	(3.07) 8	(18.39) 48	(8.05) 21	(6.13) 16	(5.36) 14	(20.31) 53	(9.20) 24	(8.81) 23	(2.68) 7	(41.00) 107
ทำให้รู้สึกดีมีความสุข	-	(1.53) 4	-	(1.51) 3	-	-	(1.53) 4	-	(1.15) 3	-	-	(1.53) 4	(1.15) 3	-	(2.68) 7
อื่นๆ	(1.53) 4	(0.38) 1	(0.77) 2	-	-	(1.53) 4	(0.77) 2	-	-	(0.38) 1	(0.77) 2	-	(1.53) 4	(0.38) 1	(2.68) 7
รวม	(3.45) 9	(14.18) 37	(67.82) 177	(11.11) 29	(3.48) 9	(16.09) 42	(55.17) 114	(16.09) 42	(13.41) 35	(10.73) 28	(48.66) 127	(24.90) 65	(21.46) 56	(4.98) 13	(100) 261

จากตารางที่ 87 แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อการคุ้มครองผู้บริโภคประเภทกำลังอันเกี่ยวกับการคิดถึงประโยชน์ที่มีต่อร่างกายว่ามีอย่างไรบ้างโดยสามารถแยกตามอาชีพ รัศมีรายได้และระดับการศึกษาดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษาคิดว่าเครื่องคุ้มครองนี้ มีประโยชน์ต่อร่างกายในการทำให้หายใจอ่อนและประโยชน์ในด้านอื่น ๆ มากที่สุดถึงร้อยละ 44.44 การทำให้หายใจอ่อนเพื่อยมีกำลังดีขึ้นร้อยละ 11.11

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจคิดว่าการคุ้มครองนี้ทำให้หายใจอ่อนเพื่อยมีกำลังดีขึ้นถึงร้อยละ 43.24 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือประโยชน์ในการทำให้ร่างกายสดชื่นร้อยละ 27.02 การทำให้หายใจอ่อนร้อยละ 15.51 ในการทำให้รู้สึกดีอกดีใจ ร้อยละ 10.81 และประโยชน์ในการบำรุงรักษาตับกับสาเหตุอื่น ๆ อีกร้อยละ 2.70 เท่า ๆ กันเป็นอันดับสุดท้าย

- อาชีพรับจ้าง คิดว่าการคุ้มครองนี้จะทำให้หายใจอ่อนเพื่อยมีกำลังดีขึ้นร้อยละ 40.68 รองลงมาได้แก่การทำให้หายใจอ่อนร้อยละ 30.51 ประโยชน์ในการบำรุงรักษาตับร้อยละ 17.51 ประโยชน์ในการบำรุงรักษาร่างกายให้สดชื่นร้อยละ 10.17 ส่วนสาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 1.13 เป็นอันดับสุดท้าย

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ มีความคิดว่าการคุ้มครองนี้ทำให้ร่างกายหายใจอ่อนเพื่อยมีกำลังดีขึ้นร้อยละ 48.83 เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่การทำให้หายใจอ่อนร้อยละ 27.59 การบำรุงรักษาร่างกายให้สดชื่นร้อยละ 10.34 เท่ากับการคิดว่ามีประโยชน์ในการทำให้รู้สึกดีอกดีใจ ร้อยละ 6.9

- อาชีพอื่น ๆ คิดว่าการคุ้มครองนี้จะทำให้หายใจอ่อนเพื่อยมีกำลังดีขึ้นร้อยละ 55.55 และการทำให้หายใจอ่อนอีกร้อยละ 44.44

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนคิดว่าเครื่องคุ้มครองนี้มีประโยชน์ในการทำให้หายใจอ่อนมากที่สุดถึงร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่การทำให้หายใจอ่อนเพื่อยมีกำลังดีขึ้นร้อยละ 19.05 การบำรุงรักษาร่างกายให้สดชื่นร้อยละ 14.28 เท่ากับการบำรุงรักษาตับ ส่วนประโยชน์ในด้านอื่น ๆ อีกร้อยละ 9.52

- ผู้ที่มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนคิดว่าเครื่องคุ้มครอง

ประเภทนี้มีประโยชน์ในการทำให้หายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้นมากที่สุดร้อยละ 42.10 รองลงมาคือการทำให้อายว่องนอนร้อยละ 31.58 การบำรุงรักษาคับร้อยละ 15.79 การบำรุงรักษาร่างกายให้สดชื่นร้อยละ 5.26 การทำให้รู้สึกดีกับชีวิตประจำวันร้อยละ 3.51 และประโยชน์ในด้านอื่น ๆ อีกร้อยละ 1.75

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือนคิดว่าเครื่องคัมนี้ทำให้ร่างกายหายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้นมากที่สุดร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่การทำให้อายว่องนอนร้อยละ 19.04 บำรุงรักษาคับร้อยละ 16.67 และการทำให้อายว่องนอนอีกร้อยละ 14.28

- ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนคิดว่าเครื่องคัมนี้มีประโยชน์ในการทำให้ร่างกายหายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้นมากที่สุดถึงร้อยละ 45.71 รองลงมาได้แก่การบำรุงรักษาอวัยวะให้สดชื่นร้อยละ 22.86 การทำให้อายว่องนอนร้อยละ 17.14 การทำให้รู้สึกดีกับชีวิตประจำวันร้อยละ 8.57 และประโยชน์ในการบำรุงรักษาคับร้อยละ 5.71

- ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไป คิดว่ามีประโยชน์ในการทำให้ร่างกายหายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้นมากที่สุดถึงร้อยละ 50 รองลงมาคือการทำให้อายว่องนอนร้อยละ 25 และการบำรุงรักษาอวัยวะให้สดชื่นอีกร้อยละ 17.86 ส่วนการบำรุงรักษาคับและประโยชน์อื่น ๆ มีเพียงร้อยละ 3.57 เท่า ๆ กัน

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 คิดว่าประโยชน์ของเครื่องคัมนี้คือการทำให้อายว่องนอนเพลียมีกำลังดีขึ้นมากที่สุดถึงร้อยละ 41.73 รองลงมาได้แก่การทำให้อายว่องนอนร้อยละ 35.43 การบำรุงรักษาคับร้อยละ 18.11 ประโยชน์ด้านอื่น ๆ มีเพียงร้อยละ 1.57 เท่านั้น

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดว่าเครื่องคัมนี้จะทำให้อายว่องนอนเพลียมีกำลังดีขึ้นมากที่สุดถึงร้อยละ 36.92 รองลงมาได้แก่การบำรุงรักษาอวัยวะให้สดชื่นร้อยละ 20.15 การทำให้อายว่องนอนร้อยละ 16.92 การบำรุงรักษาคับร้อยละ 13.85 และการทำให้รู้สึกดีกับชีวิตประจำวันอีกร้อยละ 6.15

- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา คิดว่าเครื่องคัมนี้จะทำให้อายว่องนอนเพลียมีกำลังดีขึ้นมากที่สุดถึงร้อยละ 41.07 รองลงมาได้แก่การทำให้อายว่องนอนร้อยละ 26.79 การบำรุงรักษาอวัยวะให้สดชื่นร้อยละ 16.07 ประโยชน์

ในค้ำอื่น ๆ ร้อยละ 7.14 การทำให้รู้สึกศึกษาคู้ช่าร้อยละ 5.36 และการบำรุงรักษาด้วย
อีกร้อยละ 3.57

- ผู้มีการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป คิดว่าเครื่องคีมนี้มีประโยชน์ในการ
ทำให้ร่างกายหายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้นมากที่สุดถึงร้อยละ 53.85 รองลงมาได้แก่การทำ
หายง่วงนอน ร้อยละ 30.77 การทำให้ร่างกายสดชื่นร้อยละ 7.69 เท่ากับการมีประ-
โยชน์ในค้ำอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของผู้บริโภคอันเกี่ยวกับการคีมเครื่องคีม
ดังกล่าวว่ามีประโยชน์ต่อร่างกายอย่างไร เรียงตามลำดับได้คือ

1. ประโยชน์ในการทำให้ร่างกายหายอ่อนเพลียมีกำลังดีขึ้น (ร้อยละ 41)
พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500
บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
2. ประโยชน์ในการทำให้หายง่วงนอน (ร้อยละ 28.73) พบว่าส่วนใหญ่
แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน
และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
3. ประโยชน์ในการบำรุงรักษาตัว (ร้อยละ 13.05) พบว่าส่วนใหญ่
แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน
และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
4. ประโยชน์ในการบำรุงร่างกายให้สดชื่น (ร้อยละ 11.88) พบว่า
ส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,700 บาท
ต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอายุ
ระหว่าง 20-35 ปี
5. ประโยชน์ในการทำให้รู้สึกชู้ช่าและประโยชน์ในค้ำอื่น ๆ (ร้อยละ
2.68) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา
มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500-3,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

ตารางที่ 88 แสดงถึงความสะดวกในการซื้อเครื่องพิมพ์ประเภทที่กำลังของกลุ่มตัวอย่าง

ความสะดวกในการซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อได้ง่ายมาก	178	65.90
ซื้อได้ค่อนข้างง่าย	82	31.42
ซื้อได้ยาก	1	0.38
ซื้อได้ยากมาก	-	-
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 88 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย มีความสะดวกในการซื้อเครื่องพิมพ์ประเภทที่กำลังนี้ได้ง่ายมากถึงร้อยละ 65.90 การซื้อได้ค่อนข้างง่าย ร้อยละ 31.42 และหาซื้อได้ยากเพียงร้อยละ 0.38

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 89 แสดงถึงความสะดวกในการซื้อเครื่องพิมพ์ประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามเพศ

ความสะดวกในการซื้อ	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
หาซื้อได้ง่ายมาก	164 (66.67)	14 (93.33)
หาซื้อได้ค่อนข้างง่าย	80 (30.65)	1 (6.67)
หาซื้อได้ยาก	2 (0.77)	-
หาซื้อได้ยากมาก	-	-
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 89 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย สามารถหาซื้อเครื่องพิมพ์นี้ได้ง่ายมากทั้งเพศชายและเพศหญิง คือร้อยละ 66.67 ในเพศชายและร้อยละ 93.33 ในเพศหญิง ส่วนการหาซื้อได้ค่อนข้างง่ายมีเพียงร้อยละ 30.65 ในเพศชายและร้อยละ 6.67 ในเพศหญิง แต่การหาซื้อได้ยากมีเพียงร้อยละ 0.77 ในเพศชายเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 90 แสดงความสะดวกในการซื้อเครื่องคัมประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามอายุ

ความสะดวกในการซื้อ	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
หาซื้อได้ง่ายมาก	(4.60) 12 (66.67)	(35.63) 93 (63.70)	(22.61) 59 (71.08)	(5.36) 14 (100.00)	(5.90) 178
หาซื้อได้ค่อนข้างง่าย	(2.30) 6 (33.33)	(20.31) 53 (36.30)	(8.81) 23 (27.71)	- - -	(31.42) 82
หาซื้อได้ยาก	- - -	- - -	(0.38) 1 (0.38)	- - -	(0.38) 1
หาซื้อได้ยากมาก	-	-	-	-	-
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 90 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดว่าเครื่องคัมประเภทนี้สามารถหาซื้อได้ง่ายมากเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 66.67 หาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 33.33

- ผู้มีอายุระหว่าง 20-35 ปี คิดว่าหาซื้อได้ง่ายมากถึงร้อยละ 63.70
หาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 30.30

- ผู้มีอายุระหว่าง 36-50 ปี คิดว่าหาซื้อได้ง่ายมากถึงร้อยละ 71.08
หาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 27.71 และหาซื้อได้ยากเพียงร้อยละ 0.38

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปคิดว่าเครื่องคัมนี้สามารถหาซื้อได้ง่ายมาก
ถึงร้อยละ 100

ตารางที่ 91 แสดงความสะดวกในการซื้อเครื่องที่ประเภทกำลังของกลุ่มตัวอย่าง (เทียบให้ 261 เป็น 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

ความสะดวกในการซื้อ	อาชีพ					ระดับรายได้อีกเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
ง่ายมาก	(2.68) 7	(9.96) 26	(44.44) 116	(8.43) 22	(2.68) 7	(13.03) 34	(26.82) 70	(11.49) 30	(6.90) 18	(9.96) 26	(33.72) 88	(16.48) 43	(13.79) 36	(4.21) 11	(65.90) 178
ค่อนข้างง่าย	(0.77) 2	(4.21) 11	(22.99) 60	(2.68) 7	(0.77) 2	(3.09) 8	(16.86) 44	(4.60) 12	(6.13) 16	(0.77) 2	(14.94) 39	(8.43) 22	(7.28) 19	(0.77) 2	(31.42) 82
ยาก	-	-	(0.38) 1	-	-	-	-	-	(0.38) 1	-	-	-	(0.38) 1	-	(0.38) 1
ยากมาก	-	-	(0.56)	-	-	-	-	-	(2.86)	-	-	-	(1.79)	-	-
รวม	(3.45) 9	(14.18) 37	(67.82) 177	(11.11) 29	(3.48) 9	(16.09) 42	(55.17) 114	(16.09) 42	(13.41) 35	(10.73) 28	(48.66) 127	(24.90) 65	(21.46) 56	(4.98) 13	(100) 261
	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	

จากตารางที่ 91 แสดงให้เห็นถึงความสะดวกในการซื้อเครื่องเค็มประเภท
กำลังแยกตามอาชีพ ระดับรายได้และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษามีความสะดวกในการซื้อในระดับที่
ง่ายมากถึงร้อยละ 77.78 และหาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 22.22

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความสะดวกในการซื้อในระดับที่
ง่ายมากถึงร้อยละ 70.27 และหาซื้อได้ค่อนข้างง่ายอีกร้อยละ 29.73

- อาชีพรับจ้าง มีความสะดวกในการซื้ออยู่ในระดับที่ง่ายมากถึงร้อยละ
65.54 หาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 33.90 และหาซื้อได้ยากเพียงร้อยละ 0.56

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ มีความสะดวกในการซื้ออยู่ในระดับที่
ง่ายมากเช่นกันถึงร้อยละ 75.86 และหาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 24.14

- อาชีพอื่น ๆ มีความสะดวกในการซื้ออยู่ในระดับร้อยละ 77.78 และ
หาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 22.22

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนมีความสะดวก
ในการซื้อในระดับที่ง่ายมาร้อยละ 80.95 และหาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 19.05

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีความสะดวก
ในการซื้อในระดับที่ง่ายมาร้อยละ 61.40 และหาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 38.60

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือน มีความสะดวก
ในการซื้อในระดับที่ง่ายมาร้อยละ 71.43 หาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 28.57 และหา
ซื้อได้ยากไม่มีในระดับรายได้นี้

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน มีความสะดวก
ในการซื้ออยู่ในระดับที่ง่ายมาร้อยละ 51.43 และหาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 45.71 และ
การหาซื้อได้ยากร้อยละ 2.86 เท่านั้น

- ผู้มีระดับรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือน มีความสะดวกในการซื้อ
ในระดับที่ง่ายมากถึงร้อยละ 92.86 และหาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 7.14

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7
มีความสะดวกในการซื้ออยู่ในระดับที่ง่ายมากถึงร้อยละ 69.29 หาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ

ละ 30.71

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสะดวกในการซื้ออยู่ในระดับที่ง่ายมากถึงร้อยละ 66.15 และหาซื้อได้ค่อนข้างง่าย ร้อยละ 33.85

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีความสะดวกในการซื้ออยู่ในระดับที่ง่ายมากร้อยละ 64.28 หาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 33.93 และหาซื้อได้ยากร้อยละ 1.79

- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป มีความสะดวกในการซื้อในระดับที่ง่ายมากถึงร้อยละ 84.61 และหาซื้อได้ค่อนข้างง่ายร้อยละ 15.39

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้บริโภคทั้งสิ้น 261 รายมีความสะดวกในการซื้อเครื่องต้มประเภทก๋วยเตี๋ยวในระดับต่าง ๆ กันเรียงตามลำดับได้คือ

1. หาซื้อได้ง่ายมาก (ร้อยละ 65.90) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

2. หาซื้อได้ค่อนข้างง่าย (ร้อยละ 31.42) พบว่าผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

3. หาซื้อได้ยาก (ร้อยละ 0.38) พบว่าส่วนใหญ่แล้วกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 36-50 ปี

4. หาซื้อได้ยากมาก (ร้อยละ 0) พบว่าไม่มีผู้บริโภคคนใดที่สามารถหาซื้อเครื่องต้มประเภทก๋วยเตี๋ยวได้ในระดับนี้เลย

ตารางที่ 92 แสดงถึงความสะดวกในการซื้อเครื่องกัมประเภทที่กำลังของกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามยี่ห้อ

ความสะดวกในการซื้อ	ลิโพวิตัน-ที (ร้อยละ)	กระทิงแดง (ร้อยละ)	ชิปคาแมคนัม (ร้อยละ)	อื่น ๆ (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
หาซื้อได้ง่ายมาก	(32.57) 85 (78.70)	(35.63) 93 (65.96)	- - -	- - -	(68.20) 178 (65.90)
หาซื้อได้ค่อนข้างง่าย	(8.81) 23 (21.30)	(18.39) 48 (34.04)	(1.91) 5 (100.00)	(2.30) 6 (85.71)	(31.42) 82
หาซื้อได้ยาก	- - -	- - -	- - -	(0.38) 1 (14.29)	(0.38) 1 -
หาซื้อได้ยากมาก	-	-	-	-	-
รวม	(41.38) 108 (100.00)	(54.02) 141 (100.00)	(1.91) 5 (100.00)	(2.68) 7 (100.00)	(100.00) 261 (100.00)

จากตารางที่ 92 แสดงให้เห็นว่าเครื่องกัมประเภทที่กำลังยี่ห้อลิโพวิตัน-ทีมีความสะดวกในการซื้อที่ง่ายมากถึงร้อยละ 78.70 และค่อนข้างง่ายร้อยละ 21.30

- ยี่ห้อกระทิงแดงมีความสะดวกในการซื้อที่ง่ายมากร้อยละ 65.96 ค่อนข้างง่ายร้อยละ 34.04
- ยี่ห้อชิปคาแมคนัมมีความสะดวกในการซื้อค่อนข้างง่ายร้อยละ 100
- ยี่ห้ออื่น ๆ มีความสะดวกในการซื้อค่อนข้างง่ายร้อยละ 85.71 และหาซื้อได้ยากร้อยละ 14.29

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายมีความสะดวกในการซื้อยี่ห้อกระทิงแดงในระดับที่ง่ายมากถึงร้อยละ 35.63 ยี่ห้อลิโพวิตัน-ทีหาซื้อได้ง่ายมากเป็นอันดับรองเพียงร้อยละ 32.57 ส่วนยี่ห้ออื่น ๆ หาซื้อได้ยากกว่า 2 ยี่ห้อดังกล่าว

ส่วนที่ 7 แสดงผลการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อการโฆษณาและการส่งเสริมการขายของเครื่องดื่มประเภทกาแฟ

แนวทางการวิเคราะห์จะแยกออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. แสดงทัศนคติของผู้บริโภคที่ดื่มเครื่องดื่มประเภทกาแฟในค่านิยมซื้อผลิตภัณฑ์สินค้าและยี่ห้อ (Brand Loyalty) ในกรณีที่ที่ห้ออื่นมีการแจกของแถมหรือชิงโชค
2. แสดงถึงสื่อโฆษณาที่ผู้บริโภคชอบมากที่สุด
3. แสดงถึงสื่อโฆษณาที่ผู้บริโภคพบในการโฆษณามากที่สุด

ตารางที่ 93 แสดงการเปลี่ยนยี่ห้อเครื่องดื่มในกรณีที่ที่ห้ออื่นที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ดื่มแต่มีการแจกของแถมหรือมีการชิงโชค

การเปลี่ยนยี่ห้อเครื่องดื่ม	จำนวน	ร้อยละ
เปลี่ยนยี่ห้อเครื่องดื่ม	12	4.60
ไม่เปลี่ยนยี่ห้อเครื่องดื่ม	114	43.68
อาจจะเปลี่ยน	135	51.72
รวม	261	100.00

จากตารางที่ 93 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายนั้นหากมีการแจกการแถมหรือการชิงโชคแล้วผู้บริโภคอาจจะเปลี่ยนยี่ห้อเครื่องดื่มถึงร้อยละ 51.72 แต่จะไม่เปลี่ยนยี่ห้อเครื่องดื่มร้อยละ 43.68 และเปลี่ยนยี่ห้อเครื่องดื่มแน่นอนร้อยละ 4.60

ตารางที่ 94 แสดงถึงการ เปลี่ยนยี่ห้อคัมของผู้บริโภคในกรณีที่ยี่ห้ออื่นที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ คัมแต่มีการแจกของแถมหรือการชิงโชค แยกตามเพศ

การ เปลี่ยนยี่ห้อคัม	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
เปลี่ยนยี่ห้อคัม	12 (4.88)	-
ไม่เปลี่ยนยี่ห้อคัม	107 (43.49)	7 (46.67)
อาจจะเปลี่ยน	127 (51.63)	8 (53.33)
รวม	246(100.00)	15(100.00)

จากตารางที่ 94 แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงอาจจะยอมเปลี่ยน ยี่ห้อคัมได้หากยี่ห้ออื่นมีของแจกของแถมหรือชิงโชคถึงร้อยละ 51.63 ในเพศชายและร้อยละ 53.33 ในเพศหญิง และจะไม่มี การ เปลี่ยนยี่ห้อคัมแน่นอนไม่ว่ายี่ห้ออื่นจะมีการส่งเสริมการ ขายประการใดก็ตามอีกร้อยละ 43.49 ในเพศชายและร้อยละ 46.67 ในเพศหญิง และ การ เปลี่ยนยี่ห้อคัมแน่นอนมีเพียงร้อยละ 4.88 ในเพศชายเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 95 แสดงการเปลี่ยนยี่ห้อคัมในกรณีที่ยี่ห้ออื่นที่กลุ่มตัวอย่างไม่ใช้คัมแต่มีการแจกของการแถมหรือมีการชิงโชค แยกตามอายุ

การเปลี่ยนยี่ห้อคัม	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
เปลี่ยน	(0.77) 2 (11.11)	(1.91) 5 (3.42)	(1.15) 3 (3.61)	(0.77) 2 (14.28)	(4.60) 12
ไม่เปลี่ยน	(1.53) 4 (22.22)	(23.37) 61 (41.78)	(14.94) 39 (46.99)	(3.83) 10 (71.43)	(43.68) 114
อาจจะเปลี่ยน	(4.60) 12 (66.66)	(30.65) 80 (54.79)	(15.71) 41 (49.40)	(0.77) 2 (14.28)	(51.72) 135
รวม	(6.90) 18 (100.00)	(55.94) 146 (100.00)	(31.80) 83 (100.00)	(5.36) 14 (100.00)	(100.00) 261

จากตารางที่ 95 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดว่าอาจจะเปลี่ยนยี่ห้อคัมได้หากยี่ห้ออื่นมีการชิงโชค แจกแถมของถึงร้อยละ 66.67 และ ไม่เปลี่ยนแน่นอนร้อยละ 22.22 ส่วนการเปลี่ยนแน่นอนมีเพียงร้อยละ 11.11 เท่านั้น

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปีคิดว่าอาจจะเปลี่ยนยี่ห้อคัมถึงร้อยละ 54.79 ไม่เปลี่ยนแน่นอนร้อยละ 41.78 และเปลี่ยนแน่นอนร้อยละ 3.42

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปีคิดว่าอาจจะเปลี่ยนยี่ห้อคัมร้อยละ 49.40 ไม่เปลี่ยนแน่นอนร้อยละ 46.99 และเปลี่ยนแน่นอนร้อยละ 3.61

- ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปคิดว่าจะไม่เปลี่ยนยี่ห้อคัมแน่นอนถึงร้อยละ 71.43 เปลี่ยนแน่นอนร้อยละ 14.28 เท่ากับการอาจจะเปลี่ยนก็ได้

ตารางที่ 96 แสดงการเปลี่ยนชื่อของเครื่องคัมพิวเตอร์ประเภทกลาง ในกรณีชื่ออื่น ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีการแจกของแถมหรือชิงโชค (เทียบให้ 261 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

การเปลี่ยนชื่อ	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501ถึง 5,500	5,501ถึง 7,500	มากกว่า 7,500	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
เปลี่ยน	-	-	(3.45) 9	(0.38) 1	(0.77) 2	-	(2.30) 6	(1.15) 3	-	(1.15) 3	(3.45) 9	(0.77) 2	-	(0.38) 1	(4.60) 12
ไม่เปลี่ยน	(0.38) 1	(9.20) 24	(27.20) 71	(6.13) 16	(0.77) 2	(2.30) 6	(21.46) 56	(7.66) 20	(6.90) 18	(5.36) 14	(16.48) 43	(14.18) 37	(11.11) 29	(1.91) 5	(43.68) 114
อาจจะเปลี่ยน	(3.07) 8	(4.98) 13	(37.16) 97	(4.60) 12	(1.91) 5	(13.79) 36	(19.92) 52	(7.28) 19	(6.51) 17	(4.21) 11	(28.74) 75	(9.96) 26	(10.35) 27	(2.68) 7	(51.72) 135
รวม	(3.45) 9	(14.18) 37	(67.82) 177	(11.11) 29	(3.48) 9	(16.09) 42	(55.17) 114	(16.09) 42	(13.41) 35	(10.73) 28	(48.66) 127	(24.90) 65	(21.46) 56	(4.98) 13	(100) 261
	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	

จากตารางที่ 96 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 รายมีทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงยี่ห้อคืมอย่างไรในกรณีที่ยี่ห้ออื่นที่ไม่ได้คืมมีการแจกของแถมหรือการชิงโชค โดยแยกตามอาชีพ ระดับรายได้และระดับการศึกษาดังนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษาคิดว่าจะเปลี่ยนยี่ห้อคืมได้ถึงร้อยละ 88.88 และไม่เปลี่ยนยี่ห้อคืมแน่นอนอีกร้อยละ 11.11

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความคิดว่าจะไม่เปลี่ยนยี่ห้อคืมแน่นอนถึงร้อยละ 64.86 และอาจจะเปลี่ยนยี่ห้อคืมได้เพียงร้อยละ 35.13
- อาชีพรับจ้าง มีความคิดว่าจะเปลี่ยนยี่ห้อคืมถึงร้อยละ 54.80 รองลงมาได้แก่การไม่เปลี่ยนยี่ห้อคืมแน่นอนร้อยละ 40.11 และเปลี่ยนยี่ห้อคืมร้อยละ 5.08
- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ มีความคิดว่าจะไม่เปลี่ยนยี่ห้อคืมเลยร้อยละ 55.17 อาจจะเปลี่ยนไ้ร้อยละ 41.38 และเปลี่ยนยี่ห้อคืมแน่นอนร้อยละ 3.45
- อาชีพอื่น ๆ คิดว่าจะเปลี่ยนยี่ห้อคืมร้อยละ 55.55 ไม่เปลี่ยนยี่ห้อเลยร้อยละ 22.22 และเปลี่ยนยี่ห้อคืมแน่นอนร้อยละ 22.22

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือน มีความคิดว่าจะเปลี่ยนยี่ห้อคืมไ้ร้อยละ 85.71 และไม่เปลี่ยนยี่ห้อคืมแน่นอนร้อยละ 14.29

- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีความคิดว่าจะไม่เปลี่ยนยี่ห้อคืมแน่นอนร้อยละ 49.12 อาจจะเปลี่ยนยี่ห้อคืมไ้ร้อยละ 45.61 และจะเปลี่ยนยี่ห้อคืมอีกร้อยละ 5.26
- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือน มีความคิดว่าจะไม่เปลี่ยนยี่ห้อคืมถึงร้อยละ 47.62 อาจจะเปลี่ยนยี่ห้อคืมไ้ร้อยละ 45.61 และเปลี่ยนยี่ห้อคืมแน่นอนอีกร้อยละ 5.26
- ผู้มีระดับรายได้ระหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน มีความคิดว่าจะไม่เปลี่ยนยี่ห้อคืมเลยร้อยละ 51.43 อาจจะเปลี่ยนยี่ห้อคืมไ้ร้อยละ 48.57
- ผู้มีระดับรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไป มีความคิดว่าจะไม่เปลี่ยนยี่ห้อคืมถึงร้อยละ 50 อาจจะเปลี่ยนยี่ห้อคืมไ้ร้อยละ 39.29 และเปลี่ยนยี่ห้อคืมแน่นอนร้อยละ 10.71

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีการศึกษาค่ากว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความคิดว่าจะเปลี่ยนยี่ห้อที่ดื่มได้ถึงร้อยละ 59.05 ไม่เปลี่ยนยี่ห้อแน่นอนร้อยละ 33.86 และเปลี่ยนยี่ห้อที่ดื่มอีกร้อยละ 7.09

- ผู้ที่มีการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดว่าจะไม่เปลี่ยนยี่ห้อที่ดื่มร้อยละ 56.92 อาจจะไม่เปลี่ยนได้ร้อยละ 40 และเปลี่ยนยี่ห้อที่ดื่มแน่นอนอีกร้อยละ 3.07

- ผู้มีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีความคิดว่าจะไม่เปลี่ยนยี่ห้อที่ดื่มแน่นอนร้อยละ 51.79 อาจจะไม่เปลี่ยนได้อีกร้อยละ 48.21

- ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดว่าจะเปลี่ยนยี่ห้อที่ดื่มได้ร้อยละ 53.85 ไม่เปลี่ยนแน่นอนร้อยละ 38.46 และเปลี่ยนยี่ห้อที่ดื่มอีกร้อยละ 7.69

จากผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้บริโภคที่มีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษาค่ากว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมีอายุระหว่าง 20-35 ปี มีทัศนคติในการเปลี่ยนยี่ห้อที่ดื่มในกรณีที่ยี่ห้อเดิมมีการแจกของแถมและการชิงโชคเรียงตามลำดับก็คือ

1. การอาจจะเปลี่ยนยี่ห้อที่ดื่มได้ ร้อยละ 51.72
2. การไม่เปลี่ยนแปลงยี่ห้อที่ดื่มแน่นอน ร้อยละ 43.68
3. การเปลี่ยนยี่ห้อที่ดื่มแน่นอน ร้อยละ 4.60

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 97 แสดงสื่อโฆษณาที่กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามชอบมากที่สุด

สื่อโฆษณา	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	388	70.54
หนังสือพิมพ์	86	15.64
วิทยุ	54	9.82
นิตยสาร	19	3.45
อื่น ๆ	3	0.54
รวม	550	100.00

จากตารางที่ 97 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 550 รายชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ถึงร้อยละ 70.54 เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่สื่อโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 15.64 ทางวิทยุร้อยละ 9.82 ทางนิตยสารร้อยละ 3.45 และทางสื่อโฆษณาอื่นอีกร้อยละ 0.54

หมายเหตุ อื่นๆคือ โรงภาพยนตร์ เพื่อนบอกต่อกันมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 98 แสดงสื่อโฆษณาที่กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามชอบมากที่สุด แยกตามเพศ

สื่อโฆษณา	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
โทรทัศน์	323 (71.46)	65 (66.33)
หนังสือพิมพ์	74 (16.37)	12 (12.24)
วิทยุ	46 (10.18)	8 (8.16)
นิตยสาร	7 (1.55)	12 (12.24)
อื่น ๆ	2 (0.44)	1 (1.02)
รวม	452 (100.00)	98 (100.00)

จากตารางที่ 98 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 550 รายชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดทั้งเพศชายและเพศหญิงคือร้อยละ 71.46 ในเพศชายและร้อยละ 66.33 ในเพศหญิง สื่อโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 16.37 ในเพศชายและร้อยละ 12.24 ในเพศหญิงเท่า ๆ กับสื่อโฆษณาทางนิตยสาร ส่วนสื่อโฆษณาทางวิทยุมีเพียงร้อยละ 10.18 ในเพศชายและร้อยละ 8.16 ในเพศหญิง และสื่อโฆษณาทางก้านอื่น ๆ อีกร้อยละ 0.44 ในเพศชายและร้อยละ 1.02 ในเพศหญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 99 แสดงสื่อโฆษณาที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุด แยกตามอายุ

สื่อโฆษณา	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 35 ปี	36-50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
โทรทัศน์	(9.82) 54 (53.46)	(44.00) 242 (82.59)	(14.36) 79 (60.77)	(2.36) 13 (50.00)	(70.54) 388
หนังสือพิมพ์	(3.82) 21 (20.79)	(4.00) 22 (7.51)	(6.55) 36 (27.64)	(1.27) 7 (26.92)	(15.64) 86
วิทยุ	(3.45) 19 (18.81)	(3.27) 18 (6.14)	(2.18) 12 (9.23)	(0.91) 5 (19.23)	(9.82) 54
นิตยสาร	(1.09) 6 (5.94)	(1.64) 9 (3.07)	(0.54) 3 (2.31)	(0.18) 1 (2.78)	(3.45) 19
อื่น ๆ	(0.18) 1 (0.99)	(0.36) 2 (0.68)	- - -	- - -	(0.54) 3
รวม	(18.36) 101 (100.00)	(53.27) 293 (100.00)	(23.64) 130 (100.00)	(4.73) 26 (100.00)	(100.00) 550

จากตารางที่ 99 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 261 ราย ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีชอบการโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 53.46 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 20.79 ทางวิทยุร้อยละ 18.81 ทางนิตยสารร้อยละ 5.94 และทางสื่ออื่น ๆ อีกร้อยละ 0.99

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-35 ปีชอบสื่อโฆษณาโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 82.59 หนังสือพิมพ์ร้อยละ 7.51 ทางวิทยุร้อยละ 6.14 นิตยสารร้อยละ 3.07 และสื่ออื่น ๆ อีกร้อยละ 0.68

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-50 ปีชอบการโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 60.77 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 27.69 วิทยุร้อยละ 9.23 และทางนิตยสารร้อยละ 2.31

ผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปชอบการโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 50 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 26.92 ทางวิทยุร้อยละ 19.23 และทางนิตยสารอีกร้อยละ 2.78 เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 100 แสดงสื่อโฆษณาที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุด (เทียบให้ 550 เท่ากับ 100)

แยกตาม อาชีพ , ระดับรายได้ ต่อเดือน และระดับการศึกษา

สื่อโฆษณา	อาชีพ					ระดับรายได้ต่อเดือน (หน่วย: บาท)					ระดับการศึกษา				รวม
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ว่าง	อาชีพ ส่วนตัว ทางธุรกิจ	อื่น ๆ	ต่ำกว่า 1,500	1,501 ถึง 3,500	3,501 ถึง 5,500	5,501 ถึง 7,500	มากกว่า 7,500 ขึ้นไป	ต่ำกว่าป.7	ป.7 ถึง ม.6	ม.7 ถึง อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป	
โทรทัศน์	(9.45) 52 (54.17)	(11.27) 62 (79.94)	(44.91) 247 (81.91)	(2.36) 13 (30.95)	(2.55) 14 (60.87)	(20.36) 112 (70.00)	(26.18) 144 (75.00)	(10.73) 59 (80.82)	(6.91) 38 (61.29)	(6.36) 35 (55.55)	(22.73) 125 (73.96)	(15.09) 83 (73.45)	25.64 141 (75.40)	(7.09) 39 (48.15)	(70.54) 388
หนังสือพิมพ์	(3.09) 17 (17.71)	(3.27) 18 (21.18)	(2.91) 16 (5.26)	(5.09) 28 (66.67)	(1.27) 7 (30.43)	(1.45) 8 (5.00)	(2.18) 12 (6.25)	(0.91) 5 (6.85)	(2.73) 15 (24.19)	(4.55) 25 (39.18)	(0.18) 1 (0.59)	(1.09) 6 (5.31)	(3.82) 21 (11.23)	(6.73) 37 (45.68)	(11.82) 65
วิทยุ	(3.82) 21 (21.87)	(0.36) 2 (2.35)	(5.09) 28 (9.21)	(0.18) 1 (2.38)	(0.36) 2 (8.59)	(5.82) 32 (20.00)	(5.82) 32 (16.67)	(0.91) 5 (6.85)	(0.73) 4 (6.45)	(0.36) 2 (3.17)	(7.45) 41 (24.26)	(3.45) 19 (16.81)	(2.36) 13 (6.95)	(0.36) 2 (2.47)	(13.64) 75
นิตยสาร	(0.91) 5 (5.21)	(0.54) 3 (3.53)	(2.00) 11 (3.62)	-	-	(1.45) 8 (5.00)	(0.36) 2 (1.04)	(0.73) 4 (5.47)	(0.73) 4 (6.45)	(0.18) 1 (1.58)	(0.38) 2 (1.18)	(0.54) 3 (2.65)	(2.00) 11 (5.88)	(0.55) 3 (3.70)	(3.45) 19
อื่นๆ	(0.18) 1 (1.04)	-	(0.36) 2 (0.66)	-	-	-	(0.36) 2 (1.04)	-	(0.18) 1 (1.61)	-	-	(0.36) 2 (1.77)	(0.18) 1 (0.53)	-	(0.55) 3
รวม	(17.45) 96 (100)	(15.45) 85 (100)	(55.27) 304 (100)	(7.64) 42 (100)	(4.18) 23 (100)	(29.09) 160 (100)	(34.91) 192 (100)	(13.27) 73 (100)	(11.27) 62 (100)	(11.45) 63 (100)	(30.73) 169 (100)	(20.54) 113 (100)	(34.00) 187 (100)	(14.73) 81 (100)	(100) 550

จากตารางที่ 100 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 550 รายชอบสื่อโฆษณาประเภทใดมากที่สุดโดยแยกตามอาชีพ ระดับรายได้และระดับการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

แยกตามอาชีพ พบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษาชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 54.17 รองลงมาได้แก่สื่อโฆษณาทางวิทยุร้อยละ 21.87 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 17.71 ทางนิตยสารร้อยละ 5.21 และทางบ้านอื่น ๆ อีกร้อยละ 1.04 เป็นอันดับสุดท้าย

- อาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 79.94 รองลงมาได้แก่ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 21.18 ทางนิตยสารร้อยละ 3.53 และทางวิทยุอีกร้อยละ 2.35 เป็นอันดับสุดท้าย

- อาชีพรับจ้าง ชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดร้อยละ 81.91 ทางวิทยุร้อยละ 9.21 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 5.26 ทางนิตยสารร้อยละ 3.62 และทางบ้านอื่น ๆ อีกร้อยละ 0.66

- ประกอบอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ ชอบสื่อโฆษณาทางหนังสือพิมพ์มากที่สุดถึงร้อยละ 66.67 ทางโทรทัศน์ร้อยละ 30.95 และทางวิทยุร้อยละ 2.38

- อาชีพอื่น ๆ ชอบการโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดร้อยละ 60.87 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 30.43 และทางวิทยุร้อยละ 8.59

แยกตามระดับรายได้ พบว่าผู้มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 70 ทางวิทยุร้อยละ 20 ทางหนังสือพิมพ์และทางนิตยสารเท่ากันคือร้อยละ 5

- ผู้มีระดับรายได้อะหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือน ชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 75 ทางวิทยุร้อยละ 16.67 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 6.25 และทางนิตยสารร้อยละ 1.04 เท่ากับการโฆษณาทางบ้านอื่น ๆ

- ผู้มีระดับรายได้อะหว่าง 3,501-5,500 บาทต่อเดือน ชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 80.82 ทางหนังสือพิมพ์และทางวิทยุเท่ากันคือร้อยละ 6.85 และทางนิตยสารอีกร้อยละ 5.47

- ผู้มีระดับรายได้อะหว่าง 5,501-7,500 บาทต่อเดือน ชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ร้อยละ 61.29 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 24.19 ทางวิทยุและทางนิตยสารเท่า

กันคือร้อยละ 6.45 และทางค่านอื่น ๆ อีกร้อยละ 1.61

- ผู้มีระดับรายได้ตั้งแต่ 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไป ชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 55.55 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 39.68 ทางวิทยุร้อยละ 3.17 และทางนิตยสารร้อยละ 1.58 เป็นอันดับสุดท้าย

แยกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้มีการศึกษาค่ากว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 73.96 ทางวิทยุร้อยละ 24.26 ทางนิตยสารร้อยละ 1.18 และทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 0.59 เป็นลำดับสุดท้าย

- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดร้อยละ 73.45 ทางวิทยุร้อยละ 16.81 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 5.31 และทางนิตยสารร้อยละ 2.65 ส่วนทางค่านอื่น ๆ มีเพียงร้อยละ 1.77

- ผู้มีการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา ชอบสื่อโฆษณามากที่สุดทางโทรทัศน์ร้อยละ 75.40 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 11.23 ทางวิทยุร้อยละ 6.95 ทางนิตยสารร้อยละ 5.88 และทางค่านอื่น ๆ ร้อยละ 0.53 เป็นอันดับสุดท้าย

- ผู้มีการศึกษาคงแก่ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป ชอบสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดร้อยละ 48.15 ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 45.68 ทางนิตยสารร้อยละ 3.70 และทางวิทยุร้อยละ 2.47

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงประเภทของสื่อโฆษณาเครื่องคัมประเภทที่กำลังที่ผู้บริโภคชอบมากที่สุดเรียงตามลำดับได้คือ

1. ทางโทรทัศน์ (ร้อยละ 70.54) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี
2. ทางวิทยุ (ร้อยละ 13.64) พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี
3. ทางหนังสือพิมพ์ พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีอาชีพส่วนตัวทางธุรกิจ มีระดับรายได้มากกว่า 7,500 บาทต่อเดือนขึ้นไปและมีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญา

กริขึ้นไป มีอายุระหว่าง 36-50 ปี

4. ทางนิตยสาร พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภครุ่นนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - อนุปริญญา มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

5. ทางด้านอื่น ๆ พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภครุ่นนี้จะมีอาชีพรับจ้าง มีระดับรายได้ระหว่าง 1,501-3,500 บาทต่อเดือนและมีระดับการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอายุระหว่าง 20-35 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 101 แสดงถึงสื่อโฆษณาที่กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามพบในการโฆษณาเครื่องดื่มประเภทชูกำลังมากที่สุด

สื่อโฆษณา	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	362	65.82
หนังสือพิมพ์	37	6.73
วิทยุ	32	5.82
นิตยสาร	14	2.54
ป้ายโฆษณา	5	0.91
อื่น ๆ	11	2.00
ไม่ระบุ(ไม่ตอบคำถาม)	89	16.18
รวม	550	100.00

จากตารางที่ 101 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างทั้งสิ้น 550 รายจะพบการโฆษณาของสินค้าประเภทนี้ทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 65.82 รองลงมาได้แก่ทางหนังสือพิมพ์ร้อยละ 6.73 ทางวิทยุร้อยละ 5.82 ทางนิตยสารร้อยละ 2.54 ทางด้านอื่น ๆ ร้อยละ 2 และทางป้ายโฆษณาร้อยละ 0.91 โดยมีผู้ไม่ตอบคำถามร้อยละ 16.18

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย